Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1307/2013/EU RENDELETE

(2013. december 17.)

a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

(HL L 347., 2013.12.20., 608. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács 1310/2013/EU rendelete (2013. december 17.)	L 347	865	2013.12.20.
►M2	A Bizottság 639/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. március 11.)	L 181	1	2014.6.20.
►M3	A Bizottság 994/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. május 13.)	L 280	1	2014.9.24.
►M4	A Bizottság 1001/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. július 18.)	L 281	1	2014.9.25.
►M5	A Bizottság 1378/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 17.)	L 367	16	2014.12.23.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1307/2013/EU RENDELETE

(2013. december 17.)

a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 42. cikkére és 43. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel az 1979. évi csatlakozási okmányra és különösen az ahhoz csatolt, a gyapotra vonatkozó 4. jegyzőkönyv (6) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel a Számvevőszék véleményére ([1]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ([3]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([4]),

mivel:

(1) Az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának szóló, „A KAP jövője 2020-ig: az élelmezési, a természetes erőforrásokat érintő és a területi kihívások kezelése” című bizottsági közlemény potenciális kihívásokat, célokat és irányvonalakat vázolt fel a közös agrárpolitika (a továbbiakban: a KAP) 2013 utáni időszakára vonatkozóan. A közleményről folytatott vita fényében a KAP-ot 2014. január 1-jével kezdődő hatállyal meg kell reformálni. A reformnak ki kell terjednie a KAP valamennyi fő eszközére, beleértve a 73/2009/EK tanácsi rendeletet is ([5]). A reform hatókörére tekintettel helyénvaló a 73/2009/EK rendeletet hatályon kívül helyezni és új szöveggel felváltani. A reform keretében továbbá indokolt a vonatkozó rendelkezéseket ésszerűsíteni és egyszerűsíteni.

([1]) 2012. március 8-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([2]) HL C 191., 2012.6.29., 116. o. és HL C 44., 2013.2.15., 159. o.
([3]) HL C 225., 2012.7.27., 174. o.
([4]) Az Európai Parlament 2013. november 20-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé)
([5]) A Tanács 73/2009/EK rendelete (2009. január 19.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 30., 2009.1.31., 16. o.).

▼B

(2) A KAP reformjának egyik fő célkitűzése és a vele szemben támasztott egyik kulcsfontosságú követelmény az adminisztratív terhek csökkentése. Ezt határozottan figyelembe kell venni a közvetlen támogatási rendszer vonatkozó rendelkezéseinek kidolgozásakor.

(3) Ennek a rendeletnek tartalmaznia kell a mezőgazdasági termelőknek szóló uniós támogatás kifizetésével kapcsolatos minden alapvető elemet, valamint rögzítenie kell a támogatáshoz való hozzáférésre vonatkozó, ezekhez az alapvető elemekhez elválaszthatatlanul kapcsolódó feltételeket.

(4) Egyértelművé kell tenni, hogy az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) és az annak értelmében elfogadott rendelkezések alkalmazandók az e rendeletben meghatározott intézkedésekre is. A KAP-pal kapcsolatos többi jogi eszközzel való összhang biztosítása érdekében egyes, jelenleg a 73/2009/EK rendeletben szereplő szabályokat most az 1306/2013/EU rendelet állapítja meg, különös tekintettel a közvetlen kifizetésekre vonatkozó rendelkezések szerinti kötelezettségek teljesítését biztosító szabályokra, többek között az ellenőrzések és a kötelezettségek teljesítésének elmulasztása esetén alkalmazandó közigazgatási intézkedések és közigazgatási szankciók, a kölcsönös megfeleltetésre vonatkozó szabályok, így a kötelező gazdálkodási követelményekre és a jó mezőgazdasági és környezeti állapotra vonatkozó előírások, az érintett intézkedésekre vonatkozó monitoring és értékelés, valamint az előlegek kifizetésével és a jogosulatlan kifizetések visszatérítésével kapcsolatos szabályok tekintetében.

(5) E rendelet bizonyos nem alapvető rendelkezéseinek kiegészítése vagy módosítása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

(6) Ennek a rendeletnek tartalmaznia kell a hatálya alá tartozó, a közvetlen kifizetések révén megvalósuló támogatási rendszerek jegyzékét. A támogatási rendszerekkel kapcsolatos olyan új jogszabályok figyelembevétele érdekében, amelyek e rendelet hatálybalépését követően kerülhetnek elfogadásra, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el az említett jegyzék módosítása tekintetében.

(7) A jogbiztonság érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el azon keret létrehozása tekintetében, amelyen belül a tagállamoknak meg kell határozniuk egyrészt a mezőgazdasági termelők által teljesítendő azon kritériumokat, amelyek alapján megfelelhetnek a mezőgazdasági terület legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartására vonatkozó követelménynek, másrészt a természetes módon legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartott

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács az 1306/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és nyomon követéséről és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, 814/2000/EK, 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendeletek taályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 549. oldalát).

▼B

mezőgazdasági területeken elvégzendő minimumtevékenységeket, harmadrészt pedig a gyep és egyéb egynyári takarmánynövény túlsúlyának, valamint az állandó gyepterület és az állandó legelők (a továbbiakban: az állandó gyepterület) vonatkozásában a helyi honos gyakorlat meghatározását.

(8) Annak biztosítására, hogy a KAP finanszírozására szánt összegek összhangban legyenek az 1306/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében említett éves felső összeghatárokkal, a közvetlen kifizetések szintjét az említett rendelet 25. cikkében foglaltak szerint bármely naptári évben ki kell igazítani. Annak érdekében, hogy a rendelet révén megvalósuljon a támogatásoknak a kistermelői és a nagytermelői kedvezményezettek közötti kiegyensúlyozottabb elosztása, a közvetlen kifizetések kiigazítására csak a mezőgazdasági termelőknek nyújtott olyan támogatások esetében kerülhet sor, amelyek az adott naptári évben meghaladják a 2 000 EUR-t. Figyelembe véve a Bulgária, Horvátország és Románia esetében az összes közvetlen kifizetésre vonatkozó fokozatos bevezetési mechanizmus alkalmazásának keretében a mezőgazdasági termelőknek nyújtott közvetlen kifizetések szintjét, a pénzügyi fegyelem ezen eszközét Bulgária és Románia esetében csak 2016. január 1-jétől, Horvátország esetében pedig csak 2022. január 1-jétől kell alkalmazni. A pénzügyi fegyelem ezen eszköze és egyes más rendelkezések tekintetében egyedi szabályokat kell megállapítani a jogi személyekre, vagy természetes vagy jogi személyek csoportjára vonatkozóan – amennyiben a nemzeti jog a jogi személyek egyes tagjai számára a mezőgazdasági üzem vezetőjének jogállásával rendelkező mezőgazdasági termelőkével hasonló jogokat biztosít és hasonló kötelezettségeket ír elő –, hogy ezzel is meg lehessen erősíteni a mezőgazdasági struktúrákat és ösztönözni lehessen az érintett jogi személyek vagy csoportok létrejöttét.

(9) Annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a közvetlen kifizetések kiigazításának helyes, a pénzügyi fegyelemre tekintettel történő alkalmazását, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el a pénzügyi fegyelem következtében a tagállamok által a mezőgazdasági termelőkre alkalmazandó csökkentések kiszámítási alapjára vonatkozó szabályok tekintetében.

(10) A mezőgazdasági termelők részére meghatározott különböző támogatási rendszerek alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatok azt mutatják, hogy számos esetben olyan természetes vagy jogi személyek részesültek támogatásban, akiknek vagy amelyeknek az üzleti tevékenysége nem vagy csak kis mértékben volt mezőgazdasági tevékenység. A támogatás célirányosabbá tétele érdekében a tagállamoknak tartózkodniuk kell attól, hogy közvetlen támogatásban részesítsenek bizonyos természetes és jogi személyeket, kivéve, ha e személyek igazolni tudják, hogy tevékenységük nem csak kis mértékben mezőgazdasági tevékenység. A tagállamok részére lehetővé kell tenni, hogy ne nyújtsanak közvetlen támogatást olyan más természetes vagy jogi személyeknek, akiknek vagy amelyeknek a tevékenysége csak kis mértékben mezőgazdasági tevékenység. A tagállamok részére ugyanakkor lehetővé kell tenni, hogy közvetlen támogatást nyújtsanak a részmunkaidőben dolgozó kisebb mezőgazdasági termelőknek, mivel ezek a mezőgazdasági termelők közvetlenül hozzájárulnak a vidéki területek életképességéhez. A tagállamoknak továbbá tartózkodniuk kell attól, hogy közvetlen támogatásban részesítsenek olyan természetes vagy jogi személyeket, akiknek vagy amelyeknek a mezőgazdasági területe főként természetes módon legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartott terület, és akik vagy amelyek nem folytatnak bizonyos minimális mezőgazdasági tevékenységet.

▼B

(11) A mezőgazdasági termelők jogainak védelme érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el egyrészt az annak megállapítására vonatkozó kritériumok tekintetében, hogy egy mezőgazdasági termelő mezőgazdasági területe mely esetekben minősül főként természetes módon legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartott területnek, másrészt azon kritériumok megállapítása céljából, amelyek alapján meg lehet különböztetni a mezőgazdasági és a nem mezőgazdasági tevékenységből származó bevételeket, és a közvetlen kifizetéseknek a mezőgazdasági tevékenység mértékének vizsgálata szempontjából releváns összegét, valamint azokat a kritériumokat, amelyeket a mezőgazdasági termelőknek teljesíteniük kell ahhoz, hogy bizonyítást nyerjen, hogy nem csak kis mértékben végeznek mezőgazdasági tevékenységet.

(12) A kisebb összegű támogatások kezelésével járó túlzott igazgatási terhek elkerülése érdekében indokolt, hogy a tagállamok általában ne nyújtsanak közvetlen kifizetéseket abban az esetben, ha az összeg nem éri el a 100 EUR-t, vagy ha egy támogatási kérelem esetében a mezőgazdasági üzem támogatható területe kevesebb, mint egy hektár. Mivel azonban a mezőgazdasági üzemek szerkezete jelentős eltéréseket mutat az egyes tagállamokban, és jelentős mértékben eltérhet a mezőgazdasági üzemek Unióban tapasztalt átlagos szerkezetétől, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy egyedi helyzetüket tükröző alsó küszöbértéket alkalmazzanak. A legkülső régiók és a kisebb égei-tengeri szigetek igen sajátos gazdálkodási szerkezete miatt a tagállamok számára lehetővé kell tenni annak eldöntését, hogy a szóban forgó régiókban kell-e alsó küszöbértéket alkalmazni. Kívánatos továbbá, hogy a tagállamok mezőgazdasági ágazatuk strukturális sajátosságainak figyelembevételével szabadon döntsenek arról, hogy az alsó küszöbérték két típusa közül melyiket alkalmazzák. Mivel támogatás nyújtható az úgynevezett „földnélküli” mezőgazdasági üzemmel rendelkező mezőgazdasági termelők számára is, a hektáralapú küszöb alkalmazása ebben az esetben nem érné el a kívánt hatást. Az ilyen mezőgazdasági termelők esetében ezért a támogatáshoz kapcsolódó minimumösszeget kell alkalmazni. A fokozatosan bevezetésre kerülő közvetlen kifizetésekben részesülő bulgáriai, horvátországi és romániai mezőgazdasági termelőkkel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében az alsó küszöbértéknek az említett tagállamokban a fokozatos bevezetési eljárás végén nyújtandó végső összegeken kell alapulniuk.

(13) A közvetlen jövedelemtámogatás mezőgazdasági termelők közötti eloszlására jellemző, hogy a támogatások összegének aránytalanul nagy részét viszonylag kis számú nagyobb kedvezményezett kapja. A jövedelemtámogatási célkitűzés hatékony megvalósítása érdekében a nagyobb kedvezményezetteknek – mivel képesek a méretgazdaságosság kihasználására – nincs szükségük a kisebb kedvezményezettekkel megegyező mértékű támogatásra. Ezen túlmenően alkalmazkodási potenciáljuknak köszönhetően a nagyobb kedvezményezettek alacsonyabb támogatási szint mellett is könnyebben működnek. A tagállamoknak ezért legalább 5 %-kal csökkenteniük kell a mezőgazdasági termelőknek nyújtandó alaptámogatás 150 000 EUR feletti részét. Annak érdekében, hogy a magas foglalkoztatási létszámú, nagyméretű mezőgazdasági üzemeket ne érjék aránytalan hatások, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy e mechanizmus alkalmazása során figyelembe veszik a fizetett munka intenzitását. Annak érdekében, hogy a támogatási szint említett csökkentése hatékony legyen, nem részesíthetők előnyökben azok a mezőgazdasági termelők, akik mesterségesen olyan feltételeket teremtenek, amelyek lehetőséget adnak

▼B

számukra ezek hatásainak elkerülésére. A nagy kedvezményezetteknek nyújtott támogatások csökkentéséből származó bevételeknek abban a tagállamban kell maradniuk, amelyben keletkeztek, és azokat uniós támogatásként az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) keretében finanszírozott intézkedésekre kell rendelkezésre bocsátani.

(14) Minden tagállamra vonatkozóan nettó felső összeghatárt kell megállapítani a mezőgazdasági termelők számára kifizetendő összegek korlátozása érdekében a támogatáscsökkentés alkalmazását követően. A 228/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([1]), valamint a 229/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([2]) megfelelően a KAP keretében nyújtott támogatás különös jellemzőinek és annak a ténynek a figyelembevétele érdekében, hogy a szóban forgó közvetlen kifizetésekre nem vonatkozik a támogatáscsökkentés, az érintett tagállamokra vonatkozó nettó felső összeghatár tekintetében nem kell figyelembe venni ezeket a közvetlen kifizetéseket.

(15) Az odaítélhető közvetlen kifizetések teljes maximális összegeit érintő – többek között a tagállamok által az első és második pillér közötti átcsoportosításokkal és a támogatáscsökkentés alkalmazásával és adott esetben a támogatások maximalizálásával kapcsolatosan hozandó döntésekből fakadó – változások, valamint mezőgazdasági tevékenység céljára ismét használatba vett, aknamentesített földterületek Horvátország általi bejelentéséből eredő összegek figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el az e rendeletben meghatározott nemzeti és nettó felső összeghatárok kiigazítása céljából.

(16) Egyértelművé kell tenni azt, hogy az ebben a rendeletben szereplő azon rendelkezések, amelyek a tagállamok részéről állami támogatásnak minősülő magatartást idézhetnek elő, ki vannak zárva az állami támogatásra vonatkozó szabályok alkalmazási köréből, mivel e rendelkezések a verseny bármely indokolatlan torzulásának megelőzése érdekében a támogatás nyújtásához megfelelő feltételeket határoznak meg, vagy ilyen feltételek Bizottság általi elfogadását helyezik kilátásba.

(17) A tagállamok számára vidékfejlesztési politikájuk megerősítése céljából lehetővé kell tenni, hogy a közvetlen kifizetésekre vonatkozó felső összeghatáruknak megfelelő összegből forrásokat csoportosítsanak át a vidékfejlesztési támogatás javára. Célszerű a tagállamok számára is lehetőséget biztosítani arra, hogy a vidékfejlesztési támogatáshoz rendelt forrásaikból átcsoportosítsanak a közvetlen kifizetésekre vonatkozó felső összeghatáruknak megfelelő összegbe. Ezen eszköz hatékonyságának biztosítása érdekében lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a 2018-as igénylési évtől kezdődő hatállyal felülvizsgálják kezdeti döntésüket, feltéve, hogy ez az ilyen felülvizsgálaton alapuló döntés nem vonja maga után a vidékfejlesztéshez rendelt összegek csökkentését.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 228/2013/EU rendelete (2013. március 13.) az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról és a 247/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 78., 2013.3.20., 23. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 229/2013/EU rendelete (2013. március 13.) egyedi mezőgazdasági intézkedéseknek a kisebb égei-tengeri szigetek javára történő megállapításáról és az 1405/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 78., 2013.3.20., 41. o.).

▼B

(18) A KAP célkitűzéseinek elérése érdekében szükség lehet a támogatási rendszereknek a változó körülményekhez való hozzáigazítására, szükség esetén akár rövid határidőn belül is. Ezért rendelkezni kell arról, hogy a támogatási rendszereket – különösen a gazdasági fejlemények és a költségvetési helyzet függvényében – felül lehessen vizsgálni, ennek eredményeképpen a kedvezményezettek nem tételezhetik fel, hogy a támogatási feltételek változatlanok maradnak.

(19) Az Unióhoz 2004. május 1-jén vagy azt követően csatlakozott tagállamok mezőgazdasági termelői a csatlakozási okmányban meghatározott fokozatos bevezetési mechanizmus keretében jutottak közvetlen kifizetésekhez. Bulgária és Románia esetében ez a mechanizmus még 2015-ben is hatályos lesz, Horvátország esetében pedig 2021-ig marad hatályban. Az említett tagállamoknak ezenkívül lehetőségük volt arra, hogy kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetéseket nyújtsanak. Horvátország esetében lehetővé kell tenni, hogy továbbra is nyújthasson ilyen kifizetéseket, Bulgária és Románia esetében pedig azt, hogy az alaptámogatási rendszer kiegészítéseként, a fokozatos bevezetés lezárultáig ilyen kifizetéseket nyújthassanak. Horvátország kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések nyújtására vonatkozó felhatalmazása tekintetében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazása nélkül ([1]) végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el.

(20) A 2011. évi csatlakozási okmánnyal módosított 73/2009/EK rendelet külön horvátországi aknamentesítési nemzeti tartalékról rendelkezik az aknamentesítésre kerülő és mezőgazdasági tevékenység céljára ismét használatba vett földterületek után odaítélt támogatási jogosultságoknak az ország uniós csatlakozásától számított tízéves időszakban történő finanszírozására. Ezért meg kell határozni a szóban forgó földterületek után az e rendeletben meghatározott támogatási rendszerek alapján nyújtott támogatás finanszírozására fordítandó összegek rögzítésének, valamint a szóban forgó tartalék kezelésének szabályait. A mezőgazdasági tevékenység céljára ismét használatba vett aknamentesített földterületek Horvátország általi bejelentéséből eredő összegek figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el egyes, a Horvátországra alkalmazandó pénzügyi rendelkezések felülvizsgálata tekintetében.

(21) Annak biztosítása érdekében, hogy a támogatás elosztása az Unió egész területén belül – beleértve a 73/2009/EK rendelet alapján meghatározott egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamokat is – az egyes mezőgazdasági területek között megfelelőbb legyen, az 1782/2003/EK tanácsi rendelet ([2]) alapján létrehozott, majd a 73/2009/EK rendelet keretében folytatott egységes támogatási rendszert – amelynek eredményeképpen a korábbi támogatási mechanizmusok a termeléstől független közvetlen kifizetések egységes rendszerében egyesítésre kerültek – egy új, alaptámogatási rendszerrel kell felváltani. A változás

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.)

([2]) A Tanács 1782/2003/EK rendelete (2003. szeptember 29.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá a 2019/93/EGK, 1452/2001/EK, 1453/2001/EK, 1454/2001/EK, 1868/94/EK, 1251/1999/EK, 1254/1999/EK, 1673/2000/EK, 2358/71/EGK és a 2529/2001/EK rendelet módosításáról (HL L 270., 2003.10.21., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 3. fejezet, 40. kötet, 269. o.).

▼B

eredményeképpen az említett rendeletek alapján kiosztott támogatási jogosultságok érvényességének elvileg le kell járnia, valamint új jogosultságokat kell kiosztani. Az új jogosultságok e kiosztásának általános szabályként a rendszer alkalmazásának első évében a mezőgazdasági termelő birtokában lévő támogatható hektárszámon kell alapulnia. Azon tagállamok részére azonban, amelyek jelenleg az egységes támogatási rendszert regionális vagy regionális hibrid alapon működtetik, lehetővé kell tenni azt, hogy megtarthassák meglévő támogatási jogosultságaikat. Egy olyan helyzetnek az elkerülése érdekében, ahol egy adott tagállamban a támogatható területek növelése a közvetlen kifizetések hektáronkénti összegének aránytalan csökkenésével jár, és a támogatási szintek közelítésének belső folyamatát érinti, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a támogatási jogosultságok első kiosztása során a támogatási jogosultságok számának megállapítása céljából bizonyos korlátozásokat alkalmazzanak.

(22) Miután a különböző ágazatok bekerültek az egységes támogatási rendszerbe és a mezőgazdasági termelőknek ezt követően kellő idejük volt az alkalmazkodásra, egyre nehezebbé vált annak megindokolása, hogy a hektáronkénti támogatási szintek között a korábbi referenciák alkalmazásából eredően miért léteznek jelentős egyedi eltérések. Indokolt ezért a tagállamok között a közvetlen jövedelemtámogatást méltányosabban elosztani: ehhez a támogatási szintet jobban el kell választani a korábbi referenciáktól, valamint jobban kell érvényesíteni az átfogó költségvetési összefüggéseket. A közvetlen támogatás kiegyensúlyozottabb elosztásának biztosítása érdekében – a bérszínvonalban és az inputköltségek terén jelentkező különbségek figyelembevétele mellett – a hektáronkénti közvetlen támogatás szintjét fokozatosan ki kell igazítani. Helyénvaló, hogy azok a tagállamok, amelyek esetében a közvetlen kifizetések szintje elmarad az uniós átlag 90 %-ától, a közvetlen kifizetések meglévő szintje és az uniós átlag 90 %-a közötti különbség egyharmadát kipótolják, és ezzel a 2020-as pénzügyi évre valamennyi tagállam elérje a minimumszintet. A támogatási szintek közelítését indokolt arányos mértékben azoknak a tagállamoknak finanszírozni, amelyek közvetlen kifizetéseinek szintjei meghaladják az uniós átlagos szintet.

(23) Ezenkívül általános szabályként minden, egy tagállamon, illetve egy régión belül 2019-ben aktivált támogatási jogosultságnak egységértékkel kell rendelkeznie. Ugyanakkor annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termelőket ebből fakadóan ne érjék zavart okozó pénzügyi következmények, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a mezőgazdasági termelők 2019-re vonatkozó támogatási jogosultságai értékének kiszámítása során múltbeli tényezőket is figyelembe vegyenek, feltéve, hogy 2019-ben egyetlen támogatási jogosultság értéke sem alacsonyabb az átlag 60 %-ánál. A tagállamoknak a támogatási szintek közelítését úgy kell finanszírozniuk, hogy – az általuk megállapítandó objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján – csökkentik a támogatási jogosultságok 2019. évi átlagot meghaladó értékét. Ezzel összefüggésben, valamint annak érdekében, hogy egyes mezőgazdasági termelőket ne érjenek elfogadhatatlanul nagy veszteségek, a tagállamok e csökkentést az érintett jogosultságok eredeti értékének 30 %-ára korlátozhatják, abban az esetben is, ha ez a korlátozás nem teszi lehetővé, hogy valamennyi támogatási jogosultság elérje a 2019-re megállapított átlagérték 60 %-át. Azon tagállamok kivételével, amelyek a rendszer végrehajtásának első évétől kezdődően egységérték alkalmazását választják, a támogatások közelítését egyenlő lépésekben kell végrehajtani. Az átlag feletti értékkel bíró támogatási jogosultságok közelítése során figyelembe kell

▼B

venni a támogatási jogosultságok tekintetében rendelkezésre álló becsült forrásokat is. Azon tagállamok esetében azonban, amelyek a már meglévő támogatási jogosultságaikat fenntartják, és amelyek a 1782/2003/EK rendelet 63. cikkének (3) bekezdésével összhangban már kiválasztották a támogatások közelítésének lépéseit, a közelítési lépéseket kell adott esetben végrehajtani, és valamennyi támogatási jogosultság értékét ki kell igazítani a támogatási jogosultságok rendelkezésre álló becsült források figyelembevétele érdekében.

(24) Az egységes támogatási rendszer alkalmazása során szerzett tapasztalatok arra engedtek következtetni, hogy célszerű annak egyes elemeit – többek között a nemzeti felső összeghatárok meghatározását – megtartani annak biztosítása érdekében, hogy a támogatások teljes szintje ne lépje túl a mindenkori költségvetési keretet. A tagállamoknak indokolt továbbra is nemzeti tartalékot működtetniük, vagy indokolt lehetővé tenni számukra regionális tartalékok létrehozását. Az ilyen nemzeti vagy regionális tartalékokat mindenekelőtt arra kell használni, hogy megkönnyítsék a fiatal mezőgazdasági termelőknek és a mezőgazdasági tevékenységüket megkezdő mezőgazdasági termelőknek a támogatási rendszerben való részvételét, illetve használatukat lehetővé kell tenni egyes egyéb speciális helyzetek figyelembe vétele érdekében. Célszerű fenntartani a támogatási jogosultságok átruházására és használatára vonatkozó szabályokat.

(25) A 73/2009/EK rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy a tagállamok nem használták fel teljes mértékben az említett rendeletben megállapított nemzeti felső összeghatárig rendelkezésre álló pénzeszközöket. Noha e rendelet az említett rendelet szerinti rendszerhez képest csökkenti a pénzeszközök fel nem használásának kockázatát, a pénzösszegek hatékonyabb felhasználásának megkönnyítése érdekében a tagállamok részére lehetővé kell tenni, hogy az alaptámogatási rendszer keretében rendelkezésre álló összegnél nagyobb értékben osszanak ki támogatási jogosultságokat. Ennélfogva indokolt, hogy a tagállamok – bizonyos közös korlátozások mellett, a közvetlen kifizetések nettó felső összeghatárai tekintetében – kiszámíthassák az alaptámogatási rendszer szerinti felső összeghatáraik növeléséhez szükséges összeget.

(26) Általános szabályként a mezőgazdasági üzem bármely olyan mezőgazdasági területe – ideértve az Unióhoz 2004. május 1-jén csatlakozott, és csatlakozásukkor az egységes területalapú támogatási rendszer alkalmazása mellett döntő tagállamok azon területeit is, amelyek 2003. június 30-án nem voltak jó mezőgazdasági állapotban – amelyet mezőgazdasági tevékenységre használnak, alaptámogatásban részesülhet. Mivel a nem mezőgazdasági tevékenységek hozzájárulhatnak a mezőgazdasági üzemek bevételi forrásainak diverzifikálásához és a vidéki területek életképességéhez, a mezőgazdasági üzem nem mezőgazdasági tevékenységre is használt mezőgazdasági területe támogathatónak tekintendő, azzal a feltétellel, hogy az adott területet elsődlegesen mezőgazdasági célra használják. Ezen elsődlegesség értékelésére valamennyi tagállamban közös kritériumokat kell alkalmazni. Ezzel összefüggésben és a közvetlen kifizetések célzottabb felhasználásának biztosítása érdekében a tagállamok a jogbiztonság és a jogi egyértelműség érdekében jegyzékbe vehetik azokat a területeket, amelyeket elsősorban nem mezőgazdasági tevékenységre használnak, és amelyek ezért nem támogathatók. Ezen túlmenően, annak érdekében, hogy azok a földterületek, amelyek a területpihentetési kötelezettség eltörlését megelőzően jogosultak voltak területpihentetési jogosultságok aktiválására, a

▼B

jövőben is támogathatók maradjanak, indokolt előírni, hogy bizonyos erdősített területek – beleértve a nemzeti rendszerek keretében az 1698/2005/EK tanácsi rendelet ([1]) vagy az 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) vonatkozó előírásaival összhangban erdősített területeket –, valamint bizonyos környezetvédelmi kötelezettségvállalások hatálya alá tartozó területek jogosultak legyenek az alaptámogatásból való részesülésre.

(27) Egy olyan helyzetnek az elkerülése érdekében, ahol egy adott tagállamban a támogatható területek növelése a közvetlen kifizetések hektáronkénti összegének aránytalan csökkenésével jár, és a támogatási szintek közelítésének belső folyamatát érinti, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a támogatható területek meghatározása során csökkentési együtthatót alkalmazzanak az olyan állandó gyepterületek vonatkozásában, amelyeken a gyep és az egyéb egynyári takarmánynövények a legeltetési területeken hagyományosan nincsenek túlsúlyban, ugyanakkor termesztésük a honos helyi gyakorlatok részét képezi.

(28) A kender tekintetében egyedi intézkedéseket kell megállapítani annak biztosítására, hogy ne rejthessenek tiltott növényeket az alaptámogatásra jogosult növények közé, hátrányosan befolyásolva ezzel a kender piacát. Ezért továbbra is biztosítani kell, hogy támogatás odaítélésére kizárólag olyan terület esetében kerülhessen sor, ahol olyan kenderfajtát vetettek, amelynek pszichotrópanyag-tartalma tekintetében meghatározott garanciák állnak rendelkezésre.

(29) A jogbiztonság biztosítása, valamint az alaptámogatási rendszer alkalmazásából eredő lehetséges egyedi helyzetek tisztázása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el a következők tekintetében: a mezőgazdasági termelőknek az alaptámogatási rendszerben való részvételi jogosultságával és a rendszerhez való hozzáférésével kapcsolatos szabályok öröklés vagy várható öröklés, szerződéses bérletben történő jogutódlás, jogállásban vagy elnevezésben bekövetkezett változás, támogatási jogosultságok átruházása, valamint mezőgazdasági üzem egyesülése vagy szétválása esetén, és abban az esetben, ha szerződéses átruházási rendelkezés értelmében a mezőgazdasági termelőnek jogában áll, hogy a támogatási jogosultságok kiosztásának első évében támogatási jogosultságot kapjon. A felhatalmazásnak ki kell terjednie továbbá a támogatási jogosultságok értékének és számának kiszámítására, illetve értékének módosítására vonatkozó szabályok, ezen belül a mezőgazdasági termelő kérelme alapján kiosztott támogatási jogosultságok tekintetében ideiglenes érték és szám, illetve ideiglenes növelés meghatározásának lehetőségére, a támogatási jogosultságok ideiglenes és végleges értékének és számának meghatározásához szükséges feltételekre, valamint az olyan esetekre vonatkozó szabályokra, amikor adásvételi vagy bérbeadási szerződés befolyásolhatja a jogosultságok kiosztását. Ezen túlmenően a felhatalmazásnak ki kell terjednie a nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból kiosztott támogatási jogosultságok értékének és számának megállapítására és kiszámítására vonatkozó szabályokra; a támogatási jogosultságok törtrészeit és a támogatási jogosultságok földterület nélküli átruházását illetően a támogatási

([1]) A Tanács 1698/2005/EK rendelete (2005. szeptember 20.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról (HL L 277., 2005.10.21., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 1305/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 487. oldalát)

▼B

jogosultságok egységértékének módosítására vonatkozó szabályokra. Ezen felül a felhatalmazásnak ki kell terjednie a támogatási jogosultságok nemzeti vagy regionális tartalék felhasználásának következtében, vagy azon mezőgazdasági termelők részére történő kiosztására vonatkozó kritériumokra, akik 2013-ban nem kaptak közvetlen támogatást; a kiosztandó támogatási jogosultságok számának korlátozására alkalmazandó kritériumokra; bizonyos állandó gyepterületek támogatható hektárrá való átváltása céljából alkalmazott csökkentési együttható megállapításának kritériumaira.

(30) A támogatási jogosultságok megfelelő kezelése érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el a támogatási jogosultságok bejelentésének tartalmával és az aktiválásukra vonatkozó követelményekkel kapcsolatos szabályok tekintetében.

(31) A közegészség védelme érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el a támogatás odaítélését egyes kenderfajták minősített vetőmagjainak használatához kötő, valamint a kenderfajták megállapítására és azok tetrahidrokannabinol-tartalmának ellenőrzésére szolgáló eljárás meghatározására vonatkozó szabályok meghatározása tekintetében.

(32) Tekintettel arra, hogy az alaptámogatási rendszerre való átállás komoly adminisztratív, technikai és logisztikai nehézségek elé állítja a 73/2009/EK rendelet szerinti egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamokat, e tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy alaptámogatás nyújtása céljából egy további, legkésőbb 2020 végéig tartó átmeneti időszakban egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazzanak. Amennyiben egy tagállam úgy határoz, hogy 2018-ig bevezeti az alaptámogatási rendszert, dönthet úgy, hogy az egységes területalapú rendszer szerinti támogatásokat differenciálja, méghozzá a 73/2009/EK rendelet szerinti különleges támogatási és elkülönített támogatási rendszerek – illetve Ciprus esetében az átmeneti nemzeti támogatásra vonatkozó ágazatspecifikus pénzügyi keretösszegek – keretében 2014-ben nyújtott bizonyos támogatások szintjének megfelelően.

(33) A kedvezményezettek jogainak védelme, valamint az egységes területalapú támogatási rendszer alkalmazásából eredő lehetséges egyedi helyzetek tisztázása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el a mezőgazdasági termelőknek az egységes területalapú támogatási rendszerben való részvételi jogosultságára és a rendszerhez való hozzáférésére vonatkozó szabályok meghatározása tekintetében.

(34) Az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó azon tagállamokban, amelyek átmeneti nemzeti támogatást nyújthattak, ez utóbbi támogatás fontos eszköz volt arra, hogy egyes ágazatokban kiegészítse a mezőgazdaság termelők bevételét. Ezért – továbbá annak érdekében, hogy a 2014-ig átmeneti nemzeti támogatásban részesülő ágazatokban 2015-től kezdődően ne csökkenjen hirtelen és jelentős mértékben a támogatás – indokolt, hogy e tagállamokban az egységes területalapú támogatási rendszer kiegészítéseként lehessen e támogatást nyújtani. Az eddig nyújtott átmeneti nemzeti támogatás folyamatosságának biztosítása érdekében célszerű a feltételeket az e támogatásra, illetve a Bulgária és Románia esetében a kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetésekre 2013-ban alkalmazandó feltételekre korlátozni, a tagállamok kérelmét követően a Bizottság által adott engedélynek megfelelően. Célszerű továbbá a 2013-as szintekhez

▼B

képest korlátozni a támogatások ágazatonkénti maximális összegét, hogy ezáltal biztosítani lehessen a támogatási szintek folyamatos csökkentését, és azoknak a közelítési mechanizmussal való összeegyeztethetőségét.

(35) Egyedi szabályokat kell megállapítani a támogatási jogosultságok első kiosztását és értékük kiszámítását illetően abban az esetben, ha azok a tagállamok, amelyek e rendelet értelmében az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazták, bevezetik az alaptámogatási rendszert. Az említett rendszerek közötti zökkenőmentes átmenet biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el az alaptámogatási rendszernek a korábban egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamokban való bevezetésére vonatkozó további szabályok tekintetében.

(36) Figyelembe véve annak szükségességét, hogy a kisebb mezőgazdasági üzemmel rendelkező mezőgazdasági termelőknek nyújtott egységes támogatás elegendő legyen a jövedelemtámogatás célkitűzésének hatékony eléréséhez, a tagállamok számára lehetővé kell tenni a közvetlen támogatás mezőgazdasági termelők közötti átcsoportosítását, oly módon, hogy az első hektárok után kiegészítő támogatást nyújtanak számukra.

(37) Az új KAP célkitűzéseinek egyike az, hogy a közvetlen kifizetések kötelező környezetbarátabbá válást ösztönző összetevője révén javuljon a környezetvédelmi teljesítmény, amely Unió-szerte elő fogja segíteni az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatokat. Ebből a célból kívánatos, hogy a tagállamok a közvetlen kifizetésekre vonatkozó nemzeti felső összeghatáruk egy részét az alaptámogatáson felüli éves támogatás nyújtására fordítsák, amely figyelembe veheti az adott tagállamban vagy régióban zajló közelítés belső folyamatát, és amely elsősorban arra irányul, hogy támogassa az éghajlatváltozással és a környezetvédelemmel egyaránt kapcsolatos szakpolitikai célok megvalósítását célzó kötelező és a mezőgazdasági termelők által követendő gyakorlatokat. Az említett gyakorlatokat olyan egyszerű, általános, szerződésen kívüli, éves tevékenységek formájában kell meghatározni, amelyek túlmutatnak a kölcsönös megfeleltetésen és kapcsolódnak a mezőgazdasághoz; ilyen például a növénytermesztés diverzifikálása, az állandó gyepterületek – ideértve azokat a gyepterületen lévő hagyományos gyümölcsösöket is, amelyekben alacsony a gyümölcsfaállomány sűrűsége – és az ökológiai jelentőségű területek létrehozása. A környezetbarátabbá válást ösztönző célkitűzések jobb megvalósítása, és annak hatékony adminisztrációja és ellenőrzése érdekében az ilyen gyakorlatoknak ki kell terjedniük a mezőgazdasági üzem teljes támogatható területére. Az említett gyakorlatokat azon mezőgazdasági termelők esetében is kötelezővé kell tenni, akiknek a mezőgazdasági üzeme részben vagy teljesen a 92/43/EGK tanácsi irányelv ([1]), valamint a 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) hatálya alá tartozó Natura 2000 területen, vagy a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) hatálya aló tartozó területen található, feltéve hogy a szóban forgó gyakorlatok összeegyeztethetők az említett irányelvek célkitűzéseivel.

([1]) A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás, 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás, 15. fejezet, 5. kötet, 275. o.).

▼B

(38) A mezőgazdasági termelőknek azon üzemük egységeire vonatkozóan, amelyek tekintetében teljesítik a 834/2007/EK tanácsi rendeletben ([1]) meghatározott feltételeket, további kötelezettségek teljesítése nélkül részesülniük kell a környezetbarátabbá válást ösztönző összetevőből.

(39) Célszerű úgy rendelkezni, hogy a környezetbarátabbá válást ösztönző összetevő figyelmen kívül hagyása az 1306/2013/EU rendelet alapján szankciót vonjon maga után.

(40) A mezőgazdasági rendszerek sokszínűségére és az Unió-szerte más és más környezeti helyzetekre tekintettel indokolt, hogy az e rendeletben megállapított három környezetbarátabbá válást ösztönző" gyakorlatok mellett olyan, a mezőgazdasági-környezetvédelmi-klímaügyi intézkedések vagy tanúsítási rendszerek keretébe tartozó gyakorlatokat is elismerjünk, amelyek hasonlóak a környezetbarátabbá válás ösztönzéséhez, és amelyek az éghajlat és a környezet szempontjából az említett intézkedésekével egyenértékű vagy azoknál nagyobb előnyöket biztosítanak. A jogi egyértelműség érdekében a rendelet mellékletében meg kell állapítani, hogy melyek ezek a gyakorlatok. A tagállamoknak el kell dönteniük, hogy a mezőgazdasági termelők számára felkínálják-e az egyenértékű gyakorlatok és az e rendelet szerinti környezetbarátabbá válást ösztönző gyakorlatok alkalmazásának lehetőségét annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termelő az intézkedés céljainak elérésére leginkább alkalmas gyakorlatokat kövesse, és a döntésükről értesíteniük kell a Bizottságot. A jogbiztonság érdekében a Bizottság értékeli, hogy az értesítésben szereplő egyenértékű intézkedés keretébe tartozó gyakorlatok a melléklet hatálya alá tartoznak-e. Amennyiben a Bizottság úgy tekinti, hogy ez a helyzet nem áll fenn, ennek megfelelően, a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazása nélkül, végrehajtási jogi aktus útján értesíti a tagállamokat. Az egyenértékű gyakorlatok egyszerűbb végrehajtása érdekében és az ellenőrizhetőség céljából szabályokat kell megállapítani az egyenértékű intézkedések hatálya alá tartozó területek vonatkozásában, figyelembe véve a mezőgazdasági-környezetvédelmi-klímaügyi intézkedések és tanúsítási rendszerek különös jellemzőit is. Az egyenértékű gyakorlatok megfelelő alkalmazása és a kettős finanszírozás elkerülése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy újabb gyakorlatokkal egészítse ki az egyenértékű gyakorlatok jegyzékét, megállapítsa a nemzeti vagy regionális tanúsítási rendszerekre vonatkozó követelményeket, valamint adott esetben megállapítsa a vonatkozó összegek kiszámításának részletes szabályait.

(41) A növénytermesztés diverzifikálására vonatkozó kötelezettségek alkalmazása során szem előtt kell tartani a kisebb mezőgazdasági üzemek nehézségeit, hogy úgy diverzifikáljanak, hogy közben továbbra is előrehaladást érjenek el a környezeti haszon fokozása, és különösen a talajminőség javulása tekintetében. Kivételekről kell rendelkezni azon mezőgazdasági üzemek esetében, amelyek – annak eredményeképpen, hogy területük nagymértékben gyepterület vagy parlagon hagyott földterület – már teljesítik a növénytermesztés diverzifikálására vonatkozó célokat, illetve a parcelláikat minden évben vetésforgóban használó, szakosodott mezőgazdasági üzemek esetében, továbbá azok esetében, amelyeknek földrajzi elhelyezkedésük miatt rendkívüli nehézségeket jelentene egy harmadik növény bevezetése. Annak érdekében, hogy a növénytermesztés diverzifikálására irányuló intézkedéssel kapcsolatos követelmények alkalmazása arányos és

([1]) A Tanács 2007. június 28-i 834/2007/EK rendelete az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről és a 2092/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 189., 2007.7.20., 1. o.).

▼B

hátrányos megkülönböztetéstől mentes legyen, valamint lehetővé tegye a környezet fokozottabb védelmét, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el további nemzetségek és fajok elismerésére, illetve abból a célból, hogy megállapítsa az egyes növénykultúrák arányának pontos kiszámításával kapcsolatos alkalmazási szabályokat.

(42) Az állandó gyepterületek környezeti haszna és mindenekelőtt a szénmegkötés érdekében rendelkezéseket kell előírni az állandó gyepterületek fenntartását illetően. E védelem keretében egyrészt tilalmat kell elrendelni a 92/43/EGK irányelv, valamint a 2009/147/EK irányelv hatálya alá tartozó Natura 2000 területek felszántására vagy művelésbe való bevonására vonatkozóan, másrészt pedig az állandó gyepterületek aránya alapján általánosan akadályozni kell az e területek más célokat szolgáló művelésbe való bevonását. A tagállamoknak felhatalmazást kell kapniuk az említett irányelvek hatálya alá nem tartozó, környezeti szempontból érzékeny további területek meghatározására. Ezen túlmenően meg kell állapítaniuk, hogy az arány melyik területi szinten legyen alkalmazandó. Az állandó gyepterületek hatékony védelmének érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy megállapítsa a 92/43/EGK és a 2000/147/EK irányelv hatálya alá nem tartozó állandó gyepterületek tagállamok általi meghatározásának keretét.

(43) Annak érdekében, hogy az állandó gyepterületnek a teljes mezőgazdasági területhez viszonyított aránya megfelelően legyen meghatározva és fenntartva, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el a következők tekintetében: az említett arány meghatározására szolgáló részletes módszerek megállapítása, az állandó gyepterület fenntartásával kapcsolatos részletes szabályok, valamint a földterületek visszaállítását illetően az egyéni mezőgazdasági termelőkre rótt kötelezettség teljesítésének időkerete.

(44) Ökológiai jelentőségű területeket kell megállapítani mindenekelőtt a mezőgazdasági üzemek biológiai sokféleségének megőrzése és javítása érdekében. Az ökológiai jelentőségű területeknek ezért egyrészt a biológiai sokféleséget közvetlenül befolyásoló olyan területekből kell állniuk, mint parlagon hagyott területek, tájképi elemek, teraszok, védelmi sávok, erdősített területek és agrárerdészeti területek, másrészt pedig a biológiai sokféleséget a mezőgazdasági üzem forrásainak csökkent igénybevétele révén közvetetten befolyásoló olyan területekből, mint a köztes kultúrákkal vagy téli takarónövényzettel borított területek. Az ökológiai jelentőségű területekre vonatkozó intézkedésben megállapított kötelezettségeket oly módon kell alkalmazni, hogy azok a fokozottabb környezeti haszonhoz képest ne jelentsenek aránytalan terhet a kisebb mezőgazdasági üzemekre e területek kialakítása során. Kivételekről kell rendelkezni a túlnyomórészt erdősített tagállamok esetében azon mezőgazdasági üzemek tekintetében, amelyek – azáltal, hogy területük nagymértékben gyepterület vagy parlagon hagyott földterület – már teljesítik az ökológiai jelentőségű területekre vonatkozó célokat. Kivételekről kell rendelkezni azon mezőgazdasági termelők esetében is, akik mezőgazdasági tevékenységüket olyan, túlnyomórészt erdősített, hátrányos természeti adottságú területeken végzik, ahol komolyan fennáll a földterület művelésből való kivonásának a veszélye. Ezenkívül olyan rendelkezéseket kell megállapítani, amelyek

▼B

lehetővé teszik a tagállamok és a mezőgazdasági üzemek számára, hogy a kötelezettséget regionális szinten vagy közösen hajtsák végre, és így környezeti szempontból nagyon előnyös módon egymással határos ökológiai jelentőségű területek jöjjenek létre. Az egyszerűség érdekében a tagállamok dönthetnek úgy, hogy szabványosítják az ökológiai jelentőségű területek kijelölését.

(45) Annak érdekében, hogy az ökológiai jelentőségű területek hatékony és következetes módon, a tagállamok különös jellemzőinek figyelembevételével jöjjenek létre, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el a következők vonatkozásában: a területek ökológiai jelentőségű területekké való minősítésére szolgáló további kritériumok megállapítása; az ökológiai jelentőségű területek egyéb típusainak elismerése; az ökológiai jelentőségű területek bizonyos típusai vonatkozásában átváltási és súlyozási együtthatók megállapítása; szabályok megállapítása az ökológiai jelentőségű terület egy részének regionális szinten történő tagállami megvalósítását illetően; azon kötelezettség közös végrehajtását szolgáló szabályok megállapítása, miszerint az ökológiai jelentőségű területeket a mezőgazdasági üzemek közvetlen közelében kell fenntartani; a tagállamok által az említett közvetlen közelség meghatározása céljából kialakítandó kritériumok keretének megállapítása; az erdő és a mezőgazdasági földterület arányának megállapítását szolgáló módszerek meghatározása. Az ökológiai jelentőségű területek egyéb típusainak megállapítása során a Bizottságnak meg kell győződnie arról, hogy azok célja a mezőgazdasági üzem általános környezeti teljesítményének a javítása, különös tekintettel a biológiai sokféleségre, a talaj- és vízminőség javítására, a tájkép megőrzésére, valamint az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással kapcsolatos célkitűzések megvalósítására.

(46) A fenntartható mezőgazdaság hátrányos természeti adottságú területeken való előmozdítása érdekében fontos a tagállamok számára lehetővé tenni, hogy a közvetlen kifizetésekre vonatkozó felső összeghatáruk egy részét arra fordítsák, hogy e területeken, vagy ha a tagállam úgy dönt, e területek valamelyikén működő valamennyi mezőgazdasági termelőnek az alaptámogatáson felül területalapú éves kifizetést nyújtsanak. Az említett kifizetés nem válthatja fel a vidékfejlesztési programok keretében nyújtott támogatást, és ilyen kifizetésben az olyan területek mezőgazdasági termelői nem részesülhetnek, amelyeket ugyan az 1698/2005/EK rendelet értelmében kijelöltek, de az 1305/2013/EU rendelet értelmében nem.

(47) A fiatal mezőgazdasági termelők számára a mezőgazdasági ágazatban új gazdasági tevékenységek létrehozása és kialakítása pénzügyi kihívást jelent, amelyet a közvetlen kifizetések elosztása és célirányosabbá tétele során figyelembe kell venni. Az említett vállalkozói kezdeményezések alapvető fontosságúak az Unió mezőgazdasági ágazatának versenyképessége szempontjából, és ezért a mezőgazdasági tevékenységüket megkezdő fiatal mezőgazdasági termelők részére jövedelemtámogatási rendszert kell létrehozni tevékenységük megkezdésének és a mezőgazdasági üzemük azt követő strukturális kiigazításának a megkönnyítése érdekében. E célból a tagállamoknak a közvetlen kifizetésekre vonatkozó nemzeti felső összeghatáruk egy részét a fiatal mezőgazdasági termelőknek az alaptámogatáson felül nyújtott éves támogatásra kell fordítaniuk. A tagállamok számára célszerű lehetővé tenni továbbá, hogy e támogatás kiszámítási módszeréről maguk határozzanak, és amennyiben a módszer maga után vonja,

▼B

hogy a mezőgazdasági termelőnkénti kifizetés vonatkozásában összeghatárt kell megállapítani, úgy ezt az összeghatárt az uniós jogszabályok általános elveinek tiszteletben tartásával kell megállapítani. Mivel e támogatásnak kizárólag a vállalkozás életciklusának kezdeti szakaszára kell vonatkoznia, és nem válhat működési támogatássá, rendelkezni kell arról, hogy e támogatást legfeljebb ötéves időtartamra lehessen nyújtani. A támogatást továbbá a mezőgazdasági tevékenységüket megkezdő azon fiatal mezőgazdasági termelők számára kell elérhetővé tenni, akiknek életkora az alaptámogatási rendszer vagy az egységes területalapú támogatási rendszer keretében való támogatás iránti kérelem első alkalommal történő benyújtásának évében nem haladja meg a 40 évet.

(48) A kedvezményezettek jogainak védelme és a köztük való hátrányos megkülönböztetés elkerülése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el azon feltételekre vonatkozóan, amelyek teljesülése esetén egy jogi személy jogosultnak tekinthető arra, hogy a fiatal mezőgazdasági termelőknek szóló támogatásban részesüljön.

(49) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a közvetlen kifizetésekre vonatkozó nemzeti felső összeghatáruk egy részét arra fordítsák, hogy pontosan meghatározott esetekben egyes ágazatokban vagy régiókban termeléstől függő támogatást nyújtsanak. A termeléstől függő támogatásokra felhasználható forrásokat megfelelő szintre kell korlátozni, ugyanakkor lehetővé kell tenni a tagállamok számára e támogatás nyújtását azokban a meghatározott, sajátos helyzetű ágazataikban vagy régióikban, ahol meghatározott gazdálkodási típusok vagy mezőgazdasági ágazatok gazdasági, környezetvédelmi és/vagy társadalmi szempontból kiemelt fontosságúak. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy nemzeti felső összeghatáruk legfeljebb 8 %-át – illetve 13 %-át abban az esetben, ha a termeléstől függő támogatás szintje a 2010 és 2014 közötti időszakra eső legalább egy évben meghaladta az 5 %-ot, vagy ha az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazzák, 2014. december 31-ig – e támogatásra használják fel. Ezen túlmenően, az állattenyésztési ágazat fehérjealapú autonómiájának fenntartása érdekében azok a tagállamok, amelyek úgy határoznak, hogy nemzeti felső összeghatáraik legalább 2 %-át fehérjenövények termesztésének támogatására fordítják, legfeljebb két százalékponttal növelhetik a fent említett százalékértékeket. Megfelelően indokolt olyan esetekben, amikor egy adott ágazatban vagy régióban kimutathatók bizonyos érzékeny természetű igények, a tagállamok részére – a Bizottság jóváhagyása mellett – lehetővé kell tenni, hogy nemzeti felső összeghatáruk több mint 13 %-át felhasználják. A fent említett százalékértékek alternatívájaként a tagállamok azt is választhatják, hogy évente legfeljebb 3 millió EUR-t fordítanak a termeléstől függő támogatás finanszírozására. Termeléstől függő támogatást csak az érintett ágazatokban vagy régiókban meglévő termelési szint fenntartásának ösztönzéséhez szükséges mértékben indokolt nyújtani. Az említett támogatásnak azon mezőgazdasági termelők részére is elérhetőnek kell lennie, akik 2013. december 31-én az 1782/2003/EK rendelet és a 73/2009/EK rendelet alapján különleges támogatási jogosultsággal rendelkeznek és a támogatási jogosultságok aktiválásához nem rendelkeznek támogatható hektárterülettel. A tagállamonként meghatározott éves nemzeti felső összeghatár 13 %-át meghaladó, termeléstől függő önkéntes támogatás jóváhagyása tekintetében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy a 182/2011/EU rendelet alkalmazása nélkül végrehajtási jogi aktusokat fogadhasson el.

▼B

(50) Az uniós források hatékony és célzott felhasználása, valamint az egyéb hasonló támogatási eszközök keretében való kettős finanszírozás elkerülése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el a termeléstől függő önkéntes támogatás odaítélésére vonatkozó feltételek megállapításának tekintetében, valamint az egyéb uniós intézkedésekkel való összeegyeztethetőségre és a támogatáshalmozásra vonatkozó szabályok tekintetében.

(51) Annak érdekében, hogy biztosítható legyen a fedezet a gyapottermesztő régiókban a termesztésben bekövetkező zavarok kockázatával szemben, a 73/2009/EK rendelet értelmében a gyapotágazatnak nyújtott támogatás egy része – a vonatkozó valamennyi szempont figyelembevételével – egy támogatható hektáronként megállapított terményspecifikus támogatáson keresztül továbbra is függ a gyapottermesztéstől. Ezt a megoldást az 1979-es csatlakozási okmány gyapotról szóló 4. jegyzőkönyvében meghatározott célkitűzésekkel összhangban továbbra is indokolt fenntartani.

(52) A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás hatékony alkalmazásának és irányításának érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el a következők tekintetében: a gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás alkalmazásában a földterület és a fajták engedélyezésére vonatkozó szabályok és feltételek megállapítása; a szóban forgó támogatás nyújtására vonatkozó feltételekkel, a jogosultsági követelményekkel és az agronómiai gyakorlattal kapcsolatos szabályok; a termelőkre vonatkozó követelmények; az ágazati szervezetek elismerésére vonatkozó kritériumok; valamint az arra az esetre irányadó szabályok, ha az elismert ágazati szervezet nem felel meg e kritériumoknak.

(53) A 637/2008/EK tanácsi rendelet ([1]) 2. fejezete előírta, hogy minden gyapottermelő tagállam vagy négyévente egy négyéves szerkezetátalakítási programtervezetet – első alkalommal 2009. január 1-jéig –, vagy 2009. december 31-ig egyetlen módosított, nyolc évre szóló szerkezetátalakítási programtervezetet nyújtson be a Bizottságnak. A tapasztalatok azt mutatják, hogy a gyapotágazat szerkezetátalakítására más intézkedések alkalmasabbak volnának, többek között az 1305/2013/EU rendelet alapján finanszírozott, a vidékfejlesztési programozás keretébe tartozó intézkedések. Ezek az intézkedések a többi ágazat intézkedéseivel is nagyobb fokú összhangot tennének lehetővé. Fontos ugyanakkor figyelemmel lenni a szerkezetátalakítási programokban már részt vevő vállalkozások megszerzett jogaira és jogos elvárásaira. Ezért lehetővé kell tenni, hogy a jelenleg folyó négy, illetve nyolcéves programok úgy folytatódjanak, hogy ne lehessen őket meghosszabbítani. A négyéves programokból származó forrásokat a 2014-től a vidékfejlesztési intézkedésekre rendelkezésre álló uniós forrásokba lehetne utalni. A programozási időszakra tekintettel a nyolcéves programok végén rendelkezésre álló forrásokat 2018-ban nem volna célszerű bevonni a vidékfejlesztési programokba, hanem hasznosabb lenne azokat az e rendelet szerinti támogatási rendszerek céljára átcsoportosítani, ahogyan arról már a 637/2008/EK rendelet is rendelkezett. A 637/2008/EK rendelet ezért a négy-, illetve nyolcéves programokkal rendelkező

([1]) A Tanács 637/2008/EK rendelete (2008. június 23.) az 1782/2003/EK rendelet módosításáról és a gyapotágazat nemzeti szerkezetátalakítási programjainak létrehozásáról (HL L 178., 2008.7.5., 1. o.).

▼B

tagállamok esetében 2014. január 1-jétől, illetve 2018. január 1-jétől tárgytalanná válik, és ennek megfelelően azt hatályon kívül kell helyezni.

(54) A tagállamok részére lehetővé kell tenni, hogy a közvetlen támogatások kezelésével és ellenőrzésével kapcsolatos igazgatási költségek csökkentése érdekében a mezőgazdasági kistermelők részére bevezessenek egy egyszerű, egyedi támogatási rendszert. E célból a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy bevezessenek egy az összes közvetlen kifizetést felváltó átalánykifizetést, vagy pedig egy a mezőgazdasági termelőknek évente odaítélendő összegen alapuló kifizetést. Célszerű olyan szabályokat bevezetni, amelyek – többek között a mezőgazdasági kistermelőkre vonatkozó, például a támogatás kérelmezésével, az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatokkal, a kölcsönös megfeleltetéssel, valamint az 1306/2013/EU rendeletben meghatározott ellenőrzésekkel kapcsolatos kötelezettségek csökkentése révén – egyszerűsítik az alakiságokat, de nem veszélyeztetik a reform átfogó célkitűzéseinek elérését, és egyértelműen kimondják, hogy az 1306/2013/EU rendelet II. mellékletében említett uniós jogszabályok a mezőgazdasági kistermelőkre is vonatkoznak. Fontos, hogy a támogatási rendszer segítse az uniós mezőgazdasági kisüzemek meglévő szerkezetének fenntartását, ugyanakkor ne akadályozza a versenyképesebb üzemszerkezet felé való elmozdulást. Ezért a rendszert elvben a már meglévő mezőgazdasági üzemekre kell korlátozni. Indokolt, hogy a mezőgazdasági termelők fakultatív módon részt vehessenek a rendszerben. A tagállamok számára ugyanakkor lehetővé kell tenni, hogy annak érdekében, hogy a rendszer eredményesebb legyen az egyszerűsítés terén, automatikusan beemeljenek bizonyos mezőgazdasági termelőket a rendszerbe, nyitva hagyva számukra a rendszerből való kilépés lehetőségét.

(55) A jogbiztonság érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el azon feltételek megállapítása vonatkozásában, amelyek meghatározzák a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben való részvételt abban az esetben, ha a rendszerben részt vevő mezőgazdasági termelő helyzete megváltozik.

(56) Az egyszerűsítés, illetve a legkülső régiók sajátos helyzetének a figyelembevétele érdekében a szóban forgó régiókban a közvetlen kifizetéseket a 228/2013/EU rendelettel létrehozott támogatási programokon belül kell kezelni. Ezért az e rendelet alaptámogatási rendszerrel és az azzal kapcsolatos kifizetésekkel, valamint a termeléstől függő támogatással és a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerrel kapcsolatos rendelkezéseit nem szabad alkalmazni az említett régiókra.

(57) E rendelet alkalmazása, valamint a közvetlen kifizetések monitoringja, vizsgálata és kezelése céljából szükség van arra, hogy a tagállamok ezekről értesítést küldjenek. Az e rendeletben foglalt szabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében, valamint abból a célból, hogy az említett értesítésekre gyorsan, eredményesen, pontosan, költséghatékonyan, és a személyes adatok védelme mellett kerüljön sor, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el a következők vonatkozásában: egyrészt a tagállamok által a Bizottságnak küldendő értesítésekkel kapcsolatban, másrészt a közvetlen kifizetések vizsgálata, ellenőrzése, monitoringja, értékelése és auditálása, valamint a nemzetközi megállapodásokban előírt követelmények teljesítése céljából szükséges intézkedések – beleértve az említett megállapodások esetében alkalmazandó értesítési követelményeket is – megállapítása; a közlendő információk jellegét és típusát meghatározó további szabályok; a feldolgozandó adatok

▼B

kategóriái és az adatok megőrzésének maximális időtartama; az információkhoz vagy információs rendszerekhez való hozzáférési jogosultságok és az információk közzétételének feltételei.

(58) A közvetlen támogatások alkalmazása céljából gyűjtött személyes adatokat e céloknak megfelelően kell feldolgozni. Továbbá amennyiben az említett adatokat monitoring és értékelés céljára dolgozzák fel, azokat anonimmá kell tenni, csak összesített formában szabad feldolgozni, és védeni kell az egyéneknek a személyes adatok feldolgozása tekintetében történő védelmére és az ilyen adatok szabad áramlására vonatkozó uniós jogszabályoknak, különösen a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([1]), valamint a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([2]) megfelelően. Az érintetteket tájékoztatni kell a személyes adataik feldolgozásáról és az adatvédelemmel kapcsolatos jogaikról.

(59) Konzultáltak az európai adatvédelmi biztossal, aki 2011. december 14-én véleményt adott ([3]).

(60) A 73/2009/EK rendelet rendelkezéseiről az e rendelet rendelkezéseire való zökkenőmentes átállás biztosítása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy bizonyos jogi aktusokat fogadjon el a mezőgazdasági termelők megszerzett jogainak és jogos elvárásainak védelméhez szükséges intézkedések megállapításának vonatkozásában.

(61) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása, valamint a verseny torzulása és a mezőgazdasági termelők közötti hátrányos megkülönböztetés elkerülése érdekében végrehajtási hatásköröket kell a Bizottságra ruházni a következők tekintetében: a horvátországi aknamentesítéssel kapcsolatos külön nemzeti tartalékba kerülő összeg rögzítése; az alaptámogatási rendszerre vonatkozó éves nemzeti felső összeghatárok rögzítése; a támogatási jogosultságok kiosztása iránti kérelmekre vonatkozó szabályok elfogadása; a nem aktivált támogatási jogosultságoknak a nemzeti tartalékba való visszajuttatására vonatkozó intézkedések elfogadása; a nemzeti hatóságok támogatási jogosultságok átruházásáról való értesítésével kapcsolatos szabályok, valamint a szóban forgó értesítésre vonatkozó határidő meghatározása; az egységes területalapú támogatási rendszerre vonatkozó éves nemzeti felső összeghatár megállapítása; a támogatási jogosultságok kiosztása iránt abban az évben benyújtott kérelmekre vonatkozó szabályok elfogadása, amely évben a tagállamok átállnak az alaptámogatási rendszerre; az átcsoportosítással nyújtható támogatás éves felső összeghatárainak rögzítése. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.

(62) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása, valamint a verseny torzulása és a mezőgazdasági termelők közötti

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o., magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.).

([3]) HL C 35., 2012.2.9., 1. o.

▼B

hátrányos megkülönböztetés elkerülése érdekében végrehajtási hatásköröket kell a Bizottságra ruházni a következők tekintetében is:az egyenértékű gyakorlatokkal kapcsolatos tagállami értesítésekre és bizottsági értékelésekre vonatkozó eljárási szabályok elfogadása, ideértve a benyújtásukra vonatkozó menetrendet is; azon korlátok elfogadása, amelyeken belül az állandó gyepterületek fenntartására vonatkozó kötelezettség teljesítettnek tekintendő; az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatokra nyújtott támogatásra vonatkozó éves felső összeghatárok meghatározása; a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatás esetében alkalmazandó éves felső összeghatárok megállapítása; a fiatal mezőgazdasági termelőknek nyújtott támogatásra vonatkozó éves felső összeghatárok megállapítása. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.

(63) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása, valamint a verseny torzulása és a mezőgazdasági termelők közötti hátrányos megkülönböztetés elkerülése érdekében végrehajtási hatásköröket kell a Bizottságra ruházni a következők tekintetében is: a termeléstől függő önkéntes támogatásra vonatkozó éves felső összeghatárok megállapítása; a termeléstől függő önkéntes támogatás keretében hozott döntések értékelésére és jóváhagyására vonatkozó eljárással kapcsolatos szabályok elfogadása; az engedélyezési eljárással és a termelők értesítésével kapcsolatos szabályok elfogadása a gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás tekintetében a földterület és a fajták engedélyezésével kapcsolatban; a gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás összegére vonatkozó csökkentés kiszámítására vonatkozó szabályok elfogadása; az általános értesítési követelményekkel és módszerekkel kapcsolatos szabályok elfogadása; valamint szükséghelyzet esetén egyedi problémák megoldásához szükséges és indokolható intézkedések elfogadása. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.

(64) Az egy vagy több tagállamban felmerülő sürgős problémáknak a közvetlen kifizetések rendszere folytonosságának biztosítása mellett történő megoldása érdekében a Bizottságnak azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia, kellően indokolt esetekben, olyan rendkívüli körülmények esetén, amelyek befolyásolják a támogatás nyújtását és veszélyeztetik az e rendeletben felsorolt támogatási rendszerek szerinti kifizetések tényleges teljesítését.

(65) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e rendeletnek a KAP más eszközeivel való kapcsolata, a vidéki térségek közötti különbségek mértéke és a kibővített Unióban a tagországok rendelkezésére álló pénzügyi források korlátozottsága miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(66) Mivel a 73/2009/EK rendeletet továbbra is alkalmazni kell 2014-ben, ezt a rendeletet 2015. január 1-től kell általánosan alkalmazni. E rendeletnek a pillérek közötti rugalmasságra vonatkozó rendelkezései azonban lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy határozatokat hozzanak és ezekről 2013. december 31-ig értesítsék a Bizottságot. Ezen túlmenően e rendelet néhány

▼B

egyéb rendelkezése 2014-ben megteendő fellépéseket ír elő. Ezeket a rendelkezéseket ezért e rendelet hatályba lépésétől kell alkalmazni.

(67) Tekintettel a tervezett intézkedések zökkenőmentes végrehajtása előkészítésének sürgősségére, e rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lép hatályba.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Hatály

Ez a rendelet megállapítja a következőket:

a) az I. mellékletben felsorolt támogatási rendszerek keretében közvetlenül a mezőgazdasági termelőknek nyújtott kifizetésekre (a továbbiakban: a közvetlen kifizetések) vonatkozó közös szabályok;

b) egyedi szabályok a következőkre vonatkozóan:

i. a mezőgazdasági termelők részére nyújtott alaptámogatás („alaptámogatási rendszer”, valamint egy átmeneti egyszerűsített rendszer, „egységes területalapú támogatási rendszer”),

ii. a mezőgazdasági termelők részére nyújtott önkéntes átmeneti nemzeti támogatás,

iii. önkéntes, átcsoportosítással nyújtható támogatás,

iv. az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatokat folytató mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás,

v. a hátrányos természeti adottságú területeken gazdálkodó mezőgazdasági termelők részére nyújtott önkéntes támogatás,

vi. a mezőgazdasági tevékenységüket megkezdő fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás,

vii. termeléstől függő önkéntes támogatási rendszer,

viii. a gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás,

ix. önkéntes egyszerűsített rendszer a mezőgazdasági kistermelők részére,

x. Bulgária, Horvátország és Románia számára a közvetlen kifizetések kiegészítését lehetővé tevő keretrendszer.

2. cikk

Az I. melléklet módosítása

A jogbiztonság érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. mellékletben meghatározott támogatási rendszerek jegyzékének módosítására vonatkozóan, az ahhoz szükséges mértékben, hogy figyelembe lehessen venni a támogatási rendszerekkel kapcsolatban esetlegesen e rendelet elfogadását követően elfogadandó új jogalkotási aktusokat.

▼B

3. cikk

Alkalmazás a legkülső régiók és a kisebb égei-tengeri szigetek esetében

A 11. cikk nem alkalmazandó az Uniónak az EUMSZ 349. cikkében meghatározott régióira (a legkülső régiók), valamint a 229/2013/EU rendeletnek megfelelően a kisebb égei-tengeri szigeteknek nyújtott közvetlen kifizetésekre.

E rendelet III., IV. és V. címe nem alkalmazandó a legkülső régiókra.

4. cikk

Fogalommeghatározások és kapcsolódó rendelkezések

(1) E rendelet alkalmazásában:

a) „mezőgazdasági termelő”: olyan természetes vagy jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek olyan csoportja – tekintet nélkül az ilyen csoportnak vagy tagjainak a nemzeti jog szerinti jogállására – akinek, illetve amelynek a mezőgazdasági üzeme az EUSZ-nek az EUMSZ 349. és 355. cikkével együtt értelmezett 52. cikkében meghatározottak szerint a Szerződések területi hatálya alá tartozik, és aki, illetve amely mezőgazdasági tevékenységet folytat;

b) „mezőgazdasági üzem”: egy adott mezőgazdasági termelő által kezelt és egyazon tagállam területén található, mezőgazdasági tevékenységekre használt egységek összessége;

c) „mezőgazdasági tevékenység”:

i. mezőgazdasági termékek termelése, tenyésztése vagy termesztése, ideértve a betakarítást, a fejést, az állattenyésztést és a mezőgazdasági célból történő állattartást, vagy

ii. egy mezőgazdasági terület olyan állapotban tartása, hogy az a tagállamok által – a Bizottság által létrehozott keret alapján megállapított kritériumok alapján a szokásos mezőgazdasági módszereken és gépeken túlmutató előkészítés nélkül alkalmas legyen legeltetésre vagy növénytermesztésre, vagy

iii. a tagállamok által meghatározott minimumtevékenységek elvégzése a természetes módon legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartott mezőgazdasági területeken;

d) „mezőgazdasági termékek”: a Szerződések I. mellékletében felsorolt termékek a halászati termékek kivételével, valamint a gyapot;

e) „mezőgazdasági terület”: a szántóterület, az állandó gyepterület és állandó legelő vagy az állandó kultúrák által elfoglalt terület;

▼B

f) „szántóterület”: növénytermesztés céljából megművelt vagy növénytermesztés céljára rendelkezésre álló, de parlagon hagyott földterület, beleértve az1257/1999/EK rendelet 22., 23. és 24. cikkének, az 1698/2005/EK rendelet 39. cikkének és az 1305/2013/EU rendelet 28. cikkének megfelelően pihentetés alatt álló területet, amely lehet üvegház, illetve más rögzített vagy mobil fedél alatti földterület is;

g) „állandó kultúrák”: az állandó gyepterülettől és állandó legelőtől eltérő, vetésforgón kívül termesztett kultúrák, amelyek öt vagy ötnél több évig foglalják el a földterületet, és ismétlődően termést hoznak, ideértve a faiskolákat és a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvényt is;

h) „állandó gyepterület és állandó legelő” (a továbbiakban együttesen: állandó gyepterület): gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény természetes (vetés nélküli) vagy művelés útján (vetéssel) történő termesztésére használt, a mezőgazdasági üzem vetésforgójában öt vagy ötnél több évig nem szereplő földterület, amely tartalmazhat egyéb olyan, legeltetés céljára alkalmas fajokat, mint cserjék és/vagy fák, feltéve hogy a gyep és az egyéb egynyári takarmánynövények túlsúlyban maradnak, illetve amennyiben a tagállamok így határoznak, olyan földterület, amely legeltetés céljára alkalmas, és a honos helyi gyakorlatok részét képezi, és amelyen a gyep és az egyéb egynyári takarmánynövények a legeltetési területeken hagyományosan nincsenek túlsúlyban;

i) „gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény”: a tagállamokban a természetes gyepekben hagyományosan található lágyszárú növények, illetve a gyepek vagy legelők magkeverékeiben rendes esetben megtalálható lágyszárú növények, akár használják azokat állatok legeltetésére, akár nem;

j) „faiskolák”: olyan területek, amelyeken fiatal fás szárú növényeket nevelnek szabadföldön, későbbi átültetésre:

— szőlőoltvány-iskolák,

— gyümölcsfaiskolák,

— díszfaiskolák,

— kereskedelmi erdészeti faiskolák, kivéve azokat, amelyek az erdőterületen belül találhatók és az üzem saját szükségleteit elégítik ki,

— olyan faiskolák, amelyekben kertekbe, parkokba, utak mellé és töltésekre szánt fákat és cserjéket (pl. sövénynövények, rózsák és más díszcserjék, tűlevelű dísznövények) nevelnek, beleértve minden esetben az alanyt és a magoncot;

k) „rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvény”: a tagállamok által meghatározandó, a 0602 90 41 KN-kód alá tartozó olyan fafajokkal beültetett terület, amelyeket olyan erdei évelő növények alkotják, amelyek gyökere, illetve töve a kivágást követően a talajban marad, a következő szezonban pedig új hajtásokat hoz, és amelyeknek maximális kivágási ciklusát a tagállamok határozzák meg;

▼B

l) „eladás”: földterület tulajdonjogának, illetve támogatási jogosultságoknak az eladása, illetve egyéb végleges átruházása; nem foglalja magában a földterület eladását abban az esetben, ha a földterületet hatóságok részére vagy közérdekű használatra ruházzák át, és az átruházásra nem mezőgazdasági célból kerül sor;

m) „bérlet”: bérleti megállapodás vagy hasonló jellegű ideiglenes ügylet;

n) „átruházás”: földterület, illetve támogatási jogosultságok bérlete vagy eladása, tényleges vagy várható öröklése, illetve egyéb végleges átruházása; a jogosultságok visszajuttatása a bérlet lejártát követően nem minősül átruházásnak.

(2) A tagállamok:

a) meghatározzák a mezőgazdasági terület legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartására vonatkozó követelménynek való megfelelés érdekében a mezőgazdasági termelők által teljesítendő kritériumokat, az (1) bekezdés c) pontjának ii. alpontjában említettek szerint;

b) amennyiben egy tagállam tekintetében alkalmazandó, meghatározzák a természetes módon legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartott mezőgazdasági területeken elvégzendő minimumtevékenységeket, az (1) bekezdés c) pontjának iii. alpontjában említettek szerint;

c) meghatározzák, hogy melyek azok a fafajok, amelyek beültetése révén egy adott földterület rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvénynek minősül, valamint meghatározzák e fafajok maximális kivágási ciklusát, az (1) bekezdés k) pontjában említettek szerint.

Az (1) bekezdés h) pontjában említettek szerint, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az a földterület, amely legeltetés céljára alkalmas, és a honos helyi gyakorlatok részét képezi, és amelyen a gyep és az egyéb egynyári takarmánynövények a legeltetési területeken hagyományosan nincsenek túlsúlyban, állandó gyepterületnek minősüljön.

(3) A jogbiztonság érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek:

a) létrehozzák azt a keretet, amelyen belül a tagállamoknak meg kell határozniuk a mezőgazdasági terület legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartására vonatkozó követelménynek való megfelelés érdekében a mezőgazdasági termelők által teljesítendő kritériumokat, az (1) bekezdés c) pontjának ii. alpontjában említettek szerint;

b) létrehozzák azt a keretet, amelyen belül a tagállamok meghatározzák természetes módon legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartott mezőgazdasági területeken elvégzendő minimumtevékenységeket, az (1) bekezdés c) pontjának iii. alpontjában említettek szerint;

c) megállapítják a gyep és az egyéb egynyári takarmánynövények túlsúlyának, valamint az (1) bekezdés h) pontjában említett helyi honos gyakorlatoknak a meghatározásával kapcsolatos kritériumokat.

▼B

II. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK A KÖZVETLEN KIFIZETÉSEKRŐL

1. FEJEZET

A közvetlen kifizetésekre vonatkozó közös szabályok

5. cikk

A közös agrárpolitikára vonatkozó általános rendelkezések

Az e rendeletben meghatározott rendszerek vonatkozásában az 1306/2013/EU rendelet, valamint az annak értelmében elfogadott rendelkezések alkalmazandók.

6. cikk

Nemzeti felső összeghatárok

(1) Tagállamonként és évente az összes kiosztott támogatási jogosultságnak, a nemzeti tartaléknak vagy a regionális tartalékoknak és a 42, 47, 49, 51. és 53. cikk szerint rögzített felső összeghatároknak a teljes értékét magában foglaló nemzeti felső összeghatárt a II. mellékletben foglaltak szerint kell megállapítani.

Amennyiben egy tagállam él a 22. cikk (2) bekezdésében meghatározott lehetőséggel, a II. mellékletben erre a tagállamra az adott évre vonatkozóan megállapított éves nemzeti felső összeghatár túlléphető az említett bekezdés szerint kiszámított összeggel.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamokra és az egyes évekre vonatkozó, a 36, 42, 47, 49, 51 és 53. cikknek megfelelően rögzített felső összeghatárok teljes értékét magában foglaló nemzeti felső összeghatárt a II. mellékletben foglaltak szerint kell megállapítani.

▼M1

(3) Az odaítélhető közvetlen kifizetések teljes maximális összegeit érintő – többek között a tagállamok által a 73/2009/EK rendelet 136a. cikkének és az e rendelet 14. cikkének megfelelően hozandó döntésekből, valamint az e rendelet 20. cikke (2) bekezdésének alkalmazásából fakadó – változások figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e rendelet 70. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e rendelet II. mellékletében meghatározott nemzeti felső határok kiigazítása céljából.

▼B

7. cikk

Nettó felső összeghatárok

(1) A 8. cikk sérelme nélkül, egy adott tagállamban a III., IV. és V. cím alapján, a 11. cikk alkalmazását követően egy naptári évre nyújtható közvetlen kifizetések teljes összege nem lehet magasabb a III. mellékletben meghatározott, vonatkozó felső összeghatároknál.

▼B

Amennyiben a valamely tagállamban nyújtandó közvetlen kifizetések teljes összege meghaladná a III. mellékletben meghatározott felső összeghatárokat, az adott tagállam a 228/2013/EU rendelet és a 229/2013/EU rendelet értelmében nyújtott közvetlen kifizetések kivételével valamennyi közvetlen kifizetés összegét lineáris kulcs alkalmazásával csökkenti.

(2) A 11. cikkben említett, a támogatások csökkentésének eredményeképpen keletkező becsült összeget (amely a II. mellékletben meghatározott, a 58. cikk értelmében rendelkezésre álló összeggel megnövelt nemzeti felső összeghatárok, valamint a III. mellékletben meghatározott nettó felső összeghatárok különbségének felel meg) tagállamonként, minden naptári év tekintetében uniós támogatásként kell rendelkezésre bocsátani, mégpedig az 1305/2013/EU rendeletben meghatározottak szerint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) finanszírozott vidékfejlesztési programozás keretébe tartozó intézkedések céljára.

(3) Az odaítélhető közvetlen kifizetések teljes maximális összegeit érintő – többek között a tagállamok által a 14. cikk értelmében hozandó döntésekből fakadó – változások figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek kiigazítják a III. mellékletben meghatározott felső összeghatárokat.

8. cikk

Pénzügyi fegyelem

(1) Az 1306/2013/EU rendelet 26. cikkének megfelelően meghatározott kiigazítási arány csak az adott naptári évben a mezőgazdasági termelőknek nyújtandó olyan közvetlen kifizetésekre alkalmazandó, amelyek összege meghaladja a 2 000 EUR-t.

(2) A közvetlen kifizetéseknek a 16. cikk szerinti fokozatos bevezetése következtében e cikk (1) bekezdése Bulgária és Románia esetében 2016. január 1-jétől alkalmazandó.

A közvetlen kifizetéseknek a 17. cikk szerinti fokozatos bevezetése következtében e cikk (1) bekezdése Horvátország esetében 2022. január 1-jétől alkalmazandó.

(3) Annak érdekében, hogy a közvetlen kifizetések kiigazítása megfelelő módon, a pénzügyi fegyelemre tekintettel történjen, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (1) bekezdése értelmében a tagállamok által a mezőgazdasági termelők esetében alkalmazandó csökkentések kiszámítási alapjára vonatkozó szabályok megállapításáról.

(4) Jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek csoportja esetében a tagállamok alkalmazhatják az (1) bekezdésben említett kiigazítási arányokat e jogi személyek vagy csoportok tagjainak szintjén, amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi, hogy az egyes tagok a mezőgazdasági üzemek vezetői jogállásával rendelkező mezőgazdasági termelőkéhez hasonló jogokkal éljenek és kötelezettségekkel bírjanak, különösen ami gazdasági, társadalmi és adóügyi jogállásukat illeti, feltéve, hogy hozzájárultak az érintett jogi személyek vagy csoportok mezőgazdasági szerkezeteinek megerősítéséhez.

▼B

9. cikk

Aktív mezőgazdasági termelő

(1) Nem részesülhet közvetlen kifizetésben az a természetes vagy jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek olyan csoportjai,akinek vagy amelynek a mezőgazdasági területe főként természetes módon legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartott terület, és aki, illetve amely a szóban forgó területen nem végzi el a tagállamok által a 4. cikk (2) bekezdése b) pontjának megfelelően meghatározott minimumtevékenységeket.

(2) Nem részesülhetnek közvetlen kifizetésben olyan természetes vagy jogi személyek, illetve természetes vagy jogi személyek olyan csoportjai, akik repülőtereket, vasúttársaságokat, vízműveket, ingatlanvállalatokat, állandó sport- és rekreációs területeket üzemeltetnek.

Adott esetben a tagállamok – objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján – dönthetnek úgy, hogy az első albekezdésben szereplő felsorolást kiegészítik más hasonló, nem mezőgazdasági jellegű üzleti tevékenységekkel, és ezeket a későbbiekben el is távolíthatják a felsorolásból.

Az első vagy a második albekezdés hatálya alá tartozó személyt vagy csoportot azonban aktív mezőgazdasági termelőnek kell tekinteni, ha – a tagállam által előírt formában – ellenőrizhető bizonyítékkal szolgál az alábbiak közül bármelyikre nézve:

a) a legutolsó olyan pénzügyi évben, amelyre vonatkozóan a kért bizonyíték rendelkezésre áll, a közvetlen kifizetések éves összege eléri a nem mezőgazdasági tevékenységekből származó teljes bevételének legalább 5 %-át,

b) mezőgazdasági tevékenysége nem kismértékű;

c) elsődleges üzleti tevékenysége mezőgazdasági tevékenység.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésen kívül a tagállamok – objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján – dönthetnek úgy, hogy nem részesülhet közvetlen kifizetésben az a természetes vagy jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek olyan csoportja, akinek vagy amelynek esetében:

a) a mezőgazdasági tevékenység csak elenyésző részét teszi ki gazdasági tevékenysége egészének, és/vagy

b) az elsődleges tevékenység vagy üzleti tevékenység nem mezőgazdasági tevékenység.

(4) A (2) és a (3) bekezdés nem alkalmazandó az olyan mezőgazdasági termelőkre, akik a megelőző évben egy előre meghatározott összeget meg nem haladó közvetlen kifizetésben részesültek. Ezt az összeget a tagállamok határozzák meg olyan objektív kritériumok alapján, mint például nemzeti vagy regionális sajátosságaik, és az összeg nem haladhatja meg az 5 000 EUR-t.

▼B

(5) A mezőgazdasági termelők jogainak védelme érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek meghatározzák:

a) az annak megállapítására vonatkozó kritériumokat, hogy a mezőgazdasági termelő mezőgazdasági területe mely esetekben minősül főként természetes módon legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartott területnek;

b) azokat a kritériumokat, amelyek alapján meg lehet különböztetni a mezőgazdasági és nem mezőgazdasági tevékenységből származó bevételeket;

c) azokat a (2) és a (4) bekezdésben említett kritériumokat, amelyek alapján megállapítható a közvetlen kifizetések összege, különös tekintettel a támogatási jogosultságok első kiosztási évében megvalósult közvetlen kifizetésekre, amikor a támogatási jogosultságok meghatározása még nem végleges, valamint az új mezőgazdasági termelők esetében megvalósult közvetlen kifizetésekre;

d) azokat a kritériumokat, amelyeket a mezőgazdasági termelőknek teljesíteniük kell ahhoz, hogy a (2) és a (3) bekezdés alkalmazásában bizonyítást nyerjen, hogy mezőgazdasági tevékenységük nem elenyésző, és hogy elsődleges üzleti tevékenységük mezőgazdasági tevékenység.

(6) A tagállamok 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot a (2), a (3) vagy a (4) bekezdésben említett döntésükről; módosítások esetén az értesítés határideje a módosításról szóló döntés meghozatalának időpontjától számított két hét.

10. cikk

A közvetlen kifizetések odaítélésének minimumkövetelményei

(1) A tagállamok határoznak arról, hogy a következő esetek közül melyben nem ítélnek oda közvetlen támogatást a mezőgazdasági termelőnek:

a) az adott naptári évben igényelt vagy odaítélendő közvetlen kifizetések teljes összege az 1306/2013/EU rendelet 63. cikkének alkalmazását megelőzően kevesebb mint 100 EUR;

b) a közvetlen kifizetés igénylésére vagy odaítélésére alapot teremtő mezőgazdasági üzem támogatható területe az 1306/2013/EU rendelet 63. cikkének alkalmazását megelőzően kevesebb mint egy hektár.

(2) A tagállamok mezőgazdaságuk szerkezetének figyelembevétele érdekében a IV. mellékletben megadott határokon belül kiigazíthatják az (1) bekezdés a) és a b) pontjában meghatározott küszöbértékeket.

▼B

(3) Amennyiben egy tagállam úgy döntött, hogy az (1) bekezdés b) pontja szerinti területi küszöbértéket alkalmaz, ugyanazon bekezdés a) pontját mindazonáltal alkalmaznia kell azon mezőgazdasági termelők esetében, akik a IV. címben említett, állatokra vonatkozó, termeléstől függő támogatásban részesülnek, és a területi küszöbértéknél kevesebb hektárszámmal rendelkeznek.

(4) Az érintett tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdést nem alkalmazzák a legkülső régiókra és a kisebb égei-tengeri szigetekre.

(5) A 2015. év tekintetében Bulgária és Románia esetében az (1) bekezdés a) pontjában említett igényelt vagy odaítélendő összeget az V. melléklet A. pontjában meghatározott összeg alapján kell kiszámítani.

A 2015–2021. évek tekintetében Horvátország esetében az (1) bekezdés a) pontjában említett igényelt vagy odaítélendő összeget az VI. melléklet A. pontjában meghatározott összeg alapján kell kiszámítani.

11. cikk

A támogatások csökkentése

(1) A tagállamok az összeg 150 000 EUR-t meghaladó részének vonatkozásában legalább 5 %-kal csökkentik a III. cím 1. fejezete értelmében a mezőgazdasági termelőnek egy adott naptári évre nyújtandó közvetlen kifizetések összegét.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazását megelőzően a tagállamok a mezőgazdasági termelő által az előző naptári évben ténylegesen kifizetett és bejelentett, mezőgazdasági tevékenységhez kapcsolódó munkabéreket – a foglalkoztatáshoz kapcsolódó adókat és társadalombiztosítási járulékokat is beleértve – levonhatják a III. címének 1. fejezete értelmében a mezőgazdasági termelőnek adott naptári évben nyújtandó közvetlen kifizetések összegéből. Amennyiben nem áll rendelkezésre adat a mezőgazdasági termelő által az előző naptári évben ténylegesen kifizetett és bejelentett munkabérekről, a legfrissebb elérhető adatokat kell felhasználni.

(3) Amennyiben a tagállam úgy dönt, hogy a III. cím 2. fejezetének értelmében átcsoportosítással nyújtható támogatásban részesíti a mezőgazdasági termelőket, és erre a célra a II. mellékletben meghatározott éves nemzeti felső összeghatár több mint 5 %-át felhasználják, egyúttal úgy dönthetnek, hogy nem alkalmazzák ezt a cikket.

Amennyiben a tagállam úgy határoz, hogy a III. cím 2. fejezetének értelmében átcsoportosítással nyújtható támogatásban részesíti a mezőgazdasági termelőket, és a 41. cikk (4) bekezdése szerinti maximális korlátok alkalmazása megakadályozza abban, hogy erre a célra a II. mellékletben meghatározott éves nemzeti felső összeghatár több mint 5 %-át felhasználja, az érintett tagállam úgy határozhat, hogy nem alkalmazza ezt a cikket.

(4) Nem részesíthetők előnyökben a támogatások csökkentésének elkerülése révén azok a mezőgazdasági termelők, akikről megállapítást nyer, hogy 2011. október 18-át követően mesterségesen olyan feltételeket teremtettek, amelyek lehetőséget adnak számukra az e cikk alkalmazásából eredő hatások elkerülésére.

▼B

(5) Jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek csoportja esetében a tagállamok alkalmazhatják az (1) bekezdésben említett csökkentést e jogi személyek vagy csoportok tagjainak szintjén, amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi, hogy az egyes tagok a mezőgazdasági üzemek vezetői jogállásával rendelkező mezőgazdasági termelőkéhez hasonló jogokkal éljenek és kötelezettségekkel bírjanak, különösen ami gazdasági, társadalmi és adóügyi jogállásukat illeti, feltéve, hogy hozzájárultak az érintett jogi személyek vagy csoportok mezőgazdasági szerkezeteinek megerősítéséhez.

(6) A tagállamok 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot az e cikknek megfelelően hozott döntéseikről és a 2015–2019-re vonatkozó csökkentések eredményeképpen keletkező becsült összegekről.

12. cikk

Többszörös kérelmek

Amennyiben e rendelet kifejezetten másként nem rendelkezik, a támogatható hektárszámnak megfelelő olyan terület tekintetében, amelyre vonatkozóan a III. cím 1. fejezete alapján a mezőgazdasági termelő alaptámogatás iránti kérelmet nyújtott be, bármely egyéb közvetlen kifizetés iránti, illetve az e rendelet hatályán kívüli bármely egyéb támogatás iránti kérelem is benyújtható.

13. cikk

Állami támogatás

Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelet [1] 211. cikkének (1) bekezdésétől eltérve az EUMSZ 107., 108. és 109. cikke nem alkalmazandó a tagállamok által e rendelettel összhangban végrehajtott kifizetésekre.

14. cikk

A pillérek közötti rugalmasság

(1) 2013. december 31-ig a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az e rendelet II. mellékletében a 2014 és 2019 közötti naptári évekre meghatározott éves nemzeti felső összeghatáruk 15 %-áig terjedő összeget rendelkezésre bocsátanak az 1305/2013/EU rendelet szerint az EMVA-ból finanszírozott vidékfejlesztési programozás keretébe tartozó intézkedésekre nyújtott kiegészítő támogatásként. Az ennek megfelelő összeg így már nem használható fel közvetlen támogatás nyújtására.

Az első albekezdésben említett döntésről 2013. december 31-ig értesíteni kell a Bizottságot. A döntésnek ki kell terjednie az első albekezdésben említett százalékos arány meghatározására, amely naptári évenként változhat.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 671. oldalát).

▼B

Azok a tagállamok, amelyek nem hozzák meg a 2014-es naptári évre vonatkozóan az első albekezdésben említett döntést, 2014. augusztus 1-jéig meghozhatják az említett döntést a 2015–2019 naptári évekre vonatkozóan. Az ilyen döntésükről az említett időpontig tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 2018-as naptári évtől kezdődő hatállyal felülvizsgálják az e bekezdés szerinti döntésüket. A felülvizsgálaton alapuló ilyen döntés nem eredményezheti az első, a második és a harmadik albekezdésnek megfelelően a Bizottságnak bejelentett százalékos arány csökkentését. A tagállamok 2017. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot minden, felülvizsgálaton alapuló döntésükről.

(2) Azok a tagállamok, amelyek nem hozzák meg az (1) bekezdésben említett döntést, 2013. december 31-ig dönthetnek úgy, hogy a 2015 és 2020 közötti időszakban az 1305/2013/EU rendelet rendelet szerint az EMVA-ból finanszírozott vidékfejlesztési programozás keretébe tartozó intézkedésekre nyújtott támogatásra elkülönített összeg legfeljebb 15 %-át, illetve Bulgária, Észtország, Spanyolország, Lettország, Litvánia, Lengyelország, Portugália, Románia, Svédország, Szlovákia, Finnország és az Egyesült Királyság, esetében legfeljebb 25 %-át az közvetlen kifizetésként rendelkezésre bocsátják. Az ennek megfelelő összeg így már nem használható fel a vidékfejlesztési programozás keretébe tartozó támogatási intézkedésekre.

Az első albekezdésben említett döntésről 2013. december 31-ig értesíteni kell a Bizottságot. A döntésnek ki kell terjednie az első albekezdésben említett százalékos arány meghatározására, amely naptári évenként változhat.

Azok a tagállamok, amelyek nem hozzák meg a 2015-ös pénzügyi évre vonatkozóan az első albekezdésben említett döntést, 2014. augusztus 1-jéig meghozhatják az említett döntést a 2016–2019-es időszakra vonatkozóan. Az ilyen döntésükről az említett időpontig tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 2019-es és 2020-as pénzügyi évre vonatkozó hatállyal felülvizsgálják az e bekezdés szerinti döntésüket. Az ilyen felülvizsgálaton alapuló döntések nem eredményezhetik az első, a második és a harmadik albekezdésnek megfelelően a Bizottságnak bejelentett százalékos arány növekedését. A tagállamok 2017. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot az ilyen felülvizsgálaton alapuló valamennyi döntésükről.

15. cikk

Felülvizsgálat

Az I. mellékletben felsorolt támogatási rendszereket alkalmazni kell a gazdasági változásokra és a költségvetési helyzetre tekintettel bármely időpontban való felülvizsgálhatóságuk sérelme nélkül. A felülvizsgálat jogalkotási aktusok, az EUMSZ 290. cikke szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok, illetve az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok elfogadását vonhatja maga után.

▼B

2. FEJEZET

A Bulgáriára, Horvátországra és Romániára alkalmazandó rendelkezések

16. cikk

A közvetlen kifizetések fokozatos bevezetése Bulgáriában és Romániában

Bulgária és Románia tekintetében a 42., a 47., a 49., az 51., az 53. és a65. cikkel összhangban meghatározott felső összeghatárokat 2015-re vonatkozóan az V. melléklet A. pontjában meghatározott összeg alapján kell megállapítani.

17. cikk

A közvetlen kifizetések fokozatos bevezetése Horvátországban

Horvátországban a közvetlen kifizetéseket a következő ütemezésnek megfelelően, a közvetlen kifizetések 2022-től alkalmazandó szintjének százalékos arányában kell bevezetni:

2013-ban 25 %,

2014-ben 30 %,

2015-ben 35 %,

2016-ban 40 %,

2017-ben 50 %,

2018-ban 60 %,

2019-ben 70 %,

2020-ban 80 %,

2021-ben 90 %,

2022-től 100 %.

18. cikk

Kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések és közvetlen kifizetések Bulgáriában és Romániában

(1) Bulgária és Románia 2015-ben nemzeti közvetlen kifizetéseket alkalmazhat a III. cím 1. fejezete 1., 2. és 3. szakaszában említett alaptámogatási rendszer keretében nyújtott kifizetések kiegészítése érdekében. Az említett kifizetések teljes összege nem haladhatja meg az V. melléklet B. pontjában meghatározott, vonatkozó összeget.

(2) Bulgária 2015-ben nemzeti közvetlen kifizetéseket alkalmazhat a IV. cím 2. fejezetében említett gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás keretében nyújtott kifizetések kiegészítése érdekében. Az említett kifizetések teljes összege nem haladhatja meg az V. melléklet C. pontjában meghatározott, vonatkozó összeget.

▼B

(3) A kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetéseket objektív kritériumok alapján, oly módon kell odaítélni, amely biztosítja a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint megakadályozza a piac és a verseny torzulását.

19. cikk

Kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések Horvátország esetében

(1) Horvátország a Bizottság által adott felhatalmazás alapján adott esetben kiegészítheti az I. mellékletben felsorolt támogatási rendszerek bármelyikét.

(2) Az egy adott támogatási rendszer céljára egy adott évben fordítható, kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések összegét egy külön pénzügyi keret korlátozza. Ezt a keretet a következők különbözeteként kell meghatározni:

a) az adott támogatási rendszer keretében nyújtható közvetlen támogatásnak a 17. cikk szerinti teljes bevezetése után a 2022. naptári évre nyújtható közvetlen támogatás összege; valamint

b) az adott támogatási rendszer keretében nyújtható közvetlen támogatásnak a 167. cikk szerinti ütemezésben az adott naptári évre előírt százalékarány alkalmazásával kapott összege.

(3) A kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések teljes összege nem haladhatja meg az VI. melléklet B. pontjában a vonatkozó naptári évre meghatározott felső összeghatárt.

(4) Horvátország objektív kritériumok alapján és a Bizottság általi felhatalmazást követően határozhat a kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetésként nyújtandó összegekről.

(5) A Bizottság az e cikk értelmében történő kifizetésekre felhatalmazó végrehajtási jogi aktusokat fogad el, megjelölve a vonatkozó támogatási rendszereket és meghatározva a kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések legmagasabb megengedett szintjét.

A IV. cím 1. fejezetében említett, termeléstől függő önkéntes támogatás kiegészítésére szolgáló kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések esetében a végrehajtási jogi aktusokban meg kell jelölni azokat az 52. cikk (3) bekezdésében említett konkrét gazdálkodási típusokat vagy mezőgazdasági ágazatokat is, amelyek után kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetés nyújtható.

A végrehajtási jogi aktusokat a 71. cikk (2) vagy (3) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

(6) A kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések esetében a támogathatóság feltételei Horvátország esetében megegyeznek az e rendelet értelmében a megfelelő támogatási rendszerekre vonatkozókkal.

▼B

(7) A kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések Horvátország esetében kiigazíthatók, ha azt a KAP-ban bekövetkezett változások szükségessé teszik. Odaítélésükre objektív kritériumok alapján és olyan módon kerül sor, amely biztosítja a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint a piac és a verseny torzulásának megakadályozását.

(8) Horvátország a kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések végrehajtása érdekében hozott intézkedéseiről az azok végrehajtását követő év június 30-ig jelentést nyújt be. A jelentésnek tartalmaznia kell legalább a következőket:

a) bármely, a kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetéseket érintő körülményekben bekövetkezett változás;

b) minden egyes kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetés vonatkozásában a kedvezményezettek száma, az odaítélt kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetés teljes összege, valamint a hektárszám és az állatok száma, vagy a kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetés odaítélésének alapjául szolgáló egyéb egységek száma;

c) jelentés az odaítélt kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések kapcsán végrehajtott ellenőrzésekről.

20. cikk

Külön nemzeti aknamentesítési tartalék Horvátország esetében

(1) Horvátország 2015-től kezdődően minden év január 31-ig értesíti a Bizottságot azokról a földterületekről, amelyeket a 73/2009/EK rendelet 57a. cikkének (10) bekezdése értelmében azonosítottak, és az előző naptári év folyamán mezőgazdasági tevékenység céljára ismét használatba vettek.

Horvátország továbbá értesíti a Bizottságot az előző naptári év december 31-én a mezőgazdasági termelőknek való kiosztásra rendelkezésre álló támogatási jogosultságok számáról, valamint a nemzeti aknamentesítési tartalékból ugyanabban az időpontban még el nem költött összegről.

Az első és a második albekezdés szerinti értesítésekre adott esetben az e rendelet 23. cikke (1) bekezdésének megfelelően régiónként kerül sor.

(2) A II. mellékletnek a 6. cikk (3) bekezdése szerinti kiigazításakor a Bizottság évente kiszámítja azt az összeget, amelyet az említett mellékletben rögzített, Horvátországra vonatkozó összegekhez hozzá kell adni azon támogatások finanszírozása érdekében, amelyeket az I. mellékletben felsorolt rendszerek alapján, az e cikk (1) bekezdésében említett területek után fognak odaítélni. Ezt az összeget a Horvátország által az e cikk (1) bekezdésének megfelelően bejelentett adatok, valamint a Horvátországban a tárgyévben nyújtott közvetlen kifizetések becsült hektáronkénti átlaga alapján kell kiszámítani.

Az első albekezdésnek megfelelően hozzáadásra kerülő összeg a Horvátország által e cikk (1) bekezdésének megfelelően bejelentett összes földterület alapján 2022-ig legfeljebb 9 600 000 EUR lehet, és alkalmazni kell rá a közvetlen kifizetések bevezetésének a 17. cikk szerinti ütemtervét. A kiszámított éves maximális összegeket az VII. melléklet tartalmazza.

▼B

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján rögzíti, hogy Horvátország a (2) bekezdés szerint hozzáadandó összegnek mekkora hányadát helyezi el a külön nemzeti aknamentesítési tartalékban az (1) bekezdésben említett területek után járó támogatási jogosultságok kiosztása céljából. Ezt a hányadot az alaptámogatási rendszerre vonatkozó felső összeghatárnak és a II. mellékletben rögzített nemzeti felső összeghatárnak az aránya alapján kell kiszámítani, nemzeti felső összeghatárnak a (2) bekezdés szerinti megnövelését megelőzően. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(4) A 2015–2022-ös időszakban Horvátország a külön nemzeti aknamentesítési tartalékot arra használja fel, hogy a mezőgazdasági termelőknek támogatási jogosultságokat ítéljen oda az általuk az adott évben bejelentett aknamentesített földterületek alapján, amennyiben:

a) az adott földterületek a 32. cikk (2)-(5) bekezdése értelmében támogathatók;

b) az adott földterületeket az előző naptári évben vették ismét használatba mezőgazdasági tevékenységek céljára; és

c) a szóban forgó földterületekről e cikk (1) bekezdésének megfelelően értesítették a Bizottságot.

(5) Az e cikk alapján megállapított támogatási jogosultságok értékét a támogatási jogosultságoknak az odaítélés évében mért nemzeti vagy regionális átlagértéke alapján kell megállapítani, a külön nemzeti aknamentesítési tartalékban rendelkezésre álló összeg erejéig.

(6) Azon következmények figyelembevétele érdekében, amelyek az aknamentesített földterületek mezőgazdasági tevékenység céljára való, Horvátország által e cikknek megfelelően bejelentett újbóli használatbavételéből adódnak, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az VI. mellékletben foglalt összegek kiigazítása céljából.

III. CÍM

ALAPTÁMOGATÁSI RENDSZER, EGYSÉGES TERÜLETALAPÚ TÁMOGATÁSI RENDSZER ÉS KAPCSOLÓDÓ TÁMOGATÁSOK

1. FEJEZET

Az alaptámogatási rendszer és az egységes területalapú támogatási rendszer

1. szakasz

Az alaptámogatási rendszer kialakítása

21. cikk

Támogatási jogosultságok

(1) Az alaptámogatási rendszer keretében nyújtott támogatás azoknak a mezőgazdasági termelőknek nyújtható, akik:

a) e rendelet alkalmazása keretében a 20. cikk (4) bekezdése szerinti odaítélés útján, a 24. vagy a 39. cikk szerinti első kiosztás útján, a 30. cikk szerinti nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból való kiosztás útján, vagy a 34. cikk szerinti átruházás révén támogatási jogosultságot szereznek, vagy

▼B

b) megfelelnek a 9. cikkben foglaltaknak és saját vagy szerződéses támogatási jogosultsággal rendelkeznek egy olyan tagállamban, amely a (3) bekezdéssel összhangban úgy döntött, hogy megtartja a meglévő támogatási jogosultságait.

(2) Az egységes támogatási rendszer keretében az 1782/2003/EK és a 73/2009/EK rendelet értelmében szerzett támogatási jogosultságok 2014. december 31-én hatályukat vesztik.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve azok a tagállamok, amelyek – az 1782/2003/EK rendelet III. címe 5. fejezetének I. szakaszával vagy III. címének 6. fejezetével összhangban, vagy a 73/2009/EK rendelet III. címének 3. fejezetével összhangban – létrehozták az egységes támogatási rendszert, 2014. augusztus 1-jéig úgy dönthetnek, hogy fenntartják a meglévő támogatási jogosultságokat. Erről a döntésükről az említett időpontig értesítik a Bizottságot.

(4) A (3) bekezdésben említett döntést hozó tagállamok tekintetében, amennyiben a saját vagy szerződéses támogatási jogosultságoknak az 1782/2003/EK és a 73/2009/EK rendelet szerint meghatározott, egy mezőgazdasági termelő által az 1306/2013/EU rendelet 78. cikke b) pontja első albekezdésének megfelelően megállapított, a jelentkezés határnapjáig birtokolt száma meghaladja azon támogatható hektároknak a számát, amelyekről a mezőgazdasági termelő az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban a 2015-re szóló támogatás iránti kérelmében nyilatkozik, és amelyek a tagállam által megállapított időpontban – amely nem lehet későbbi időpont, mint az adott tagállamban a támogatás iránti kérelem módosítására megállapított határidő – rendelkezésére állnak, ez utóbbi időpontban a támogatható hektárok számát meghaladó támogatási jogosultságok hatályukat vesztik.

22. cikk

Az alaptámogatási rendszerre vonatkozó felső összeghatár

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén minden tagállam tekintetében megállapítja az alaptámogatási rendszerre vonatkozó éves nemzeti felső összeghatárt úgy, hogy a II. mellékletben meghatározott éves nemzeti felső összeghatárból levonja a 42., 47., 49., 51. és 53. cikknek megfelelően meghatározott felső összeghatárokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) Az egyes tagállamok tekintetében az e cikk (1) bekezdésével összhangban kiszámított összeg – a tárgyév tekintetében a 47. cikk (1) bekezdésének alkalmazásából eredő összeg levonását követően – a II. mellékletben megállapított éves nemzeti felső összeghatárok legfeljebb 3 %-ával növelhető. Amennyiben egy tagállam ilyen növelést hajt végre, a növelést a Bizottság figyelembe veszi az e cikk (1) bekezdése értelmében az alaptámogatási rendszerre vonatkozó éves nemzeti felső összeghatár megállapításakor. Ennek érdekében a tagállamok 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot az éves százalékos arányokról, amelyekkel az e cikk (1) bekezdése szerint kiszámított összegeket növelni kell.

(3) A tagállamok évente felülvizsgálhatják az (2) bekezdésben említett döntésüket, és az alkalmazását megelőző év augusztus 1-jéig tájékoztatják a Bizottságot a felülvizsgálat alapján meghozott döntésükről.

▼B

(4) Az egyes tagállamok és az egyes évek vonatkozásában az összes támogatási jogosultság és a nemzeti tartalék vagy regionális tartalék összértékének meg kell egyeznie a Bizottság által az (1) bekezdés alapján meghatározott éves nemzeti felső összeghatárral.

(5) Amennyiben a Bizottság által az (1) bekezdés alapján valamely tagállam tekintetében meghatározott felső összeghatár az adott tagállam által – az e cikk (3) bekezdésével, a 14. cikk (1) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdésével, a 14. cikk (2) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdésével, a 42. cikk (1) bekezdésével, a 49. cikk (1) bekezdése második albekezdésével, az 51. cikk (1) bekezdése második albekezdésével vagy az 53. cikkel összhangban – hozott döntések következtében eltér az előző évitől, a tagállam az e cikk (4) bekezdésének való megfelelés érdekében lineárisan csökkenti, illetve növeli valamennyi támogatási jogosultság értékét.

23. cikk

A nemzeti felső összeghatárok regionális felosztása

(1) A tagállamok 2014. augusztus 1-jéig dönthetnek úgy, hogy az alaptámogatási rendszert regionális szinten alkalmazzák. Ilyen esetben a tagállamok objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok – például agronómiai és társadalmi-gazdasági jellemzőik, regionális mezőgazdasági potenciáljuk vagy intézményi, illetve igazgatási struktúrájuk – alapján meghatározzák a régiókat.

A 36. cikket alkalmazó tagállamok az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évét megelőző év augusztus 1-jéig hozhatják meg az első albekezdésben említett döntést.

(2) A tagállamok a régiók között objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján felosztják az alaptámogatási rendszerre vonatkozó, a 22. cikk (1) bekezdésében említett éves nemzeti felső összeghatárokat.

A 30. cikk (2) bekezdését nem alkalmazó tagállamok az említett felosztást a 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazása után végzik el.

(3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a regionális felső összeghatárokat előre meghatározott évenkénti lépésben, objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján – mint például a mezőgazdasági potenciál vagy környezetvédelmi kritériumok – évente fokozatosan módosítják.

(4) A (2) vagy (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott regionális felső összeghatárok betartásához szükséges mértékben a tagállamok az érintett régiók mindegyikében lineárisan csökkentik, illetve növelik a támogatási jogosultságok értékét.

(5) Az (1) bekezdést alkalmazó tagállamok dönthetnek úgy, hogy az általuk meghatározandó időponttól kezdődően regionális szinten megszüntetik az alaptámogatási rendszer alkalmazását.

▼B

(6) Az (1) bekezdés első albekezdését alkalmazó tagállamok értesítik a Bizottságot az említett albekezdésben említett döntésükről, valamint a 2014. augusztus 1-jéig a (2) és a (3) bekezdés alkalmazása céljából hozott intézkedésekről.

Az 1) bekezdés második albekezdését alkalmazó tagállamok értesítik a Bizottságot az (1) bekezdés második albekezdésében említett döntésükről, valamint a (2) és a (3) bekezdés alkalmazása céljából hozott intézkedésekről a vonatkozó év augusztus 1-jéig.

Az (1) bekezdést alkalmazó tagállamok értesítik a Bizottságot a (5) bekezdésben említett döntésükről, mégpedig az említett döntés végrehajtásának első évét megelőző év augusztus 1-jéig.

24. cikk

A támogatási jogosultságok első kiosztása

(1) Az e rendelet 9. cikkének megfelelően közvetlen kifizetésre jogosult mezőgazdasági termelők támogatási jogosultságot kaphatnak, feltéve, hogy:

a) az 1306/2013/EU rendelet 78. cikke b) pontjának első albekezdésének megfelelően meghatározandó, a jelentkezés határnapjaként megjelölt 2015-ös időpontig az alaptámogatási rendszer keretében támogatási jogosultság iránti kérelmet nyújtanak be; és

b) 2013 tekintetében a 73/2009/EK rendelettel összhangban közvetlen támogatás, átmenti nemzeti támogatás vagy kiegészítő nemzeti közvetlen támogatás iránt benyújtott kérelem alapján – a 73/2009/EK rendelet II. címe 4. fejezetében meghatározott bármilyen csökkentés vagy kizárás alkalmazását megelőzően – jogosultak voltak támogatásra.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az e rendelet 21. cikkének (3) bekezdését alkalmazó tagállamokban.

A tagállamok támogatási jogosultságokat oszthatnak ki az e rendelet 9. cikkének megfelelően közvetlen kifizetésre jogosult mezőgazdasági termelők számára, akik teljesítik az első albekezdés a) pontjában előírt feltételt, és akik:

a) a 2013. év tekintetében nem részesültek támogatásban az e bekezdés első albekezdésében említett támogatási kérelem alapján, továbbá azoknak a mezőgazdasági termelőknek, akik az adott tagállam által az 1122/2009/EK bizottsági rendelet ([1]) 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban rögzített időpontban a 2013-as igénylési év tekintetében:

([1]) A Bizottság 1122/2009/EK rendelete (2009. november 30.) a 73/2009/EK tanácsi rendeletnek a kölcsönös megfeleltetés, a moduláció és az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer tekintetében, az említett rendeletben létrehozott, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek keretében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról, valamint az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a kölcsönös megfeleltetés tekintetében, a borágazatban meghatározott támogatási rendszer keretében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 316., 2009.12.2., 65. o.).

▼B

i. az egységes támogatási rendszert alkalmazó tagállamokban:

— gyümölcsöt, zöldséget, áruburgonyát, vetőburgonyát, vagy dísznövényeket termesztettek, hektárban kifejezett minimális területen, ha az érintett tagállam úgy határoz, hogy ilyen követelményt fogad el; –vagy

— szőlőültetvényt műveltek; vagy

ii. az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamokban csak olyan mezőgazdasági területtel rendelkeztek, amely 2003. június 30-án nem minősült a 73/2009/EK rendelet 124. cikke (1) bekezdésének értelmében vett jó mezőgazdasági állapotban tartott mezőgazdasági területnek;

b) 2014-ben az egységes támogatási rendszer keretében támogatási jogosultságokban részesültek a nemzeti tartalékból a 73/2009/EK rendelet 41. vagy 57. cikke alapján; vagy

c) soha nem részesültek a 73/2009/EK vagy az 1782/2003/EK rendelet szerinti saját vagy szerződéses támogatási jogosultságokban, és akik ellenőrizhető bizonyítékkal szolgálnak arra nézve, hogy a tagállam által az 1122/2009/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban a 2013. igénylési év tekintetében rögzített időpontban mezőgazdasági termékeket termesztettek vagy termeltek, ideértve a betakarítást, a fejést, az állattenyésztést és a mezőgazdasági célból történő állattartást. A tagállamok a mezőgazdasági termelők e kategóriájának vonatkozásában saját kiegészítő célokat és hátrányos megkülönböztetéstől mentes jogosultsági kritériumokat állapíthatnak meg a megfelelő készségeket, tapasztalatot vagy képzést illetően.

(2) A vis maior vagy a rendkívüli körülmények esetétől eltekintve a 2015-ben a mezőgazdasági termelőnként kiosztott támogatási jogosultságok számának meg kell egyeznie az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának első albekezdésének megfelelően a 2015-ös évre vonatkozó támogatás iránti kérelemben a mezőgazdasági termelő által bejelentett azon támogatható hektárok számával, amelyek a mezőgazdasági termelő rendelkezésére állnak a tagállam által meghatározott időpontban. Ez az időpont nem lehet későbbi, mint az adott tagállamban az említett támogatási kérelem módosítása tekintetében megállapított időpont.

(3) A tagállamok a (2) bekezdés alapján kiosztandó jogosultságok számát illetően alkalmazhatnak a (4)–(7) bekezdésben meghatározott korlátozások közül egyet vagy többet is:

(4) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a kiosztandó támogatási jogosultságok számának vagy a mezőgazdasági termelő által a 73/2009/EK rendelet 34. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2013-ban bejelentett támogatható hektárok számával kell megegyeznie, vagy pedig az e cikk (2) bekezdésében említett támogatható hektárok számával, attól függően, hogy melyik az alacsonyabb. Horvátország esetében e lehetőség alkalmazása nem érinti az aknamentesített hektárokra vonatkozó támogatási jogosultságok kiosztását e rendelet 20. cikke (4) bekezdésének megfelelően.

▼B

(5) Amennyiben az e cikk (2) bekezdésében említett és egy adott tagállamban bejelentett támogatható hektárok teljes száma több mint 35 %-kal meghaladná a 2009-ben, illetve Horvátország esetében 2013-ban a 73/2009/EK rendelet 35. cikkének megfelelően bejelentett támogatható hektárok teljes számát, a tagállam a 2015-ben kiosztandó támogatási jogosultságok számát a 2009-ben, illetve Horvátország esetében 2013-ban a 73/2009/EK rendelet 35. cikkének megfelelően bejelentett támogatható hektárok teljes számának legalább 135 %-ára vagy 145 %-ára korlátozhatja.

E lehetőség alkalmazása esetén a tagállamok a mezőgazdasági termelők számára csökkentett számú támogatási jogosultságot osztanak ki. Ezt úgy kell kiszámolni, hogy az egyes mezőgazdasági termelők által 2015-ben bejelentett támogatható hektárok száma és az adott mezőgazdasági termelő által 2011-ben, illetve Horvátország esetében 2013-ban bejelentett, a 73/2009/EK rendelet 34. cikkének (2) bekezdése szerinti támogatható hektárok száma közötti, az előbbi javára fennálló többletre arányos csökkentést alkalmaznak, amely nem érinti az aknamentesített hektárokat, amelyek tekintetében e rendelet 20. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiosztandó jogosultságok alkalmazandók.

(6) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az egy mezőgazdasági termelőnek kioszthatő támogatási jogosultságok számának meghatározása érdekében csökkentési együtthatót alkalmaznak a (2) bekezdésben említett azon támogatható hektárok vonatkozásában, amelyek– elsősorban a terület magas fekvése vagy egyéb hátrányos természeti adottságai, például gyenge talajminősége, meredek fekvése és gyenge vízellátása miatt – kedvezőtlen éghajlati viszonyokkal rendelkező területen elhelyezkedő állandó gyepterületből állnak.

(7) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a mezőgazdasági termelő számára kiosztandó támogatási jogosultságok számának meg kell egyeznie az e cikk (2) bekezdésében említett azon támogatható hektárok számával, amelyeken a tagállam által a 2013-as igénylési év tekintetében az 1122/2009/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban rögzített időpontban nem szőlőültetvények vagy üvegház alatti szántóterületek voltak.

(8) A mezőgazdasági üzem egészének vagy egy részének eladása vagy bérbeadása esetén az e cikk (1) bekezdésének megfelelő természetes vagy jogi személyek az 1306/2013/EU rendelet 78. cikke d) pontjának első albekezdésének megfelelően meghatározandó, a jelentkezés határnapjaként megjelölt 2015-ös időpontot megelőzően aláírt szerződés útján átruházhatják egy vagy több mezőgazdasági termelőre az e cikk (1) bekezdése szerinti azon jogukat, hogy támogatási jogosultságban részesüljenek, feltéve hogy a szóban forgó mezőgazdasági termelők megfelelnek az e rendelet 9. cikkében meghatározott feltételeknek.

(9) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy megállapítják azt a mezőgazdasági üzemenkénti, támogatható hektárterületben kifejezett minimális méretet, amelyre a mezőgazdasági termelő támogatási jogosultság kiosztását kérheti. Ez a minimális méret nem haladhatja meg a 10. cikk (1) bekezdésének az említett cikk (2) bekezdésével együtt értelmezett b) pontjában meghatározott küszöbértéket.

(10) A tagállamok adott esetben 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot az e cikkben említett döntésekről.

▼B

(11) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogad el a támogatási jogosultságok kiosztásának évében benyújtott kérelmekre vonatkozóan abban az esetben, ha a szóban forgó támogatási jogosultságok még nem állapíthatók meg véglegesen, illetve ha azok kiosztását sajátos körülmények befolyásolják. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

25. cikk

A támogatási jogosultságok értéke és azok közelítése

(1) A tagállamok 2015-ben kiszámítják a támogatási jogosultságok egységértékét, mégpedig úgy, hogy a II. mellékletben foglalt nemzeti felső összeghatárnak az egyes releváns évek vonatkozásában rögzített százalékos arányát elosztják a 2015-ben nemzeti vagy regionális szinten érvényes – a nemzeti tartalékból vagy a regionális tartalékokból kiosztott jogosultságokon kívüli – támogatási jogosultságok számával.

Az első albekezdésben említett rögzített százalékos arányt a 2015-re vonatkozóan a 22. cikk (1) bekezdésével, illetve a 23. cikk (2) bekezdésével összhangban az alaptámogatási rendszer tekintetében megállapított nemzeti, illetve regionális felső összeghatár 30 cikk (1) bekezdésében, vagy adott esetben a 30. cikk (2) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követő értékének és a II. mellékletben meghatározott, 2015-re vonatkozó nemzeti felső összeghatárnak a hányadosaként kell kiszámítani. A támogatási jogosultságok számát a hektárszámnak megfelelő számban kell kifejezni.

(2) Az (1) bekezdésben említett kiszámítási módtól eltérően, a tagállamok az egyes vonatkozó évek tekintetében 2015-ben differenciálhatják a – 2015-ben a nemzeti tartalékból vagy a regionális tartalékokból kiosztottakon kívüli – támogatási jogosultságok értékét, azok 26. cikkel összhangban kiszámított kezdeti egységértéke alapján.

(3) Legkésőbb a 2019. igénylési évtől egy tagállamon, vagy a 23. cikk alkalmazása esetén egy régión belül meg kell egyeznie a támogatási jogosultságok egységértékének.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy azon támogatási jogosultságok esetében, amelyeknek a 26. cikkével összhangban kiszámított kezdeti egységértéke nem éri el a 2019. évi nemzeti vagy regionális egységérték 90 %-át, az egységértéket legkésőbb a 2019. igénylési évre megemelik a kezdeti egységértékük és a 2019. évi nemzeti vagy regionális egységérték 90 %-a közötti különbség legalább egy harmadával.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az első albekezdésben említett százalékos arányt 90 % fölött – de legfeljebb 100 %-ban – állapítják meg.

Ezenfelül a tagállamok előírják annak legkésőbb a 2019. igénylési évre történő elérését, hogy egyetlen támogatási jogosultság egységértéke se legyen a 2019. évi nemzeti vagy regionális egységérték 60 %-ánál alacsonyabb, kivéve ha ez a (7) bekezdésben említett küszöböt alkalmazó tagállamban a küszöbérték feletti maximális csökkentést eredményezne. Ilyen esetben a minimális egységértéket az e küszöbérték betartásához szükséges szinten kell megállapítani.

▼B

(5) A 2019. évi, az (4) bekezdés szerinti nemzeti vagy regionális egységértéket a II. mellékletben megállapított, a 2019-es naptári évre vonatkozó nemzeti felső összeghatár vagy a regionális felső összeghatár rögzített százalékos arányának és a – a nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból 2015-ben kiosztottakon kívüli – az érintett tagállamra vagy régióra vonatkozó 2015. évi támogatási jogosultságok számának a hányadosaként kell kiszámítani. E rögzített százalékos arányt az alaptámogatási rendszer nemzeti vagy regionális felső összeghatára tekintetében a 22. cikk (1) bekezdésével, illetve a 23 cikk (2) bekezdésével összhangban 2015-re megállapítandó felső összeghatár – a 23. cikk (1) bekezdésében vagy adott esetben a 30. cikk (2) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követő – értékének és a 2015-re vonatkozóan a II. mellékletben megállapított nemzeti felső összeghatárnak vagy a regionális felső összeghatárnak a hányadosaként kell kiszámítani.

(6) Az (5) bekezdésben említett regionális felső összeghatárokat egy rögzített százalékos aránynak a II. mellékletben foglalt, 2019. évi nemzeti felső összeghatárokra való alkalmazása révén kell kiszámolni. E rögzített százalékos arányt a 23. cikk (2) bekezdésének megfelelően a 2015. évre megállapított vonatkozó regionális felső összeghatároknak és a 22. cikk (1) bekezdésével összhangban – a 23. cikk (2) bekezdése második albekezdésének alkalmazása esetén a 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követően – a 2015. évre meghatározott nemzeti felső összeghatárnak a hányadosaként kell kiszámítani.

(7) Az (4) bekezdésben említett támogatási jogosultságok értéknövekedésének finanszírozása érdekében azon támogatási jogosultságok esetében, amelyeknek a kezdeti egységértéke magasabb a 2019. évi nemzeti vagy regionális egységértéknél, a kezdeti egységértékük és a 2019. évi nemzeti vagy regionális egységérték közötti különbséget arányosan, a tagállamok által meghatározandó objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján csökkenteni kell. E kritériumok magukban foglalhatják a kezdeti egységérték maximális csökkentésének 30 %-ban való rögzítését.

(8) E cikk (2) bekezdésének alkalmazásakor a támogatási jogosultságok 26. cikkével összhangban kiszámított kezdeti egységértékéről a 2019. évi, az e cikk (3) bekezdésével vagy (4)–(7) bekezdésével összhangban megállapított végleges egységértékre való áttérést 2015-től kezdődően egyenlő lépésekben kell végrehajtani,

Az cikk (1) bekezdésében említett rögzített százalékos aránya betartásának biztosítása érdekében minden év vonatkozásában ki kell igazítani azoknak a támogatási jogosultságoknak az értékét, amelyek kezdeti egységértéke magasabb, mint a 2019. évi nemzeti vagy regionális egységérték.

(9) E cikk (8) bekezdésétől eltérve, amennyiben azon tagállamok, amelyek a 21. cikk (3) bekezdése értelmében meglevő támogatási jogosultságaik megtartása mellett döntenek, e cikk (2) bekezdését alkalmazzák, a támogatási jogosultságok 26. cikk (5) bekezdésével összhangban megállapított kezdeti egységértékéről a 2019. évi, az e cikk (3) bekezdésével vagy (4)–(7) bekezdésével összhangban megállapított végleges egységértékre való áttérést adott esetben az 1782/2003/EK rendelet 63. cikke (3) bekezdésével összhangban nemzeti szinten meghatározott lépések alkalmazásával kell végrehajtani.

Az e cikk (1) bekezdésében említett rögzített százalékos aránya betartásának biztosítása érdekében minden év vonatkozásában lineárisan ki kell igazítani a támogatási jogosultságok értékét.

▼B

(10) 2015-ben a tagállamok tájékoztatják a mezőgazdasági termelőket a jogosultságaik értékéről, amelyet a tagállamok e cikknek, és a 26. és a 27. cikknek megfelelően számítanak ki a rendelet hatálya alá tartozó időszak minden egyes évére vonatkozóan.

26. cikk

A kezdeti egységérték kiszámítása

(1) A 25. cikk (2) bekezdésében említett támogatási jogosultságok kezdeti egységértékét azon tagállamokban, amelyek a 2014. naptári évben az egységes alaptámogatási rendszert alkalmazzák, és amelyek nem döntöttek úgy, hogy megtartják a 21. cikk (3) bekezdése szerinti, már meglévő támogatási jogosultságaikat, az (2) vagy (3) bekezdésben meghatározott módszerek valamelyikének alkalmazásával kell meghatározni.

(2) A mezőgazdasági termelő által a 2014. évre vonatkozóan az egységes támogatási rendszerben, a 73/2009/EK rendelettel összhangban kapott támogatás rögzített százalékos arányának megfelelő – az említett rendelet II. címének 4. fejezetében foglalt támogatáscsökkentés, illetve kizárás előtti – összeg és az érintett mezőgazdasági termelő részére 2015-ben kiosztott, a 2015-ben a nemzeti tartalékból vagy a regionális tartalékokból kiosztottakon kívüli támogatási jogosultságai számának hányadosaként.

A rögzített százalékos arányt az alaptámogatási rendszer tekintetében az e rendelet 22. cikkének (1) bekezdésével, illetve 23. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2015-re megállapítandó nemzeti vagy regionális felső összeghatár – az (1) bekezdésben vagy adott esetben az e rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követő – értékének és a 2014-ben az adott tagállamban vagy régióban az egységes támogatási rendszer keretében nyújtott támogatások – a 73/2009/EK rendelet II. címének 4. fejezete szerinti támogatáscsökkentés, illetve kizárás előtti – összegének hányadosaként kell kiszámítani.

(3) A 73/2009/EK rendelettel összhangban az egységes támogatási rendszer alapján a 2014. évre vonatkozó támogatási kérelme benyújtásának időpontjában a mezőgazdasági termelő birtokában lévő támogatási jogosultságok – a különleges támogatási jogosultságokat is beleértve – rögzített százalékos arányának és a mezőgazdasági termelő részére 2015-ben kiosztott, a 2015-ben a nemzeti tartalékból vagy a regionális tartalékokból kiosztottakon kívüli támogatási jogosultságai számának hányadosaként.

A rögzített százalékos arányt az alaptámogatási rendszer tekintetében az e rendelet 22. cikkének (1) bekezdésével, illetve 23. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2015-re megállapítandó nemzeti vagy regionális felső összeghatár – az (1) bekezdésben, vagy adott esetben az e rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követő – értékének és a 2014-ben az adott tagállamban vagy régióban az egységes támogatási rendszer keretében nyújtott valamennyi jogosultság– a különleges jogosultságokat is beleértve – teljes összegének hányadosaként kell kiszámítani.

E bekezdés alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy a mezőgazdasági termelő akkor rendelkezik a 2014. évre vonatkozó támogatási kérelme benyújtásának időpontjában támogatási jogosultságokkal, ha azoknak az adott termelő részére történő kiosztására vagy végleges átcsoportosítására az említett időpontig sor került.

▼B

(4) A 2014. naptári évben az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamok a támogatási jogosultságok az e rendelet 25. cikke (2) bekezdésében említett kezdeti egységértékét a mezőgazdasági termelő által a 2014. évre vonatkozóan az egységes területalapú támogatási rendszerben, a 73/2009/EK rendelettel összhangban és az említett rendelet 132. és 133a. cikke szerint kapott támogatás teljes értéke rögzített százalékos arányának megfelelő – az említett rendelet II. címének 4. fejezetében foglalt támogatáscsökkentés, illetve kizárás előtti – összeg és az érintett mezőgazdasági termelőnek 2015-ben kiosztott – a nemzeti tartalékból vagy a regionális tartalékokból kiosztottakon kívüli – támogatási jogosultságok számának hányadosaként számolják ki.

E rögzített százalékos arányt az alaptámogatási rendszer tekintetében az e rendelet 22. cikkének (1) bekezdésével, illetve a 23. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2015-re megállapítandó nemzeti vagy regionális felső összeghatár – az (1) bekezdésben vagy adott esetben az e rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követő – értékének és a 2014-ben az adott tagállamban vagy régióban a 73/2009/EK rendeletnek megfelelően az egységes területalapú támogatási rendszer keretében és az említett rendelet 132. és 133a. cikke szerint nyújtott támogatás teljes – a 73/2009/EK rendelet II. címének 4. fejezete szerinti támogatáscsökkentés, illetve kizárás előtti – értékének hányadosaként kell kiszámítani.

(5) Az e rendelet 21. cikkének (3) bekezdésével összhangban azon tagállamok, amelyek a 2014. naptári évben az egységes alaptámogatási rendszert alkalmazzák, és amelyek úgy döntenek, hogy megtartják meglévő támogatási jogosultságaikat, az e rendelet 25. cikkének (2) bekezdése szerinti támogatási jogosultság egységértékét a jogosultságok rögzített százalékkal való megtöbbszörözésével kell kiszámítaniuk. A rögzített százalékos arányt az alaptámogatási rendszer tekintetében az e rendelet 22. cikkének (1) bekezdésével vagy 23. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2015-re megállapítandó nemzeti vagy regionális felső összeghatár – az (1) bekezdésben vagy adott esetben az e rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követő – értékének és a 2014-ben az adott tagállamban vagy régióban az egységes támogatási rendszer keretében nyújtott támogatások – a 73/2009/EK rendelet II. címének 4. fejezete szerinti támogatáscsökkentés, illetve kizárás előtti – összegének hányadosaként kell kiszámítani.

(6) Az e cikkben említett számítási módszerek alkalmazásában – feltéve, hogy az érintett ágazatok nem részesülnek az e rendelet IV. címe szerinti, termeléstől függő önkéntes támogatásban – a tagállamok figyelembe vehetik a 73/2009/EK rendelet 52. cikke, 53. cikke (1) bekezdése, valamint 68. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti egy vagy több rendszer alapján a 2014. naptári évre nyújtott támogatást, és – kizárólag azon tagállamok esetében, amelyek a 73/2009/EK rendelet szerinti egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazták, ez vonatkozik a szóban forgó rendelet 68. cikke (1) bekezdésének c) pontja, 126. cikke, 127. cikke és 129. cikke szerint nyújtott támogatásra is.

Azok a tagállamok, amelyek az e rendelet IV. címe szerinti, termeléstől függő önkéntes támogatás alkalmazása mellett döntenek, az e cikkben meghatározott számítási módszer alkalmazásakor figyelembe veheti a 2014. naptári évben nyújtott támogatás szintje és az e rendelet IV. címével összhangban nyújtandó támogatás szintje közötti különbséget, feltéve hogy:

▼B

a) az e rendelet IV. címe szerinti, termeléstől függő önkéntes támogatást egy olyan ágazatnak adják meg, amely a 2014. naptári évben az 52. cikk, az 53. cikk (1) bekezdése, és a 68. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja értelmében részesült támogatásban, és azon tagállamok vonatkozásában, amelyek a 73/2009/EK rendeletben előírt egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazták, a 73/2009/EK rendelet 68. cikke (1) bekezdésének c) pontja, 126. cikke, 127. cikke és 129. cikke szerint; és

b) a termeléstől függő önkéntes támogatás egységenkénti összege alacsonyabb a támogatás 2014. évi egységenkénti összegénél.

▼M1

Az e cikkben említett számítási módszerek céljára – feltéve, hogy nem alkalmazzák a 41. cikk szerinti, átcsoportosítással nyújtható támogatást – a tagállamok teljes mértékben figyelembe veszik a 2014-es naptári évre a 73/2009/EK rendelet 72a. cikke és 125a. cikke alapján nyújtott támogatást.

▼B

27. cikk

A külön nemzeti aknamentesítési tartaléknak a nemzeti tartalékba való beleértése

Horvátország vonatkozásában a 25. és 26. cikkben szereplő, a nemzeti tartalékra való minden hivatkozást úgy kell értelmezni, hogy az a 20. cikkben említett külön nemzeti aknamentesítési tartalékot is magában foglalja.

Ezen túlmenően, a külön nemzeti aknamentesítési tartalékból származó összeget le kell vonni az alaptámogatási rendszernek a 25 cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, az említett cikk (3) bekezdésének (5) és (6) bekezdésében, valamint a 26. cikkben említett felső összeghatáraiból.

28. cikk

Rendkívüli nyereség

A 25. cikk (4)-(7) bekezdése és a 26. cikk alkalmazásában a tagállamok objektív kritériumok alapján úgy rendelkezhetnek, hogy a mezőgazdasági területek bérleti joga egészének vagy egy részének a 73/2009/EK rendelet 35. cikke vagy 124. cikke (2) bekezdése alapján rögzített időpont utáni és az e rendelet 33. cikkének (1) bekezdése alapján rögzített időpont előtti eladása, átruházása vagy lejárata esetén az érintett mezőgazdasági termelő számára kiosztandó támogatási jogosultságok értéknövekedésének egészét vagy egy részét vissza kell juttatni a nemzeti tartalékba vagy a regionális tartalékokba, amennyiben az értéknövekedés rendkívüli nyereséghez juttatná az érintett mezőgazdasági termelőt.

Az említett objektív kritériumokat úgy kell meghatározni, hogy azok biztosítsák a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint megakadályozzák a piac és a verseny torzulását, és e kritériumoknak tartalmazniuk kell legalább a következőket:

a) a bérbeadás minimális időtartama; és

b) a kifizetett támogatás azon hányada, amelyet vissza kell juttatni a nemzeti tartalékba vagy a regionális tartalékokba.

▼B

29. cikk

A támogatási jogosultságok értékével és azok közelítésével kapcsolatos értesítések

A tagállamok 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot a 25., a 26. és a 28. cikkben említett döntésekről.

2. szakasz

Nemzeti tartalék és regionális tartalékok

30. cikk

A nemzeti tartalék vagy a regionális tartalékok létrehozása és felhasználása

(1) Minden tagállam létrehoz egy nemzeti tartalékot. Ennek érdekében az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évében a tagállamok nemzeti szinten lineáris százalékos kulcs alkalmazásával csökkentik az alaptámogatási rendszer szerinti felső összeghatárt.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a 23. cikk (1) bekezdésében szereplő lehetőséggel élő tagállamok regionális tartalékokat hozhatnak létre. Ennek érdekében az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évében a tagállamok a 23. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében említett regionális szinten lineáris százalékos kulcs alkalmazásával csökkentik a vonatkozó, alaptámogatási rendszer szerinti felső összeghatárt.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett csökkentés mértéke nem haladhatja meg a 3 %-ot, kivéve, ha a (6) bekezdésben és/vagy az (7) bekezdés a) és b) pontjában a 2015. évre vonatkozóan meghatározott jogosultságok kiosztásával kapcsolatos igények fedezéséhez szükséges esetben, illetve a 36. cikket alkalmazó tagállamok esetében az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évében.

(4) A tagállamok a nemzeti vagy a regionális tartalékaikból származó támogatási jogosultságokat objektív kritériumok alapján és oly módon osztják ki, amely biztosítja a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint megakadályozza a piac és a verseny torzulását.

(5) A (4) bekezdésben említett támogatási jogosultságok kizárólag azon mezőgazdasági termelők számára oszthatók ki, akik a 9. cikk alapján jogosultak arra, hogy közvetlen kifizetésben részesüljenek.

(6) A tagállamok a nemzeti vagy a regionális tartalékaikból mindenekelőtt fiatal mezőgazdasági termelőknek és a mezőgazdasági tevékenységüket megkezdő mezőgazdasági termelőknek biztosítanak támogatási jogosultságokat.

(7) A tagállamok nemzeti vagy regionális tartalékaikat a következőkre használhatják fel:

a) támogatási jogosultságok biztosítása a mezőgazdasági termelők részére a termőterületek termelésből való kivonásának megakadályozása érdekében, többek között az olyan területeken, amelyek az állami intervenció valamely formájához kapcsolódó szerkezetátalakítási vagy fejlesztési program hatálya alatt állnak;

▼B

b) támogatási jogosultságok biztosítása a mezőgazdasági termelők részére az őket sújtó különleges hátrányok miatti ellentételezés érdekében;

c) támogatási jogosultságok biztosítása olyan mezőgazdasági termelők részére, akik vis maior vagy kivételes körülmények fennállása miatt nem részesülhettek az e fejezet szerint támogatási jogosultságokban;

d) támogatási jogosultságok biztosítása az e rendelet 21. cikkének (3) bekezdését alkalmazása esetén olyan mezőgazdasági termelők részére, akiknek a 2015-ben az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban bejelentett támogatható, és a tagállam által meghatározott – az adott tagállamban az e támogatás alkalmazásának módosítására meghatározott időponttól nem későbbi – időpontban rendelkezésükre álló hektáraik száma magasabb, mint az 1782/2003/EK rendelettel és a 73/2009/EK rendelettel összhangban megállapított, az 1306/2013/EU rendelet 78. cikke első albekezdése b) pontjával összhangban meghatározandó, a jelentkezés határnapján birtokukban levő saját vagy szerződéses támogatási jogosultságaik száma.

e) az alaptámogatási rendszer keretében nyújtandó valamennyi támogatási jogosultság értékének állandó alapon történő lineáris növelése nemzeti vagy regionális szinten, ha a nemzeti vagy a regionális tartalék meghaladja az alaptámogatási rendszerre vonatkozó éves nemzeti vagy regionális felső összeghatár 0,5 %-át, feltéve, hogy az e cikk (6) bekezdése, e bekezdésének a) és b) pontja és (9) bekezdése alapján történő kiosztás céljából továbbra is elegendő mennyiség áll rendelkezésre;

f) az e rendelet 51. cikke (2) bekezdésével és 65. cikke (1), (2) és (3) bekezdésével összhangban odaítélendő támogatásokra vonatkozó éves igények fedezése.

E bekezdés alkalmazásában a tagállamok eldöntik, hogy az az abban foglalt különböző módok közül melyiket részesítik előnyben.

(8) A (6) bekezdésnek, valamint az (7) bekezdés a), b) és d) pontjának az alkalmazása esetén a tagállamok a mezőgazdasági termelők részére kiosztott támogatási jogosultságok értékét a támogatási jogosultságoknak a kiosztás évére eső nemzeti vagy regionális átlagértékeiben határozzák meg.

Az alaptámogatási rendszer nemzeti vagy regionális átlagértékeit a 22. cikk (1) bekezdésével, illetve a 23. cikk (2) bekezdésével összhangban a kiosztás évére vonatkozóan meghatározott nemzeti vagy regionális összeghatár – a nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból kiosztott összegen, és Horvátország esetében a külön aknamentesítési tartalékon kívüli – értékének és a kiosztott támogatási jogosultságok számának hányadosaként kell kiszámítani.

A tagállamok meghatározzák azokat a lépéseket, amelyekkel a nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból kiosztott támogatási jogosultságok értéke évente fokozatosan módosítható, figyelembe véve a 21. cikk (1) bekezdésében, illetve a 23. cikk (2) bekezdésében említetteknek megfelelően megállapított, az alaptámogatási rendszerre vonatkozó nemzeti vagy regionális felső összeghatárok módosításait, amelyek a II. mellékletben meghatározott nemzeti felső összeghatárok szintjének változásaiból erednek.

▼B

(9) Amennyiben egy mezőgazdasági termelő végleges bírósági ítélet, vagy egy tagállam illetékes hatóságának végleges közigazgatási jogi aktusa értelmében jogosult arra, hogy támogatási jogosultságot kapjon, illetve jogosult a meglévő jogosultságok értékének növelésére, a mezőgazdasági termelő a tagállam által rögzítendő időpontban megkapja a szóban forgó ítéletben vagy jogi aktusban megállapított számú és értékű támogatási jogosultságot. A 32. és a 33. cikk alkalmazásának figyelembevételével azonban az említett időpont nem lehet később, mint az alaptámogatási rendszer keretében benyújtandó kérelmek benyújtására vonatkozó, az érintett bírósági ítéletnek vagy igazgatási aktusnak az időpontját követő legkésőbbi időpont.

(10) A (6) bekezdés, az (7) bekezdés a) és b) pontja és a (9) bekezdés alkalmazásakor a tagállamok kioszthatnak új jogosultságokat, illetve növelhetik egy adott mezőgazdasági termelő már meglevő valamennyi jogosultságának egységértékét, egészen a nemzeti vagy regionális átlag értékéig.

(11) E cikk alkalmazásában:

a) „fiatal mezőgazdasági termelő”: a 50. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételeknek és adott esetben a 50. cikk (3) és (11) bekezdésében említett feltételeknek megfelelő mezőgazdasági termelő;

b) „mezőgazdasági tevékenységét megkezdő mezőgazdasági termelő”: olyan természetes vagy jogi személy, aki nem folytatott saját nevében és saját kockázatára mezőgazdasági tevékenységet, illetve nem állt mezőgazdasági tevékenységet gyakorló jogi személy ellenőrzése alatt a mezőgazdasági tevékenységének megkezdését megelőző öt évben. Jogi személy esetében az a természetes személy(ek), aki(k) ellenőrzést gyakorol(nak) a jogi személy fölött, nem folytathatott mezőgazdasági tevékenységet a saját nevében és saját kockázatára, illetve nem állhatott mezőgazdasági tevékenységet folytató jogi személy ellenőrzése alatt a mezőgazdasági tevékenységnek az adott jogi személy általi megkezdését megelőző öt évben; a tagállamok a mezőgazdasági termelők e kategóriája esetében további, saját célokat és hátrányos megkülönböztetéstől mentes támogathatósági kritériumokat állapíthatnak meg a megfelelő készségekre, tapasztalatra vagy képzésre vonatkozóan.

31. cikk

A nemzeti tartalék vagy a regionális tartalékok feltöltése

(1) A nemzeti tartalék vagy a regionális tartalékok feltöltése a következőkből származó összegekkel történik:

a) azok a támogatási jogosultságok, amelyek két egymást követő évben nem adnak alapot támogatásra az e rendelet alábbi cikkeinek alkalmazása következtében:

i. 9. cikk;

ii. a 10. cikk (1) bekezdése; vagy

iii. a 11. cikk (4) bekezdése;

▼B

b) a mezőgazdasági termelő által az e rendelet 32. cikke szerint két egymást követő évben nem aktivált támogatási jogosultságok teljes számával megegyező számú támogatási jogosultságok, kivéve, ha az aktiválásukat vis maior vagy rendkívüli körülmények akadályozták;a mezőgazdasági termelő birtokában lévő saját vagy szerződéses és a nemzeti tartalékba vagy regionális tartalékokba visszajuttatandó jogosultságok megállapítása során a legalacsonyabb értékű jogosultságokat kell előnyben részesíteni;

c) a mezőgazdasági termelők által önként visszajuttatott támogatási jogosultságok;

d) e rendelet 28. cikkének alkalmazása;

e) az 1306/2013]/EU rendelet 63. cikkének értelmében tévesen kiosztott támogatási jogosultságok;

f) az alaptámogatási rendszer keretében nyújtandó támogatási jogosultságok értékének lineáris csökkentése nemzeti vagy regionális szinten, amennyiben a nemzeti tartalék vagy regionális tartalékok nem elegendők az e rendelet 30. cikke (9) bekezdésében említett esetek fedezésére.

g) amennyiben a tagállamok szükségesnek vélik, az alaptámogatási rendszer keretében nyújtandó támogatási jogosultságok értékét nemzeti vagy regionális szinten lineárisan csökkenthetik az e rendelet 30. cikke (6) bekezdésében említett esetek fedezésére;

h) e rendelet 34. cikke (4) bekezdésének alkalmazása.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja a szükséges intézkedéseket a nem aktivált támogatási jogosultságoknak a nemzeti tartalékba vagy regionális tartalékokba való visszajuttatása tekintetében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

3. szakasz

Az alaptámogatási rendszer alkalmazása

32. cikk

A támogatási jogosultságok aktiválása

(1) A mezőgazdasági termelő az alaptámogatási rendszer keretében a 33. cikk (1) bekezdésének megfelelő bejelentés útján, a támogatható hektárszámnak megfelelő támogatási jogosultság abban a tagállamban történő aktiválásával juthat támogatáshoz, ahol azt számára kiosztották. Az aktivált támogatási jogosultságok az azokban meghatározott összegek éves kifizetésére jogosítanak fel, a pénzügyi fegyelem, a támogatások 11. cikknek megfelelő csökkentése, és az e rendelet 7. cikke, az 51. cikkének (2) bekezdése és a 65. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti lineáris csökkentések, valamint az 1306/2013/EU rendelet 63. cikke alkalmazásának sérelme nélkül.

▼B

(2) E cím alkalmazásában „támogatható hektár”:

a) a mezőgazdasági üzem bármely olyan mezőgazdasági területe – ideértve a 2004. május 1-jén csatlakozott és a csatlakozáskor az egységes területalapú támogatási rendszer alkalmazása mellett döntő tagállamok területén levő azon területeket is, amelyek 2003. június 30-án nem voltak jó mezőgazdasági állapotban –, amelyet mezőgazdasági tevékenységre használnak, vagy ha a területet nem mezőgazdasági tevékenységekre is használják, amelynek használatában a mezőgazdasági tevékenység túlsúlyban van; vagy

b) bármely olyan földterület, amely támogatásra jogosított 2008-ban az 1782/2003/EK rendelet III. címe, illetve IVA. címe szerinti egységes támogatási rendszer, illetve egységes területalapú támogatási rendszer keretében, és amely:

   i. a 92/43/EGK irányelv végrehajtása, a 2000/60/EK irányelv végrehajtása és a 2009/147/EK irányelv végrehajtása következtében már nem felel meg a „támogatható hektár” a) pont szerinti meghatározásának;

   ii. az egyéni mezőgazdasági termelő vonatkozó kötelezettségvállalásának időtartama alatt az 1257/1999/EK rendelet 31. cikke, az 1698/2005/EK rendelet 43. cikke vagy az 1305/2013/EU rendelet 22. cikke szerint, vagy egy olyan nemzeti rendszer alapján erdősített terület, amelynek feltételei összhangban vannak az 1698/2005/EK rendelet 43. cikkének (1), (2) és (3) bekezdésével vagy az 1305/2013/EU rendelet 22. cikkével; vagy

   iii. az egyéni mezőgazdasági termelő vonatkozó kötelezettségvállalásának időtartama alatt az 1257/1999/EK rendelet 22., 23. és 24. cikke vagy az 1698/2005/EK rendelet 39. cikke és az 1305/2013/EU rendelet 28. cikke szerint pihentetett terület.

(3) A második bekezdés a) pontjának alkalmazásában:

a) amennyiben egy mezőgazdasági üzem mezőgazdasági területét nem mezőgazdasági tevékenység céljára is használják, az adott terület elsősorban mezőgazdasági célra használt területnek minősül akkor, ha a mezőgazdasági célú használatot a nem mezőgazdasági tevékenység intenzitása, jellege, időtartama és ütemezése nem akadályozza jelentős mértékben;

b) a tagállamok jegyzéket készíthetnek az elsősorban nem mezőgazdasági tevékenység céljára használt területekről.

Az e bekezdésben foglaltaknak az egyes tagállamok területén történő alkalmazására vonatkozó kritériumokat a tagállamok állapítják meg.

(4) Egy terület csak akkor minősül támogatható hektárnak, ha – a vis maior vagy a rendkívüli körülmények esetének kivételével – a naptári év bármely időpontjában megfelel a támogatható hektárra vonatkozó fogalommeghatározásnak.

(5) A „támogatható hektár” meghatározása céljából a 4. cikk (2) bekezdése második albekezdésének megfelelő döntést hozó tagállamok, csökkentési együtthatót alkalmazhatnak, hogy az adott hektárokat „támogatható hektárra” váltsák át.

▼B

(6) A kender termelésére használt területek csak abban az esetben felelnek meg a támogatható hektárra vonatkozó meghatározásnak, ha a felhasznált fajták tetrahidrokannabinol-tartalma nem haladja meg a 0,2 %-ot.

33. cikk

A támogatható hektárok bejelentése

(1) A 32. cikk (1) bekezdése szerinti támogatási jogosultságok aktiválása céljából a mezőgazdasági termelőnek nyilatkoznia kell a támogatási jogosultsághoz kapcsolódó támogatható hektárszámnak megfelelő parcellákról. A bejelentett parcelláknak – a vis maior vagy a rendkívüli körülmények esetének kivételével – a mezőgazdasági termelő rendelkezésére kell állniuk a tagállam által meghatározott időpontban, de legkésőbb az 1306/2013/EU rendelet 72. cikkének (1) bekezdésében említett támogatási kérelem módosítása tekintetében a tagállamban megállapított időpontban.

(2) A tagállamok kellően indokolt esetben engedélyezhetik a mezőgazdasági termelő számára nyilatkozata módosítását, feltéve hogy fenntartja legalább a támogatási jogosultságának megfelelő hektárszámot, valamint az érintett területre vonatkozóan betartja az alaptámogatás odaítélésének feltételeit.

34. cikk

A támogatási jogosultságok átruházása

(1) Támogatási jogosultság a tényleges vagy várható öröklés címén történő átszállás esetének kivételével csak az ugyanazon tagállamban letelepedett, a 9. cikknek megfelelően közvetlen kifizetésre jogosult mezőgazdasági termelők javára ruházható át.

Az adott támogatási jogosultság azonban – ideértve a tényleges vagy várható öröklés esetét is – csak abban a tagállamban aktiválható, ahol az kiosztásra került.

(2) Amennyiben a tagállamok élnek a 23. cikk (1) bekezdése szerinti lehetőséggel, a támogatási jogosultságok csak ugyanazon régión belül ruházhatók át vagy aktiválhatók, kivéve a tényleges vagy várható öröklés esetét.

Az adott támogatási jogosultság azonban – ideértve a tényleges vagy várható öröklés esetét is – csak abban a régióban aktiválható, ahol az kiosztásra került.

(3) A 23. cikk (1) bekezdése szerinti lehetőséggel nem élő tagállamok dönthetnek úgy, hogy a támogatási jogosultságok csak ugyanazon a régión belül ruházhatók át vagy aktiválhatók, kivéve a tényleges vagy várható öröklés esetét.

E régiókat objektív kritériumok alapján és a mezőgazdasági termelők között egyenlő bánásmódot biztosító, valamint a piac és a versenyhelyzet torzulását megakadályozó módon, a megfelelő területi szinten kell meghatározni.

▼B

(4) Amennyiben a támogatási jogosultságokat földterület nélkül ruházzák át, a tagállamok az uniós jog általános elveivel összhangban eljárva úgy dönthetnek, hogy az átruházott támogatási jogosultságok egy részét vissza kell juttatni a nemzeti tartalékba vagy a regionális tartalékokba, vagy hogy egységértéküket csökkentik a nemzeti tartalék vagy a regionális tartalékok javára. E csökkentés egy vagy több átruházási típus esetében is alkalmazható.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapítja a támogatási jogosultságok átruházásáról szóló azon értesítésekre vonatkozó részletes szabályokat, amelyeket a mezőgazdasági termelőknek a nemzeti hatóságok részére kell megküldeniük, valamint a szóban forgó értesítésre vonatkozó határidőket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

35. cikk

Átruházott hatáskörök

(1) A jogbiztonság biztosítása, valamint az alaptámogatási rendszer alkalmazásából eredő lehetséges egyedi helyzetek tisztázása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

a) a mezőgazdasági termelőknek az alaptámogatási rendszerben való részvételi jogosultságával és a rendszerhez való hozzáférésével kapcsolatos szabályok az öröklés vagy várható öröklés, a szerződéses bérletben történő jogutódlás, a jogállásban vagy elnevezésben bekövetkezett változás, támogatási jogosultságok átruházása, valamint a mezőgazdasági üzem egyesülése vagy szétválása esetén, továbbá a 24. cikk (8) bekezdésében említett szerződéses átruházási rendelkezés alkalmazásának esetén;

b) az e cím bármely rendelkezése alapján kiosztott támogatási jogosultságok értékének és számának kiszámítására vagy értékének növelésére, illetve csökkentésére vonatkozó szabályok, ezen belül a következőkre vonatkozó szabályok:

   i. a mezőgazdasági termelő kérelme alapján kiosztott támogatási jogosultságok tekintetében ideiglenes érték és szám, illetve ideiglenes növelés meghatározásának lehetősége;

   ii. a támogatási jogosultságok ideiglenes és végleges értékének és számának meghatározására vonatkozó feltételek;

   iii. olyan esetek, amikor adásvételi vagy bérleti szerződés hatással lehet a támogatási jogosultságok kiosztására;

c) a nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból kiosztott támogatási jogosultságok értékének és számának megállapítására és kiszámítására vonatkozó szabályok;

d) a támogatási jogosultságok egységértékének módosítására vonatkozó szabályok a támogatási jogosultságok törtrészeit illetően, valamint a 34. cikk (4) bekezdésében említett támogatásijogosultság-átruházások esetében;

e) a 24. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének a), b) és c) pontjában említett lehetőségek alkalmazásának kritériumai;

▼B

f) a 24. cikk (4)–(7) bekezdése szerinti korlátozásoknak a kiosztandó támogatási jogosultságok számára történő alkalmazásának kritériumai;

g) a támogatási jogosultságoknak a 30. cikk (6) és (7) bekezdése alapján történő kiosztására vonatkozó kritériumok;

h) a 32. cikk (5) bekezdésében említett csökkentési együttható meghatározására vonatkozó kritériumok.

(2) A támogatási jogosultságok megfelelő kezelésének biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a bejelentésének tartalmával, valamint a támogatási jogosultságok aktiválására vonatkozó követelményekkel kapcsolatos szabályok tekintetében.

(3) A közegészség védelme érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a támogatás odaítélését egyes kenderfajták minősített vetőmagjainak használatához kötő szabályok, valamint a kenderfajták megállapítására és azok 32. cikk (6) bekezdésében említett tetrahidrokannabinol-tartalmának ellenőrzésére szolgáló eljárás meghatározására vonatkozó szabályok tekintetében.

4. szakasz

Egységes területalapú támogatási rendszer

36. cikk

Egységes területalapú támogatási rendszer

(1) A 73/2009/EK rendelet V. címének 2. fejezetében megállapított egységes területalapú támogatási rendszert 2014-ben alkalmazó tagállamok az ebben a rendeletben foglalt feltételek mellett dönthetnek úgy, hogy legkésőbb 2020. december 31-ig folytathatják a rendszer alkalmazását. E döntésükről és az alkalmazás befejezésének időpontjáról 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot a döntésükről.

Az egységes területalapú támogatási rendszer alkalmazásának időtartama alatt e fejezet 1., 2. és 3. szakasza nem alkalmazandó ezekre a tagállamokra, a 23. cikk (1) bekezdése második albekezdésének, a 23. cikk (6) bekezdésének, valamint a 32. cikk (2)-(6) bekezdésének kivételével.

(2) Az egységes területalapú támogatást évente kell nyújtani a mezőgazdasági termelő által az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának megfelelően bejelentett minden támogatható hektár tekintetében. A támogatást minden évben az e cikk (4) bekezdésének megfelelően megállapított éves pénzügyi keretnek és az érintett tagállamban az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának megfelelően bejelentett támogatható hektárok teljes számának hányadosaként kell kiszámítani.

(3) Az e cikk (2) bekezdésétől eltérve azok a tagállamok, amelyek úgy döntenek, hogy legkésőbb 2018. január 1-jétől kezdődően alkalmazzák e rendelet 38. cikkét, e cikk alkalmazásának időtartama alatt felhasználhatják az e cikk (2) bekezdésében említett éves pénzügyi keret legfeljebb 20 %-át az egységes területalapú támogatás hektáronkénti differenciálására.

▼B

Ennek során a tagállamok figyelembe veszik a 2014-es naptári évre vonatkozóan a 73/2009/EK rendelet 68. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja, valamint 126., 127. és 129. cikke szerinti egy vagy több rendszer keretében nyújtott támogatást.

Ciprus differenciálhatja a támogatást a 73/2009/EK rendelet XVIIa. mellékletében foglalt ágazatspecifikus pénzügyi keretek figyelembevételével, amely keretből a 37. cikk értelmében ugyanazon ágazatnak nyújtott mindennemű támogatást le kell vonni.

▼M1

Az egységes területalapú támogatási rendszer differenciálásának érdekében, és feltéve, hogy nem alkalmazzák a 41. cikk szerinti, átcsoportosítással nyújtható támogatást, a tagállamok teljes mértékben figyelembe veszik a 2014-es naptári évre a 73/2009/EK rendelet 125a. cikke alapján nyújtott támogatást.

▼B

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján valamennyi tagállam tekintetében megállapítja az egységes területalapú támogatási rendszerre vonatkozó éves nemzeti felső összeghatárt úgy, hogy a II. mellékletben szereplő éves nemzeti felső összeghatárból levonja a 42., 47., 49., 51. és 53. cikknek megfelelően meghatározott felső értékhatárokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(5) A (2) bekezdésben említett hektárterületnek – a vis maior vagy a rendkívüli körülmények esetének kivételével – a mezőgazdasági termelő rendelkezésére kell állnia a tagállam által meghatározott időpontban, de legkésőbb az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdésében említett támogatási kérelem módosítása tekintetében a tagállamban meghatározott időpontban.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az egységes területalapú támogatási rendszer tekintetében a támogathatóságra és a mezőgazdasági termelők részvételére vonatkozó szabályokat illetően.

37. cikk

Átmeneti nemzeti támogatás

(1) A 36. cikknek megfelelően az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 2015 és 2020 közötti időszakban átmeneti nemzeti támogatást nyújtanak.

(2) Az átmeneti nemzeti támogatást olyan ágazatokban lehet a mezőgazdasági termelők részére nyújtani, amelyek tekintetében 2013-ban sor került e támogatás – illetve Bulgária és Románia esetében kiegészítő nemzeti közvetlen támogatás – nyújtására.

(3) Az átmeneti nemzeti támogatás nyújtására vonatkozó feltételeknek a 2013. év tekintetében meg kell egyezniük a 73/2009/EK rendelet 132. cikkének (7) bekezdése vagy 133a. cikke szerint a támogatásnyújtásra adott engedélyben foglaltakkal, kivéve a 132. cikk (2) bekezdésének a 7. és 10. cikkel együtt értelmezett alkalmazásából eredő támogatáscsökkentést.

▼B

(4) A (2) bekezdésben említett ágazatokban a mezőgazdasági termelők részére nyújtható átmeneti nemzeti támogatás teljes összegét 2013-ban az ágazatspecifikus pénzügyi keretösszegeknek az alábbiakban foglalt százalékos arányával kell korlátozni, a Bizottság által a 73/2009/EK rendelet 132. cikke (7) bekezdésének vagy 133a. cikke (5) bekezdésének megfelelően adott engedély szerint:

— 2015-ben 75 %,

— 2016-ban 70 %,

— 2017-ben 65 %,

— 2018-ban 60 %,

— 2019-ben 55 %,

— 2020-ban 50 %.

Ciprus esetében ezt a százalékos arányt a 73/2009/EK rendelet XVIIa. mellékletében foglalt ágazatspecifikus pénzügyi keretösszegek alapján kell kiszámítani.

(5) A (2) és a (3) bekezdés Ciprus esetében nem alkalmazandó.

(6) A tagállamok az (1) bekezdésben említett döntésekről minden évben legkésőbb március 31-ig értesítik a Bizottságot. Az értesítésnek a következő információkat kell tartalmaznia:

a) az ágazatspecifikus pénzügyi keretösszeg;

b) adott esetben az átmeneti nemzeti támogatás maximális mértéke.

(7) A tagállamok objektív kritériumok alapján és a (4) bekezdésben megállapított határokon belül dönthetnek az átmeneti nemzeti támogatásként nyújtandó összegekről.

5. szakasz

Az alaptámogatási rendszer alkalmazása az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamokban

38. cikk

Az alaptámogatási rendszer bevezetése az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamokban

Amennyiben e szakasz másként nem rendelkezik, e címet az e fejezet 4. szakaszában meghatározott egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamok esetében kell alkalmazni.

A 24-29. cikk nem alkalmazandó az említett tagállamokra.

39. cikk

A támogatási jogosultságok első kiosztása

(1) A vis maior vagy rendkívüli körülmények esetétől eltekintve, e rendelet 9. cikkének megfelelően közvetlen kifizetésre jogosult mezőgazdasági termelők támogatási jogosultságot kaphatnak, feltéve, hogy:

▼B

a) az alaptámogatási rendszer alkalmazásának első évében az 1306/2013/EU rendelet 78. cikke első albekezdése b) pontjának megfelelően meghatározandó, a jelentkezés határnapjáig az alaptámogatási rendszer keretében támogatási jogosultság iránti kérelmet nyújtanak be; és

b) 2013 tekintetében a 73/2009/EK rendelettel összhangban közvetlen támogatás, átmeneti nemzeti támogatás vagy kiegészítő nemzeti közvetlen támogatás iránt benyújtott kérelem alapján – a 73/2009/EK rendelet II. címének 4. fejezetében meghatározott bármilyen csökkentés vagy kizárás alkalmazását megelőzően – jogosultak voltak támogatásra.

A tagállamok olyan mezőgazdasági termelők részére is kioszthatnak támogatási jogosultságot, akik e rendelet 9. cikkének megfelelően közvetlen kifizetésre jogosultak, akik teljesítik az első albekezdés a) pontjában előírt feltételt, akik a 2013. év vonatkozásában nem részesültek támogatásban egy az e bekezdés első albekezdése b) pontjában említett támogatási kérelem alapján, és akik az adott tagállam által az 1122/2009/EK rendelet 11. cikke (2) bekezdésével összhangban a 2013. igénylési év tekintetében megállapított időpontig csak olyan mezőgazdasági területtel rendelkeztek, amely 2003. június 30-án a 73/2009/EK rendelet 124. cikkének (1) bekezdésében foglaltak értelmében nem volt jó mezőgazdasági állapotban.

(2) Vis maior vagy a rendkívüli körülmények esetének kivételével az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évében a mezőgazdasági termelőnként kiosztott támogatási jogosultságok számának meg kell egyeznie az 1306/EU rendelet 73. cikke (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának megfelelően az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első éve tekintetében a mezőgazdasági termelő által bejelentett, a 25. cikk (2) bekezdése értelmében vett azon támogatható hektárok számával, amelyek a mezőgazdasági termelő rendelkezésére állnak a tagállam által meghatározott időpontban. Az említett időpont nem lehet a támogatási kérelem módosítása tekintetében a tagállamban megállapított időpontnál későbbi időpont.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alaptámogatási rendszernek az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamokban történő bevezetésére vonatkozó további szabályok megállapítása céljából.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogad el a támogatási jogosultságok kiosztásának évében benyújtott kérelmekre vonatkozóan abban az esetben, ha a szóban forgó támogatási jogosultságok még nem állapíthatók meg véglegesen, illetve ha azok kiosztását sajátos körülmények befolyásolják.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

40. cikk

A támogatási jogosultságok értéke

(1) Az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évében a tagállamok kiszámítják a támogatási jogosultságok egységértékét, mégpedig úgy, hogy minden egyes releváns év vonatkozásában a II. mellékletben foglalt nemzeti felső összeghatár rögzített százalékos arányát elosztják az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évében kiosztott – a nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból származó jogosultságokon kívüli – támogatási jogosultságok számával.

▼B

Az első albekezdésben említett rögzített százalékos arányt az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évére vonatkozóan az alaptámogatási rendszer tekintetében a 22. cikk (1) bekezdésével, illetve a 23. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározandó nemzeti vagy regionális felső összeghatár (1) bekezdésben, vagy adott esetben 30. cikk (2) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követő értékének és a II. mellékletben szereplő, az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évére vonatkozó nemzeti felső összeghatárnak a hányadosaként kell kiszámítani. A támogatási jogosultságokat a hektárszámnak megfelelő számban kell kifejezni.

(2) Az (1) bekezdésben említett kiszámítási módtól eltérően, a tagállamok az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évében differenciálhatják a – nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból kiosztottakon kívüli – támogatási jogosultságok értékét minden egyes vonatkozó év tekintetében, azok kezdeti egységértéke alapján.

(3) A támogatási jogosultságok (2) bekezdésben említett kezdeti egységértékét – az e rendelet 41., 43. 48. és 50. cikke, valamint IV. címe szerinti támogatások kivételével – a mezőgazdasági termelő által e rendelettel összhangban az alaptámogatási rendszer végrehajtását megelőző naptári év tekintetében kapott támogatásoknak – az 1306/2013/EU rendelet 63. cikkének alkalmazása előtti – teljes értékét illetően rögzített százalékos aránynak és a mezőgazdasági termelő részére az alaptámogatási rendszer alkalmazásának első évében kiosztott – a nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból származókon kívüli – támogatási jogosultságok számának a hányadosaként kell kiszámítani.

E rögzített százalékos arányt az alaptámogatási rendszer tekintetében az e rendelet 22. cikkének (1) bekezdésével, illetve a 23. cikkének (2) bekezdésével összhangban az alaptámogatási rendszer alkalmazásának első évére megállapítandó nemzeti vagy regionális felső összeghatár – (1) bekezdésben vagy adott esetben 30. cikk (2) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követő – értékének és az alaptámogatási rendszer végrehajtását megelőző naptári évben az adott tagállamban vagy régióban nyújtott támogatás – kivéve az e rendelet 41., 43., 48. és 50. cikke, valamint a IV. címe szerinti támogatásokat – teljes, az 1306/2013/EU rendelet 63. cikkének alkalmazása előtti értékének a hányadosaként kell kiszámítani.

(4) A (2) bekezdés alkalmazása esetén a tagállamok – az uniós jog általános elveivel összhangban – a támogatási jogosultságok értékét nemzeti vagy regionális szinten közelítik egymáshoz. E célból a tagállamok meghatározzák a megteendő lépéseket és az alkalmazandó számítási módszert, és az alaptámogatási rendszer végrehajtását megelőző év augusztus 1-jéig értesítik azokról a Bizottságot. E lépések a támogatási jogosultságok (3) bekezdésben említett kezdeti értékének az alaptámogatási rendszer alkalmazásának első évétől kezdődő, objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján történő éves fokozatos módosítását is magukban foglalják.

Az alaptámogatási rendszer alkalmazásának első évében a tagállamok tájékoztatják a mezőgazdasági termelőket a jogosultságaik értékéről, amelyet a tagállamok e cikknek megfelelően számítanak ki a rendelet hatálya alá tartozó időszak minden egyes évére vonatkozóan.

▼B

(5) A (3) bekezdés alkalmazásában a tagállamok objektív kritériumok alapján úgy rendelkezhetnek, hogy a mezőgazdasági területek bérleti joga egészének vagy egy részének a 36. cikk (5) bekezdése alapján rögzített időpont utáni és a 33. cikk(1) bekezdése alapján rögzített időpont előtti eladása, átruházása vagy lejárata esetén az érintett mezőgazdasági termelő számára kiosztandó támogatási jogosultságok értéknövekedésének egészét vagy egy részét vissza kell juttatni a nemzeti tartalékba vagy a regionális tartalékokba, amennyiben az értéknövekedés rendkívüli nyereséghez juttatná az érintett mezőgazdasági termelőt.

Az említett objektív kritériumokat úgy kell meghatározni, hogy azok biztosítsák a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint megakadályozzák a piac és a verseny torzulását, és e kritériumoknak tartalmazniuk kell legalább a következőket:

a) a bérbeadás minimális időtartama;

b) a kifizetett támogatás azon hányada, amelyet vissza kell juttatni a nemzeti tartalékba vagy regionális tartalékokba.

2. FEJEZET

Átcsoportosítással nyújtható támogatás

41. cikk

Általános szabályok

(1) A tagállamok minden év augusztus 1-jéig dönthetnek arról, hogy a következő évtől kezdődően éves támogatást nyújtanak azoknak a mezőgazdasági termelőknek, akik az 1. fejezet 1., 2., 3. és 5. szakaszában említett alaptámogatási rendszer keretében vagy az 1. fejezet 4. szakaszában említett egységes területalapú támogatási rendszer keretében támogatásra jogosultak (a továbbiakban: az átcsoportosítással nyújtható támogatás).

A tagállamok az első albekezdésben említett időpontig tájékoztatják a Bizottságot döntésükről.

(2) Azok a tagállamok, amelyek a 23. cikkel összhangban úgy döntöttek, hogy az alaptámogatási rendszert regionális szinten alkalmazzák, az átcsoportosítással nyújtható támogatást is alkalmazhatják regionális szinten.

(3) A pénzügyi fegyelem, a támogatások 11. cikk szerinti csökkentése, a 7. cikk szerinti lineáris csökkentés, valamint az 1306/2013/EU rendelet 63. cikke alkalmazásának sérelme nélkül, az átcsoportosítással nyújtható támogatást évente, a támogatási jogosultságoknak a mezőgazdasági termelő által történő aktiválását követően, vagy az e rendelet 36. cikkét alkalmazó tagállamokban a támogatható hektárok mezőgazdasági termelő általi bejelentését követően kell nyújtani.

(4) A tagállamok minden évben kiszámítják az átcsoportosítással nyújtható támogatás összegét oly módon, hogy egy, a nemzeti vagy regionális hektáronkénti átlagtámogatás 65 %-ánál nem magasabb, a tagállam által megállapítandó összeget megszoroznak a mezőgazdasági termelő által a 33. cikk (1) bekezdésének megfelelően aktivált támogatási jogosultságok számával, vagy a mezőgazdasági termelő által a 36. cikk (2) bekezdése szerint bejelentett támogatható hektárok számával. E támogatási jogosultságok vagy hektárok száma nem haladhatja meg a tagállamok által meghatározandó maximális értéket, amely nem lehet magasabb 30 hektárnál vagy a mezőgazdasági üzemek VIII. mellékletben foglalt átlagos méreténél, ha az átlagos méret az érintett tagállamban meghaladja a 30 hektárt.

▼B

(5) A tagállamok – a (4) bekezdésben megállapított felső értékhatárok tiszteletben tartása mellett – dönthetnek úgy, hogy nemzeti szinten az első albekezdéssel összhangban megállapított hektárszámon belül fokozatos támogatási rendszert alakítanak ki, amelyet minden mezőgazdasági termelőre nézve azonos módon alkalmaznak.

(6) Az e cikk (4) bekezdésében említett nemzeti hektáronkénti átlagtámogatást a tagállamok a II. mellékletben a 2019. naptári évre meghatározott nemzeti felső összeghatár és a 2015-ben a 33. cikk (1) bekezdése, vagy a 36. cikk (2) bekezdése szerint bejelentett támogatható hektárszám alapján állapítják meg.

Az e cikk (4) bekezdésében említett regionális hektáronkénti átlagtámogatást a tagállamok a II. mellékletben a 2019. naptári évre meghatározott nemzeti felső összeghatár egy hányadának és a 2015-ben a 33. cikk (1) bekezdésének megfelelően az érintett régióban bejelentett támogatható hektárszámnak a felhasználásával állapítják meg. Ezt a részt minden egyes régió vonatkozásában a 23. cikk (2) bekezdésének megfelelően megállapított vonatkozó regionális felső összeghatár és a 22. cikk (1) bekezdésének megfelelően – a 23. cikk (2) bekezdésének alkalmazásától való eltekintés esetén a 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követően – meghatározott nemzeti felső összeghatár hányadosaként kell kiszámítani.

(7) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ne részesüljenek az e fejezetben meghatározott előnyökben azok a mezőgazdasági termelők, akik tekintetében megállapításra kerül, hogy 2011. október 18-át követően mezőgazdasági üzemüket az átcsoportosítással nyújtható támogatásból való részesülés kizárólagos céljával osztották meg. Ez azokra a mezőgazdasági termelőkre is alkalmazandó, akiknek a mezőgazdasági üzeme a megosztás eredményeképpen jött létre.

(8) Jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek csoportja esetében a tagállamok alkalmazhatják a támogatási jogosultságok vagy hektárok e cikk (4) bekezdésében említett maximális számát e jogi személyek vagy csoportok tagjainak szintjén, amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi, hogy az egyes tagok a mezőgazdasági üzemek vezetői jogállásával rendelkező mezőgazdasági termelőkéhez hasonló jogokkal éljenek és kötelezettségekkel bírjanak, különösen ami gazdasági, társadalmi és adóügyi jogállásukat illeti, feltéve, hogy hozzájárultak az érintett jogi személyek vagy csoportok mezőgazdasági szerkezeteinek megerősítéséhez.

42. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) A tagállamok a 41. cikk (1) bekezdésében említett időpontig dönthetnek úgy, hogy a II. mellékletben megállapított éves nemzeti felső összeghatár legfeljebb 30 %-át az átcsoportosítással nyújtható támogatás finanszírozására fordítják. Minden ilyen döntésükről az említett időpontig értesítik a Bizottságot.

(2) A nemzeti felső összeghatárnak az egyes tagállamok által az e cikk (1) bekezdése értelmében felhasználandó százalékos aránya alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján évente meghatározza az átcsoportosítással nyújtható támogatásnak megfelelő felső összeghatárokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

▼B

3. FEJEZET

Az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatokra nyújtott támogatás

43. cikk

Általános szabályok

(1) Az alaptámogatási rendszer vagy az egységes területalapú támogatási rendszer keretében támogatásra jogosult mezőgazdasági termelőnek a 32. cikk (2)-(5) bekezdésének értelmében támogatható összes hektárterületén folytatnia kell az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös, az e cikk (2) bekezdésében említett mezőgazdasági gyakorlatokat, vagy az ezekkel egyenértékű, az e cikk (3) bekezdésében említett gyakorlatokat.

(2) Az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatok a következők:

a) a növénytermesztés diverzifikálása;

b) a meglévő állandó gyepterület fenntartása; valamint

c) a mezőgazdasági területen ökológiai jelentőségű terület megléte.

(3) Az egyenértékű gyakorlatok olyan gyakorlatokat foglalnak magukban, amelyek az éghajlat és a környezet tekintetében olyan előnyöket eredményeznek, amelyek egyenértékűek az (2) bekezdésben említett gyakorlatok közül egy vagy több által biztosított előnyökkel, vagy meghaladják azokat. Ezeket az egyenértékű gyakorlatokat és az (2) bekezdésben említett azon gyakorlatokat, amelyekkel egyenértékűek, a IX. melléklet sorolja fel, és azokra az alábbiak bármelyike vonatkozik:

a) az 1698/2005/EK rendelet 39. cikkének (2) bekezdésével vagy az 1305/2013/EU rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban tett kötelezettségvállalások;

b) nemzeti vagy regionális környezetvédelmi tanúsítási rendszerek – beleértve az olyan nemzeti környezetvédelmi jogszabályoknak való megfelelés tanúsítását, amely jogszabályok meghaladják az 1306/2013/EU rendelet VI. címének I. fejezete alapján megállapított vonatkozó kötelező előírások szintjét –, amelyek a talaj- és vízminőséghez, a biológiai sokféleséghez, a tájkép megőrzéséhez, valamint az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz kapcsolódó célok teljesítésére irányulnak. Ezek a tanúsítási rendszerek magukban foglalhatják az e rendelet IX. mellékletében felsorolt gyakorlatokat, az e cikk (2) bekezdésében említett gyakorlatokat, illetve az említett gyakorlatok kombinációit.

(4) Az (3) bekezdésben említett egyenértékű gyakorlatok nem képezhetik kettős finanszírozás tárgyát.

(5) A tagállamok dönthetnek úgy, többek között adott esetben regionális szinten, hogy a mezőgazdasági termelők választási lehetőségeit az (3) bekezdés a) és b) pontjában említett lehetőségekre korlátozzák.

(6) A tagállamok dönthetnek úgy, többek között adott esetben regionális szinten, hogy a mezőgazdasági termelőknek valamennyi, az (1) bekezdésben foglalt vonatkozó kötelezettségüknek meg kell felelniük, összhangban az (3) bekezdés b) pontjában említett nemzeti és regionális környezetvédelmi tanúsítási rendszerekkel.

▼B

(7) A tagállamok (5) és (6) bekezdés szerinti döntései függvényében a mezőgazdasági termelők kizárólag akkor élhetnek az (3) bekezdés a) pontjában említett gyakorlatok valamelyikével (vagy közülük többel), ha az(ok) teljes mértékben helyettesíti(k) az (2) bekezdésben említett kapcsolódó gyakorlatokat. A mezőgazdasági termelők kizárólag akkor alkalmazhatják az (3) bekezdés b) pontjában említett tanúsítási rendszereket, ha azok teljes egészében lefedik az (1) bekezdésben megfogalmazott kötelezettséget.

(8) A tagállamok értesítik a Bizottságot az (5) és (6) bekezdésben említett döntésükről, valamint azokról a konkrét kötelezettségvállalásokról és tanúsítási rendszerekről, amelyeket az (3) bekezdés értelmében vett egyenértékű gyakorlatokként kívánnak alkalmazni.

A Bizottság értékeli, hogy a konkrét kötelezettségvállalásokban vagy tanúsítási rendszerekben foglalt gyakorlatok szerepelnek-e a IX. mellékletben foglalt listán, és amennyiben úgy találja, hogy nem, erről az 71. cikk (2) vagy (3) bekezdésében említett eljárás alkalmazása nélkül elfogadott végrehajtási jogi aktusok útján értesíti a tagállamot. Amennyiben a Bizottság arról értesít egy tagállamot, hogy az említett gyakorlatok nem esnek a IX. mellékletben szereplő lista hatálya alá, úgy az adott tagállam a bizottsági értesítés tárgyát képező konkrét kötelezettségvállalásokat vagy tanúsítási rendszereket nem alkalmazhatja az e cikk (3) bekezdése értelmében vett egyenértékű gyakorlatként.

(9) Az e cikk (10) és (11) bekezdésének, valamint a pénzügyi fegyelem, az e rendelet 7. cikke szerinti lineáris csökkentések és az 1306/2013/EU rendelet 63. cikke alkalmazásának sérelme nélkül, a tagállamok az e fejezetben említett támogatást nyújtanak azoknak a mezőgazdasági termelőknek, akik az e cikk (1) bekezdésében említett gyakorlatok közül a számukra relevánsakat folytatják, amennyiben az említett mezőgazdasági termelők megfelelnek-e e rendelet 44., 45. és 46. cikkének.

E támogatás nyújtása a 33. cikk (1) bekezdésének vagy a 36. cikk (2) bekezdésének megfelelően bejelentett támogatható hektáronkénti éves támogatás formájában történik, amelynek összege évente, a 47. cikk alkalmazásából eredő összegnek és az érintett tagállamban vagy régióban a 33. cikk (1) bekezdésének vagy a 36. cikk (2) bekezdésének megfelelően bejelentett támogatható összes hektárszámnak a hányadosaként kerül kiszámításra.

A második albekezdéstől eltérve a 25. cikk (2) bekezdésének alkalmazása mellett döntő tagállamok úgy dönthetnek, hogy az e bekezdésében említett támogatást minden vonatkozó év tekintetében a mezőgazdasági termelő által a 33. cikk (1) bekezdése szerint aktivált támogatási jogosultságok teljes értékének százalékos arányaként ítélik oda.

Az említett százalékos arányt minden egyes év és minden egyes tagállam vagy régió esetében a 47. cikk alkalmazásából eredő összegnek és az adott tagállamban vagy régióban a 33. cikk (1) bekezdésének megfelelően aktivált támogatási jogosultságok teljes összegnek a hányadosaként kell kiszámítani.

(10) Azok a mezőgazdasági termelők, akiknek a mezőgazdasági üzeme részben vagy teljesen a 92/43/EGK, a 2000/60/EK vagy a 2009/147/EK irányelv hatálya alá tartozó területen található, jogosultak az e fejezetben említett támogatásra, feltéve hogy az e fejezetben említett gyakorlatokat olyan mértékben követik, amennyire az az érintett mezőgazdasági üzem esetében összeegyeztethető a hivatkozott irányelvek céljaival.

▼B

(11) Azok a mezőgazdasági termelők, akik az ökológiai termelés tekintetében megfelelnek a 834/2007/EK rendelet 29. cikkének (1) bekezdésében megállapított követelményeknek, automatikusan jogosultak az e fejezetben említett támogatásra.

Az első albekezdés csak a mezőgazdasági üzem azon egységeire alkalmazandó, amelyeket a 834/2007/EK rendelet 11. cikkének megfelelően ökológiai termelésre használnak.

(12) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiak vonatkozásában:

a) a IX. mellékletben foglalt lista egyenértékű gyakorlatokkal való kiegészítése;

b) az e cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett nemzeti vagy regionális tanúsítási rendszerekre alkalmazandó megfelelő követelmények megállapítása, beleértve az e rendszerek által nyújtandó biztosítékok szintjét is;

c) az 1305/2013/EU rendelet 28. cikke (6) bekezdésében említett összeg részletes kiszámítási szabályainak megállapítása az e rendelet IX. melléklete I. szakasza 3. és 4. pontjában és III. szakasza 7. pontjában említett gyakorlatok tekintetében, valamint bármely egyéb, a szóban forgó mellékletbe illesztett egyenértékű gyakorlat tekintetében, amelyre vonatkozóan a kettős finanszírozás elkerülése érdekében konkrét számításra van szükség.

(13) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat állapít meg az értesítéssel kapcsolatos eljárásra, ideértve a benyújtásuk határidejét is, és az (8) bekezdésben említett bizottsági értékelésre vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

44. cikk

A növénytermesztés diverzifikálása

(1) Amennyiben a mezőgazdasági termelő szántóterületének mérete 10 és 30 hektár között van, és amennyiben annak nem az egészén termeszt az év, illetve a növénytermesztési ciklus jelentős részében víz alatt fekvő növényeket, akkor a mezőgazdasági termelőnek e szántóterületen legalább két különböző növénykultúrát kell termesztenie. A fő növénykultúra a szántóterület legfeljebb 75 %-át foglalhatja el.

Amennyiben a mezőgazdasági termelő szántóterülete 30 hektár fölötti méretű, és amennyiben annak nem az egészén termeszt az év, illetve a növénytermesztési ciklus jelentős részében víz alatt fekvő növényeket, akkor a mezőgazdasági termelőnek e szántóterületen legalább három különböző növénykultúrát kell termesztenie. A fő növénykultúra nem teheti ki a szántóterület több, mint 75 %-át, továbbá a két fő növénykultúra együttesen nem teheti ki a szántóterület több, mint 95 %-át.

(2) Az (1) bekezdés értelmében előírt növénykultúrák számának sérelme nélkül, az azokban meghatározott felső határok nem alkalmazandók olyan üzemek esetén, amennyiben a szántóterület több, mint 75 %-át gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény borítja, vagy a szántóterület több, mint 75 %-a parlagon hagyott földterület. Ilyen esetben a szántóterület fennmaradó részén a fő növénykultúra nem teheti ki e fennmaradó szántóterület több, mint 75 %-át, kivéve, ha ez a fennmaradó terület gyepterület, egyéb egynyári takarmánynövénnyel bevetett terület vagy parlagon hagyott földterület.

▼B

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem alkalmazandó azon mezőgazdasági üzemekre:

a) amelyek esetében a szántóterület több, mint 75 %-át gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény termesztésére vagy parlagon hagyott földterületként vagy ezek kombinációjára használják, feltéve, hogy a szántóterület nem e célokra felhasznált része nem haladja meg a 30 hektárt;

b) amennyiben a támogatható mezőgazdasági terület több, mint 75 %-a állandó gyepterület és azt gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény termesztésére vagy az év jelentős részében vagy a növénytermesztési ciklus jelentős részében víz alatt fekvő növények termesztésére vagy ezek kombinációjára használják, feltéve, hogy a szántóterület nem e célokra felhasznált része nem haladja meg a 30 hektárt;

c) amelyek esetében a bejelentett szántóföldterület több, mint 50 %-át a mezőgazdasági termelő az előző évre vonatkozóan benyújtott támogatási kérelmében nem jelentette be, és a földrajzi térinformatikai támogatási alkalmazásokkal való összehasonlítás alapján a szántóföld egészén az előző naptári évben termesztett növényektől eltérő növényeket termesztenek;

d) amelyek a 62. szélességi körtől északra fekvő és egyes ezekkel határos területeken helyezkednek el. Amennyiben e mezőgazdasági üzemek szántóterülete meghaladja a 10 hektárt, a mezőgazdasági termelőnek e szántóterületen legalább két különböző növénykultúrát kell termesztenie, és e növénykultúrák egyike sem foglalhatja el a szántóterület több, mint 75 %-át, kivéve ha a fő növénykultúra gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény vagy parlagon hagyott földterület.

(4) E cikk alkalmazásában a „növénykultúra” a következők bármelyike:

a) a termények botanikai osztályozásában meghatározott különböző nemzetségek bármely kultúrája,

b) a Brassicaceae, Solanaceae és Cucurbitaceae növénycsaládokba tartozó bármely faj kultúrája,

c) a parlagon hagyott földterület,

d) gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény.

A téli terményeket és a tavaszi terményeket különböző növénykultúráknak kell tekinteni, még abban az esetben is, ha ugyanahhoz a nemzetséghez tartoznak.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következő célból:

a) az e cikk (4) bekezdésében említettektől eltérő típusú nemzetségek és fajok elismerése; valamint

b) az egyes növénykultúrák arányának pontos kiszámításával kapcsolatos alkalmazási szabályok megállapítása.

▼B

45. cikk

Állandó gyepterület

(1) A tagállamok kijelölik azokat az állandó gyepterületeket, amelyek a 92/43/EGK irányelv vagy a 2009/147/EK irányelv hatálya alá tartozó területeken, ideértve az e területeken található tőzeges és vizes élőhelyeket is, környezeti szempontból érzékenynek számítanak, és amelyek szigorú védelmet igényelnek annak érdekében, hogy ezen irányelvek célkitűzései teljesíthetők legyenek.

A tagállamok a környezeti szempontból értékes állandó gyepterületek védelmének biztosítása érdekében úgy dönthetnek, hogy a 92/43/EGK irányelv vagy a 2009/147/EK irányelv hatályán kívül eső további érzékeny területeket jelölnek ki, ideértve a magas kötöttszén-tartalmú talajon fekvő állandó gyepterületeket is.

A mezőgazdasági termelők az első albekezdésben, illetve adott esetben a második albekezdésben foglaltak szerint a tagállamok által kijelölt területeken elhelyezkedő állandó gyepterületet nem alakíthatják át és nem szánthatják fel.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az állandó gyepterületnek a mezőgazdasági termelők által az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban bejelentett teljes mezőgazdasági területhez viszonyított aránya legfeljebb 5 %-kal csökkenjen a tagállamok által 2015-ben megállapítandó azon referenciaarányhoz képest, amely az e bekezdés második albekezdésének a) pontjában említettek szerinti, állandó gyepterület és az emletett albekezdés b) pontjában említettek szerinti teljes mezőgazdasági terület hányadosaként kerül kiszámításra.

Az első albekezdésben említett referenciahányados megállapítása érdekében:

a) „állandó gyepterület” a 2012-ben, illetve Horvátország esetében 2013-ban az e fejezet szerinti kötelezettségek hatálya alá tartozó mezőgazdasági termelők által a 73/2009/EK rendelettel összhangban bejelentett állandó legelőknek minősülő földterületek, valamint a 2015-ben az e fejezet szerinti kötelezettségek hatálya alá tartozó mezőgazdasági termelők által az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdésével összhangban bejelentett, állandó gyepterületnek minősülő és 2012-ben, illetve Horvátország esetében 2013-ban nem állandó legelőként bejelentett földterületek;

b) a „teljes mezőgazdasági terület” a 2015-ben az e fejezet szerinti kötelezettségek hatálya alá tartozó mezőgazdasági termelők által az 1306/2013/EU rendelet 72. cikkének (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban bejelentett mezőgazdasági terület.

Az állandó gyepterületre vonatkozó referenciaarányt újra kell majd számítani azokban az esetekben, amikor az e fejezet szerinti kötelezettségek hatálya alá tartozó mezőgazdasági termelők az 1306/2013/EU rendelet 93. cikkével összhangban 2015-ben vagy 2016-ban kötelesek területeket állandó gyepterületté átalakítani. Ilyen esetekben e területeket csatolni kell az e bekezdés második albekezdése a) pontjában említett állandó gyepterületnek minősülő földterületekhez.

Az állandó gyepterület arányát minden egyes évben az e fejezet szerinti kötelezettségek hatálya alá tartozó mezőgazdasági termelők által az 1306/2013/EU rendelet 72. cikkének (1) bekezdésével összhangban az adott évre vonatkozóan bejelentett területek alapján kell megállapítani.

▼B

Az e bekezdés szerinti kötelezettséget nemzeti, regionális vagy a megfelelő szubregionális szinten kell alkalmazni. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy kötelezővé teszik az állandó gyepterületnek a mezőgazdasági üzem szintjén való fenntartását, így biztosítandó, hogy az állandó gyepterület aránya ne csökkenjen 5 %-nál többel. A tagállamok e döntésükről 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot.

A tagállamok értesítik a Bizottságot a referenciaarányról és az e bekezdésben említett arányról.

(3) Amennyiben megállapításra kerül, hogy a (2) bekezdésben említett arány regionális vagy szubregionális szinten, illetve adott esetben nemzeti szinten több, mint 5 %-kal csökkent, az érintett tagállam a mezőgazdasági üzemek szintjén kötelezettséget ír elő a földterületnek állandó gyepterületté való visszaalakítására vonatkozóan, azon mezőgazdasági termelők tekintetében, akiknek olyan földterület áll a rendelkezésükre, amelyet korábbi időszakban állandó legelőként vagy állandó gyepterületként használt földterületből valamilyen más célú földterületté alakítottak át.

Ugyanakkor amennyiben a (2) bekezdés első albekezdésének a) pontjával összhangban meghatározott állandó gyepterületű földterület mennyisége abszolút értelemben megmarad bizonyos határokon belül, a (2) bekezdés első albekezdésében megállapított kötelezettséget teljesítettnek kell tekintetni.

(4) A (3) bekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha a vonatkozó küszöbérték alá való csökkenés erdőtelepítés következménye, feltéve hogy az adott erdőtelepítés összeegyeztethető a környezettel, és nem foglalja magában rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvények, karácsonyfa-ültetvények vagy gyorsan növő fákból álló energetikai ültetvények telepítését.

(5) Annak érdekében, hogy biztosított legyen az állandó gyepterület arányának fenntartása, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az állandó gyepterület fenntartására vonatkozó részletes szabályok megállapítása céljából, ideértve az e cikk (1) bekezdésében foglalt kötelezettség teljesítésének hiánya esetén a visszaalakításra vonatkozó szabályokat, az állandó gyepterület fenntartására vonatkozó, a (2) és a (3) bekezdésben említett, mezőgazdaságiüzem-szintű kötelezettségek megállapítására vonatkozóan a tagállamokra alkalmazandó szabályokat, valamint a (2) bekezdésben említett referenciaarány esetlegesen szükségessé váló kiigazítását.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően olyan, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben:

a) meghatározza az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett további érzékeny területek kijelölésére vonatkozó keretrendszert;

b) kialakítja az állandó gyepterület és a teljes mezőgazdasági terület e cikk (2) bekezdése értelmében fenntartandó arányának meghatározására szolgáló részletes módszereket;

c) meghatározza az e cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett korábbi időszakot.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az e cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett határokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

▼B

46. cikk

Ökológiai jelentőségű terület

(1) Amennyiben egy mezőgazdasági üzem szántóterülete több, mint 15 hektárt tesz ki, a mezőgazdasági termelőknek gondoskodniuk kell arról, hogy 2015. január 1-jétől kezdődően a mezőgazdasági üzemnek a mezőgazdasági termelő által az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban bejelentett szántóterülete legalább 5 %-ának megfelelő és a tagállam által az e cikk (2) bekezdésének megfelelően ökológiai jelentőségű területnek tekintett terület – beleértve az (2) bekezdés c), d),g) és h) pontjában említett területeket is – ökológiai jelentőségű terület legyen.

Az e cikk első albekezdésében említett százalékos arányt – az Európai Parlament és a Tanács idevágó, az EUMSZ 43. cikkének (2) bekezdése szerinti jogalkotási aktusa függvényében – 5 %-ról 7 %-ra kell emelni.

A Bizottság 2017. március 31-ig értékelő jelentést nyújt be e bekezdés első albekezdésének végrehajtásáról, amelyet adott esetben a második albekezdésben említett jogalkotási aktusra irányuló javaslat kísér.

(2) A tagállamok 2014. augusztus 1-jéig döntenek arról, hogy az alábbiak közül egyet vagy többet ökológiai jelentőségű területnek tekintenek:

a) parlagon hagyott földterület;

b) teraszok;

c) tájképi elemek, ideértve a mezőgazdasági üzem szántóterületével határos ilyen elemeket is; az e rendelet 43. cikke (1) bekezdésétől eltérve ezek magukban foglalhatnak olyan tájképi elemeket, amelyek nem képezik részét az 1306/2013/EU rendelet 76. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti támogatható területnek;

d) védelmi sávok, ideértve az állandó gyepterület által fedett védelmi sávokat is, feltéve, hogy ezek elkülönülnek a határos támogatható mezőgazdasági területtől;

e) agrár-erdészeti hektárok, amelyek az 1698/2005/EK rendelet 44. cikke és/vagy az 1305/2013/EU rendelet 23. cikke értelmében támogatást kapnak vagy kaptak;

f) erdőszélek mentén fekvő támogatható hektársávok;

g) rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvénnyel beültetett területek, amelyeken nem használnak ásványi műtrágyát és/vagy növényvédő szereket;

h) az e rendelet 32. cikke (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett erdősített területek;

i) az ültetés és vetőmag-csíráztatás útján létrejött azon köztes kultúrákkal vagy takarónövényzettel borított területek, amelyekre az e cikk (3) bekezdésében említett súlyozási tényezők alkalmazandók;

j) nitrogénmegkötő növényekkel beültetett területek.

▼B

A mezőgazdasági üzemnek az e bekezdés első albekezdésének g) és h) pontjában említett területeinek kivételével az ökológiai jelentőségű területnek a mezőgazdasági üzem szántóterületén kell elhelyezkednie. Az e bekezdés első albekezdésének c) és d) pontjában említett területek esetében az ökológiai jelentőségű terület a mezőgazdasági területnek a mezőgazdasági termelő által az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban bejelentett szántóterületével határos is lehet.

(3) Annak érdekében, hogy egyszerűsíteni lehessen az adminisztrációt és figyelembe lehessen venni az ökológiai jelentőségű területek (2) bekezdés első albekezdésében felsorolt típusainak tulajdonságait, és könnyebbé lehessen tenni azok mérését, a mezőgazdasági üzemekben az ökológiai jelentőségű területek által képviselt össz-hektárszám kiszámításához a tagállamok a X. mellékletben meghatározott átváltási és/vagy súlyozási tényezőket használhatnak fel. Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy az (2) bekezdés első albekezdésének i) pontjában említett területet, vagy bármely más, 1-nél kisebb súlyozási tényezővel rendelkező területet ökológiai jelentőségű területnek tekint, úgy a X. mellékletben szereplő súlyozási tényezők alkalmazása kötelező.

(4) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó azon mezőgazdasági üzemekre:

a) amennyiben a támogatható mezőgazdasági terület több, mint 75 %-a állandó gyepterület és azt gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény termesztésére vagy az év jelentős részében vagy a növénytermesztési ciklus jelentős részében víz alatt fekvő növények termesztésére vagy ezek kombinációjára használják, feltéve, hogy a szántóterület nem e célokra felhasznált része nem haladja meg a 30 hektárt;

b) amennyiben a szántóterület több, mint 75 %-át gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény termesztésére, parlagon hagyott földterületként vagy hüvelyes növények termesztésére vagy ezek kombinációjára használják, feltéve, hogy a szántóterület nem e célokra felhasznált része nem haladja meg a 30 hektárt.

(5) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben említett ökológiai jelentőségű terület tekintetében meghatározott százalékpontok legfeljebb felét regionális szinten alkalmazzák annak érdekében, hogy egymással érintkező ökológiai jelentőségű területek jöjjenek létre. A tagállamok kijelölik e területeket, és meghatározzák a részt vevő mezőgazdasági termelők vagy azok csoportjai által teljesítendő kötelezettségeket. A területek kijelölésének és a kötelezettségeknek az a célja, hogy támogassák az Unió környezeti, illetve éghajlat-változással és biológiai sokféleséggel kapcsolatos politikáinak a végrehajtását.

(6) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy engedélyezik az (1) bekezdésben említett kötelezettség együttes teljesítését (a továbbiakban: együttes végrehajtás) azon mezőgazdasági termelők számára, akiknek mezőgazdasági üzemei egymás közvetlen közelében helyezkednek el, feltéve hogy az érintett ökológiai jelentőségű területek összefüggő területet alkotnak. A környezettel, éghajlattal és biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós politikák végrehajtásának elősegítése érdekében a tagállamok kijelölhetnek olyan területeket, amelyeken együttes végrehajtásra van lehetőség, emellett pedig további kötelezettségeket is előírhatnak az ilyen együttes végrehajtásban részt vevő mezőgazdasági termelők, illetve mezőgazdasági termelők csoportjai számára.

▼B

Az együttes végrehajtásban részt vevő minden egyes mezőgazdasági termelőnek biztosítania kell, hogy az (1) bekezdésben említett kötelezettség hatálya alá tartozó terület legalább 50 %-a saját mezőgazdasági üzemének földterületén helyezkedjen el, és összhangban álljon az (2) bekezdés második albekezdésében foglaltakkal. Az együttes végrehajtásban részt vevő mezőgazdasági termelők száma nem haladhatja meg a tízet.

(7) Azok a tagállamok, amelyek esetében a teljes földterület több, mint 50 %-át erdő borítja, dönthetnek úgy, hogy az e cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó azokra a mezőgazdasági üzemekre, amelyek az 1305/2013/EU rendelet 32. cikke (1) bekezdésének a) vagy b) pontjával összhangban a tagállamok által hátrányos természeti adottságokkal rendelkező területként meghatározott területeken helyezkednek el, feltéve, hogy az e bekezdés második albekezdésében említett egység földterületének több, mint 50 %-át erdő borítja, és az erdőterület mezőgazdasági földterülethez viszonyított aránya 3:1-nél magasabb.

Az erdőterületet és az erdőterület mezőgazdasági földterülethez viszonyított arányát az LAU2 szinttel egyenértékű terület szintjén, vagy egy hasonló mezőgazdasági tulajdonságokkal rendelkező egyetlen, egyértelműen egybefüggő földrajzi területet lefedő, pontosan körülhatárolt egység szintjén kell értékelni.

(8) A tagállamok 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot az (2) bekezdésben említett döntésekről, illetve a jelentkezésüket megelőző év augusztus 1-jéig az (3), (5), (6) vagy (7) bekezdésekben említett bármely döntésekről.

(9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően olyan, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek:

a) az e cikk (2) bekezdésében említett típusú területek vonatkozásában további kritériumokat állapítanak meg az ökológiai jelentőségű területté történő minősítést illetően;

b) az (2) bekezdésben említett százalékos arány betartása céljából figyelembe vehető, az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérő típusú területeket állapítanak meg;

c) a X. mellékletet kiigazítják az (3) bekezdésben említett átváltási és súlyozási tényezők megállapítása érdekében és az e bekezdés a) és b) pontja szerint a Bizottság által meghatározandó kritériumok és/vagy területtípusok figyelembevétele céljából;

d) megállapítják az (5) és az (6) bekezdésben említett végrehajtásra vonatkozó szabályokat, az ilyen végrehajtással kapcsolatos minimumkövetelményeket is beleértve;

e) létrehozzák azt a keretet, amely alapján a tagállamok meghatározzák azokat a kritériumokat, amelyeket a mezőgazdasági üzemeknek teljesíteniük kell ahhoz, hogy az (6) bekezdés alkalmazásában egymás közvetlen közelében elhelyezkedő üzemnek minősüljenek;

f) megállapítják az (7) bekezdésben említett, az erdő teljes földterülethez viszonyított százalékos arányának és az erdőterület mezőgazdasági földterülethez viszonyított arányának meghatározására vonatkozó módszereket.

▼B

47. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) A tagállamok a II. mellékletben megállapított éves nemzeti felső összeghatár 30 %-át az e fejezetben említett támogatás finanszírozására fordítják.

(2) A tagállamok az e fejezetben említett támogatást nemzeti szinten alkalmazzák.

A 23. cikket alkalmazó tagállamok dönthetnek úgy, hogy a támogatást regionális szinten alkalmazzák. Ebben az esetben a tagállamok minden egyes régióban az e cikk (3) bekezdése szerinti felső összeghatár egy hányadát alkalmazzák. Ezt a hányadot minden egyes régió vonatkozásában a 23. cikk (2) bekezdésének megfelelően megállapított vonatkozó regionális felső összeghatár és a 22. cikk (1) bekezdésének megfelelően – a 30. cikk (2) bekezdésének alkalmazásától való eltekintés esetén az említett cikk (1) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követően – meghatározott nemzeti felső összeghatár hányadosaként kell kiszámítani.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján évente megállapítja az e fejezetben említett támogatásra vonatkozó megfelelő felső összeghatárokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

4. FEJEZET

A hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatás

48. cikk

Általános szabályok

(1) A tagállamok támogatást nyújthatnak az 1. fejezetben említett alaptámogatási rendszer vagy egységes területalapú támogatási rendszer keretében nyújtott támogatásra jogosult azon mezőgazdasági termelőknek, akiknek a mezőgazdasági üzeme részben vagy teljesen a tagállamok által az 1305/2013/EU rendelet 32. cikke (1) bekezdésének megfelelően kijelölt, hátrányos természeti adottságú területeken található (a továbbiakban: a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatás).

(2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatást nyújtanak minden olyan terület esetében, amely az (1) bekezdés hatálya alá esik, vagy objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján a támogatást a tagállamok által a(z) …/2013/EU rendelet 33. cikkének (1) bekezdésével összhangban kijelölt egyes területekre korlátozzák.

(3) Az e cikk (2) bekezdése, a pénzügyi fegyelem, a közvetlen kifizetések e rendelet 11. cikke szerinti csökkentése, és a 7. cikkével összhangban történő lineáris csökkentés alkalmazása, valamint az 1306/2013/EU rendelet 63. cikke alkalmazásának sérelme nélkül, a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatást évente kell nyújtani az azon területeken elhelyezkedő támogatható hektárok után, amelyek esetében a tagállamok e cikk (2) bekezdésének megfelelően támogatás nyújtásáról döntöttek. A támogatást az érintett mezőgazdasági termelő birtokában lévő, az adott hektárokhoz, illetve az e rendelet 36. cikkét alkalmazó tagállamokban a támogatható hektárok bejelentését követően kell kifizetni.

▼B

(4) A hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó hektáronkénti támogatás a 49. cikk alkalmazásából eredő összeg és a 33. cikk (1) bekezdésének, vagy a 36. cikk (2) bekezdésének megfelelően bejelentett, azon területeken elhelyezkedő támogatható hektárszám hányadosaként kerül kiszámításra, amelyek esetében valamely tagállam e cikk (2) bekezdésének megfelelően támogatás nyújtásáról döntött.

A tagállamok objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján meghatározhatják azt a mezőgazdasági üzemenkénti maximális hektárszámot, amelynek tekintetében e fejezet alapján támogatást lehet nyújtani.

(5) A tagállamoknak az e bekezdésben megállapított feltételek alapján lehetőségük van arra, hogy a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatást regionális szinten alkalmazzák, amennyiben objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján, különösen pedig a természeti korlátok jellemzői és súlyossága, valamint az agronómiai körülmények figyelembevételével meghatározták az érintett régiókat.

A tagállamok a régiók között objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján felosztják a 49. cikk (1) bekezdésében említett nemzeti felső összeghatárokat.

A regionális szintű, a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatást e bekezdés második albekezdésének megfelelően kiszámított regionális felső összeghatár és az adott régióban a 33. cikk (1) bekezdésének, vagy a 36. cikk (2) bekezdésének megfelelően bejelentett azon területeken elhelyezkedő támogatható hektárszám hányadosaként kell kiszámítani, amelyek esetében valamely tagállam e cikk (2) bekezdésének megfelelően támogatás nyújtásáról döntött.

49. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) A tagállamok 2014. augusztus 1-jéig dönthetnek úgy, hogy a II. mellékletben megállapított éves nemzeti felső összeghatár legfeljebb 5 %-át a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatás finanszírozására fordítják. A tagállamok az említett időpontig értesítik a Bizottságot minden ilyen döntésükről.

A tagállamok döntésüket 2016. augusztus 1-jéig, 2017. január 1-jével kezdődő hatállyal felülvizsgálhatják és módosíthatják. A tagállamok e döntésükről 2016. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot.

(2) A nemzeti felső összeghatárnak a tagállamok által az (1) bekezdés értelmében felhasználandó százalékos aránya alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján évente meghatározza a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatásnak megfelelő felső összeghatárokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

▼B

5. FEJEZET

A fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás

50. cikk

Általános szabályok

(1) A tagállamok éves támogatást nyújtanak az 1. fejezetben említett alaptámogatási rendszer vagy egységes területalapú támogatási rendszer szerinti támogatásra jogosult fiatal mezőgazdasági termelőknek (a továbbiakban: a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás).

(2) E fejezet alkalmazásában a „fiatal mezőgazdasági termelő” olyan természetes személy:

a) aki mezőgazdasági üzem vezetőjeként először hoz létre mezőgazdasági üzemet, vagy aki az alaptámogatási rendszer vagy az egységes területalapú támogatási rendszer keretében az 1306/2013/EU rendelet 72. cikkének (1) bekezdésében említett kérelem első benyújtását megelőző öt évben hozott létre ilyen üzemet, és

b) aki az a) pontban említett kérelem benyújtásának évében 40 évesnél nem idősebb.

(3) A tagállamok előírhatnak a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatást kérelmező fiatal mezőgazdasági termelők által teljesítendő bizonyos további objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes támogathatósági feltételeket a megfelelő készségek és/vagy képzési követelmények tekintetében.

(4) A pénzügyi fegyelem, a támogatások 11. cikk szerinti csökkentése, az e rendelet 7. cikkének megfelelően történő lineáris csökkentés, valamint az 1306/2013/EU rendelet 63. cikke alkalmazásának sérelme nélkül, a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatást évente, a támogatási jogosultságoknak a mezőgazdasági termelő által történő aktiválását követően, illetve az e rendelet 36. cikkét alkalmazó tagállamokban a támogatható hektárok mezőgazdasági termelő általi bejelentését követően kell nyújtani.

(5) A fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás mezőgazdasági termelőnként legfeljebb ötéves időtartamra nyújtható. Ebből az időtartamból le kell vonni a (2) bekezdés a) pontjában említett létrehozatal és a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás iránti kérelem első benyújtása között eltelt évek számát.

(6) A 36. cikket nem alkalmazó tagállamok minden évben kiszámítják a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás összegét oly módon, hogy a termelő által a 32. cikk (1) bekezdése szerint aktivált jogosultságok számát megszorozzák egy az alábbinak megfelelő összeggel:

a) a mezőgazdasági termelő saját vagy szerződéses támogatási jogosultságai átlagértékének 25 %-a; vagy

b) a 2019-es naptári évre vonatkozó, a II. mellékletben meghatározott nemzeti felső összeghatár rögzített százalékos arányának és a 33. cikk (1) bekezdésével összhangban 2015-ben bejelentett összes támogatható hektár számának hányadosaként kiszámított összeg 25 %-a. Az említett meghatározott százalékos arány megegyezik a nemzeti felső összeghatár azon részével, amely a 22. cikk (1) bekezdésének megfelelően az alaptámogatási rendszer tekintetében a 2015. évre vonatkozóan megmaradt.

▼B

(7) A 36. cikket alkalmazó tagállamok minden éven kiszámolják a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás összegét az egységes területalapú támogatás 36. cikkel összhangban kiszámított összege 25 %-ának megfelelő összeg és a 36. cikk (2) bekezdésével összhangban a mezőgazdasági termelő által bejelentett támogatható hektárok számának szorzataként.

(8) A (6) és a (7) bekezdéstől eltérve, a tagállamok a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás összegét kiszámolhatják a hektáronkénti nemzeti átlagtámogatás 25 %-ának megfelelő összeg és a mezőgazdasági termelő által a 32. cikk (1) bekezdése szerint aktivált jogosultságok számának, illetve a mezőgazdasági termelő által a 36. cikk (2) bekezdésével összhangban bejelentett támogatható hektárok számának szorzataként is.

A hektáronkénti nemzeti átlagtámogatást a 2019-es naptári évre vonatkozóan a II. mellékletben meghatározott nemzeti felső összeghatár és a 2015-ben a 33. cikk (1) bekezdésével, vagy a 36. cikk (2) bekezdésével összhangban bejelentett támogatható hektárszám hányadosaként kell kiszámítani.

(9) A tagállamok megállapítják a mezőgazdasági termelő által aktivált támogatási jogosultságok számára vagy a mezőgazdasági termelő által bejelentett támogatható hektárok számára alkalmazandó egységes felső értékhatárt. A felső értékhatár nem lehet 25 alatti, vagy 90 feletti. A tagállamok a (6), a (7) és a (8) bekezdés alkalmazása során tiszteletben tartják ezt az értékhatárt.

(10) A (6)–(9) bekezdés alkalmazása helyett a tagállamok mezőgazdasági termelőnként éves átalányösszeget állapíthatnak meg, amelyet egy rögzített hektárszámnak és a (8) bekezdéssel összhangban meghatározott hektáronkénti nemzeti átlagtámogatás 25 %-ának megfelelő számnak a szorzataként számítanak ki.

Az e bekezdés első albekezdésében említett rögzített hektárszámot a 2015-ben a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatást igénylő fiatal mezőgazdasági termelők által a 33. cikk (1) bekezdése, vagy a 36. cikk (2) bekezdése alapján bejelentett teljes támogatható hektárszámnak és az ugyanazt a támogatást 2015-ben igénylő fiatal mezőgazdasági termelők teljes számának hányadosaként kell kiszámítani.

A tagállamok 2015 után bármelyik évben újraszámíthatják a rögzített hektárszámot, amennyiben a támogatást igénylő fiatal mezőgazdasági termelők száma vagy a fiatal mezőgazdasági termelők mezőgazdasági üzemeinek mérete, vagy mindkettő jelentősen változik.

A mezőgazdasági termelőnek odaítélhető éves átalányösszeg nem haladhatja meg az adott évben számára nyújtott alaptámogatásnak az 1306/2013/EU rendelet 63. cikkének alkalmazása előtti teljes összegét.

(11) A kedvezményezettek jogainak védelme és hátrányos megkülönböztetésük elkerülése érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon feltételekre vonatkozóan, amelyek teljesülése esetén egy jogi személy jogosultnak tekinthető arra, hogy a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatásban részesüljön.

▼B

51. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) A tagállamok a II. mellékletben megállapított éves nemzeti felső összeghatár egy bizonyos százalékát, amely nem haladhatja meg a 2 %-ot, a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás finanszírozására fordítják. A tagállamok 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot a támogatás finanszírozásához szükséges becsült százalékos arányról.

A tagállamok a becsült százalékos arányt minden évben augusztus 1-jéig, a következő évtől kezdődő hatállyal felülvizsgálhatják. A tagállamok a felülvizsgált százalékos arányról az alkalmazását megelőző év augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében meghatározott 2 %-os felső határ sérelme nélkül, abban az esetben, ha egy tagállamban egy adott évben alkalmazott támogatás teljes összege meghaladja az e cikk (4) bekezdése alapján meghatározott felső összeghatárt és ha a szóban forgó felső összeghatár nem éri el a II. mellékletben meghatározott éves nemzeti felső összeghatár 2 %-át, a tagállamok a különbözetet a 30. cikk (7) bekezdése első albekezdése f) pontjának az érintett évben történő alkalmazásával, vagy az összes mezőgazdasági termelőnek a 32. cikknek, illetve a 36. cikk (2) bekezdésének megfelelően nyújtandó összes támogatás lineárisan csökkentésével, vagy mindkét módon finanszírozzák.

(3) Ha egy tagállamban egy adott évben kérelmezett, fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás teljes összege meghaladja az e cikk (4) bekezdése alapján meghatározott felső összeghatárt és ha a szóban forgó felső összeghatár a II. mellékletben meghatározott éves nemzeti felső összeghatár 2 %-ának felel meg, a tagállamok az említett felső összeghatár betartása érdekében lineárisan csökkentik az 50. cikknek megfelelően fizetendő összegeket.

(4) A Bizottság – az (1) bekezdésnek megfelelően a tagállamok által bejelentett százalékos arány alapján – végrehajtási jogi aktusok útján évente meghatározza a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatásra vonatkozó megfelelő felső összeghatárokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

IV. CÍM

TERMELÉSTŐL FÜGGŐ TÁMOGATÁS

1. FEJEZET

Termeléstől függő önkéntes támogatás

52. cikk

Általános szabályok

(1) A tagállamok az e fejezetben megállapított feltételekkel termeléstől függő támogatást nyújthatnak a mezőgazdasági termelők részére (a továbbiakban: a termeléstől függő támogatás).

▼B

(2) Termeléstől függő támogatás a következő ágazatoknak és termékek után nyújtható: gabonafélék, olajnövények, nagymagvú hüvelyesek, len, kender, rizs, héjas gyümölcsűek, burgonyakeményítő, tej és tejtermékek, magvak, juh- és kecskehús, marha- és borjúhús, olívaolaj, selyemhernyó, szárított takarmány, komló, cukorrépa, cukornád és cikória, gyümölcs és zöldség, valamint rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvény.

(3) Termeléstől függő támogatás csak a tagállamok azon ágazatainak vagy régióinak nyújtható, ahol bizonyos nehézségekkel küzdenek olyan meghatározott gazdálkodási típusok vagy mezőgazdasági ágazatok, amelyek gazdasági, társadalmi vagy környezetvédelmi szempontból kiemelt fontosságúak.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve, termeléstől függő támogatás nyújtható olyan mezőgazdasági termelőknek is, akik:

a) részére 2014. december 31-én az 1782/2003/EK rendelet III. címe 3. fejezete 2. szakaszának és 71m. cikkének, valamint a 73/2009/EK rendelet 60. cikkének és 65. cikke negyedik bekezdésének megfelelően támogatási jogosultságot biztosítottak, és

b) az e rendelet III. címének 1. fejezetében említett alaptámogatási rendszer keretében a támogatási jogosultságok aktiválásához nem rendelkeznek támogatható hektárterülettel.

(5) Termeléstől függő támogatás csak az érintett ágazatokban vagy régiókban meglévő termelési szint fenntartásának ösztönzéséhez szükséges mértékben nyújtható.

(6) A termeléstől függő támogatás nyújtása éves támogatás formájában, meghatározott mennyiségi korlátok betartása mellett, rögzített területek és terméshozamok vagy rögzített állatlétszám alapján történik.

(7) Jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek csoportja esetében a tagállamok alkalmazhatják az (6) bekezdésben említett korlátokat az említett jogi személyek vagy csoportok tagjainak szintjén, amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi, hogy az egyes tagok a mezőgazdasági üzemek vezetői jogállásával rendelkező mezőgazdasági termelőkéhöz hasonló jogokkal éljenek és kötelezettségekkel bírjanak, különösen ami gazdasági, társadalmi és adóügyi jogállásukat illeti, feltéve, hogy hozzájárultak az érintett jogi személyek vagy csoportok mezőgazdasági szerkezeteinek megerősítéséhez.

(8) Az e cikk értelmében nyújtott, termeléstől függő támogatásnak összhangban kell lennie a többi uniós intézkedéssel és szakpolitikával.

(9) Az uniós források hatékony és célzott felhasználása, valamint az egyéb hasonló támogatási eszközök keretében való kettős finanszírozás elkerülése érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

a) a termeléstől függő támogatás nyújtásának feltételei;

b) az egyéb uniós intézkedésekkel való összhanggal és a támogatáshalmozással kapcsolatos szabályok.

▼B

53. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) A tagállamok a termeléstől függő támogatás alkalmazásának első évét megelőző év augusztus 1-jéig úgy dönthetnek, hogy a II. mellékletben meghatározott éves nemzeti felső összeghatáruk legfeljebb 8 %-át termeléstől függő önkéntes támogatás finanszírozására fordítják.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a II. mellékletben meghatározott éves nemzeti felső összeghatár legfeljebb 13 %-át használják fel, feltéve hogy:

a) 2014. december 31-ig:

i. a 73/2009/EK rendelet V. címében meghatározott egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazzák,

ii. az említett rendelet 111. cikke szerinti intézkedéseket finanszíroznak, vagy

iii. az említett rendelet 69. cikkének (5) bekezdésében, illetve Málta esetében a 69. cikk (1) bekezdésében meghatározott eltérés vonatkozik rájuk; és/vagy

b) a közvetlen kifizetések odaítélésére a 73/2009/EK rendelet III. címének, a IV. címének (kivéve az 1. fejezete 6. szakaszát) és az V. címének megfelelően rendelkezésükre álló összeg összesen több mint 5 %-át a 2010–2014-es időszakban legalább egy évig az alábbiak finanszírozására használják fel:

i. a 73/2009/EK rendelet III. címe 2. fejezetének 2. szakaszában meghatározott intézkedések,

ii. az említett rendelet 68. cikke (1) bekezdése a) pontjának i–iv. alpontjában, valamint b) és e) pontjában meghatározott támogatás, vagy,

iii. az említett rendelet IV. címének 1. fejezete – a 6. szakasz kivételével – szerinti intézkedések.

(3) Az éves nemzeti felső összeghatárra vonatkozó, az (1) és a (2) bekezdésben említett százalékértéket legfeljebb két százalékponttal emelni lehet azon tagállamok esetében, amelyek úgy döntenek, hogy a II. mellékletben meghatározott, éves nemzeti felső összeghatáruk legalább 2 %-át e fejezet értelmében fehérjenövények termesztésének támogatására fordítják.

(4) A (1) és a (2) bekezdéstől eltérve, azok a tagállamok, amelyek a közvetlen kifizetések odaítélésére a 73/2009/EK rendelet III. címének, a IV. címének (kivéve az 1. fejezete 6. szakaszát) és az V. címének megfelelően rendelkezésükre álló összeg összesen több mint 10 %-át a 2010–2014-es időszakban legalább egy évig az alábbiak finanszírozására használják fel:

a) a 73/2009/EK rendelet III. címe 2. fejezetének 2. szakaszában meghatározott intézkedések,

▼B

b) az említett rendelet 68. cikke (1) bekezdése a) pontjának i–iv. alpontjában, valamint b) és e) pontjában meghatározott támogatás, vagy

c) az említett rendelet IV. címének 1. fejezete – a 6. szakasz kivételével – szerinti intézkedések,

dönthetnek úgy, hogy a Bizottságnak az e rendelet 55. cikkének megfelelő jóváhagyásával az e rendelet II. mellékletében meghatározott éves nemzeti felső összeghatár több mint 13 %-át használják fel.

(5) Az (1)–(4) bekezdésben megállapított százalékos arányoktól eltérve a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a termeléstől függő támogatás finanszírozására évenként legfeljebb 3 millió EUR-t használnak fel.

(6) A tagállamok 2016. augusztus 1-jéig felülvizsgálhatják az (1)-(4) bekezdés alapján hozott döntésüket, és dönthetnek úgy, hogy 2017-től kezdődő hatállyal:

a) változatlanul hagyják, növelik vagy csökkentik – adott esetben az ott meghatározott kereteken belül – az (1), (2) és (3) bekezdés alapján meghatározott százalékos arányt, illetve változatlanul hagyják vagy csökkentik a (4) bekezdés alapján meghatározott százalékos arányt;

b) módosítják a támogatás odaítélési feltételeit;

c) többé nem nyújtják az e fejezet szerinti támogatást.

(7) Az egyes tagállamok által az e cikk (1)–(6) bekezdésének megfelelően hozott döntés alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján évente meghatározza a termeléstől függő támogatásra vonatkozó megfelelő felső összeghatárokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

54. cikk

Értesítés

(1) A tagállamok az 53. cikkben említett döntésekről az említett cikkben szereplő időpontig értesítik a Bizottságot. Az értesítésben – az 53. cikk (6) bekezdésének c) pontjában említett döntés esetének kivételével – szerepelnie kell a megcélzott régiókra, a kiválasztott gazdálkodási típusokra vagy ágazatokra, valamint a nyújtandó támogatás szintjére vonatkozó információknak.

(2) Az 53. cikk (2) és (4) bekezdésében vagy – adott esetben – az 53. cikk (6) bekezdésének a) pontjában említett döntéseknek tartalmazniuk kell továbbá a megcélzott régióra jellemző sajátos helyzet, valamint a gazdálkodási típusok, illetve meghatározott mezőgazdasági ágazatok sajátos jellemzőinek részletes leírását, amelyek miatt a z53. cikk (1) bekezdésében említett százalékos arány nem tekinthető elégségesnek az 52. cikk (3) bekezdésében említett nehézségek kezelésére, és amelyek indokolják a magasabb támogatási szintet.

55. cikk

A Bizottság általi jóváhagyás

(1) A Bizottság a 71. cikk (2) vagy (3) bekezdésében említett eljárás alkalmazása nélkül elfogadott végrehajtási jogi aktusok útján jóváhagyja az 53. cikk (4) bekezdésében vagy – adott esetben – az 53. cikk (6) bekezdésének a) pontjában említett döntést abban az esetben, ha az érintett ágazatban vagy régióban:

▼B

a) meghatározott termék esetében egyéb alternatíva hiányában szükséges fenntartani egy adott termelési szintet, valamint csökkenteni a termelés beszüntetése miatti kockázatokat és az abból adódó társadalmi és/vagy környezetvédelmi problémákat;

b) a helyi feldolgozóipart kiegyensúlyozott nyersanyag-ellátásban szükséges részesíteni, hogy ezáltal elkerülhető legyen a negatív társadalmi és gazdasági következményekkel járó szerkezetátalakítás;

c) egy adott ágazat mezőgazdasági termelőit kompenzálni szükséges az érintett piacok elhúzódó zavarai miatt őket érő hátrányok következtében;

d) fellépésre van szükség abban az esetben, amikor az e rendelet, az 1305/2013/EU rendelet vagy valamely más jóváhagyott állami támogatási program alapján rendelkezésre álló egyéb támogatás nem bizonyul elégségesnek az e bekezdés a), b) és c) pontjában említett igények teljesítésére.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogad el az e cikk (1) bekezdésében említett döntések értékelésével és jóváhagyásával kapcsolatos eljárásra vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

2. FEJEZET

A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás

56. cikk

Hatály

Az 5201 00 KN-kód alá tartozó gyapotot termesztő mezőgazdasági termelők részére az e fejezetben megállapított feltételek mellett nyújtható támogatás (a továbbiakban: a gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás).

57. cikk

Jogosultság

(1) A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás a gyapottal bevetett támogatható terület hektárszáma után nyújtható. Egy terület csak akkor támogatható, ha a tagállam által gyapottermelés céljából engedélyezett mezőgazdasági földterületen helyezkedik el, a tagállam által engedélyezett fajtákkal van bevetve, és a tényleges betakarításig rendes termesztési feltételek között tartják.

A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás csak ép, megbízható és piacképes minőségű termékek esetében fizethető ki.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett földterületeket és fajtákat a (3) bekezdés alapján elfogadandó szabályoknak és feltételeknek megfelelően engedélyezik.

▼B

(3) A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás hatékony kezelése érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás tekintetében a 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban állapítsa meg a földterületek és a fajták engedélyezésével kapcsolatos szabályokat és feltételeket.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogad el a gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás tekintetében a földterületek és a fajták engedélyezésével kapcsolatos eljárást és a termelőknek az engedélyezésről történő értesítését illetően. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

58. cikk

Bázisterületek, rögzített terméshozamok és referenciaösszegek

(1) A következő nemzeti bázisterületek kerülnek meghatározásra:

— Bulgária: 3 342 ha,

— Görögország: 250 000 ha,

— Spanyolország: 48 000 ha,

— Portugália: 360 ha.

(2) A következő rögzített terméshozamok kerülnek megállapításra a bázisidőszakban:

— Bulgária: 1,2 tonna/ha,

— Görögország: 3,2 tonna/ha,

— Spanyolország: 3,5 tonna/ha,

— Portugália: 2,2 tonna/ha.

(3) A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás esetében a támogatható terület hektárszáma után nyújtott támogatás összege a (2) bekezdésben foglalt terméshozamok és a következő referenciaösszegek szorzataként kerül kiszámításra:

— Bulgária: 584,88 EUR 2015-ben, valamint 649,45 EUR 2016-ban és azután,

— Görögország: 234,18 EUR,

— Spanyolország: 362,15 EUR,

— Portugália: 228,00 EUR.

(4) Amennyiben egy adott tagállamban egy adott évben a gyapottal bevetett támogatható terület meghaladja az (1) bekezdésben meghatározott bázisterületet, a (3) bekezdésben e tagállamra vonatkozóan meghatározott összeget a bázisterület túllépésének arányában csökkenteni kell.

▼B

(5) A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás alkalmazásának lehetővé tétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az említett támogatás nyújtásának feltételeivel, a jogosultsági követelményekkel és az agronómiai gyakorlatokkal kapcsolatos szabályok vonatkozásában.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogadhat el a (4) bekezdésben meghatározott csökkentés kiszámítására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

59. cikk

Elismert ágazatközi szervezetek

(1) E fejezet alkalmazásában „elismert ágazatközi szervezet”: gyapottermelők és legalább egy gyapottisztító által létrehozott jogi személy, amely a következő tevékenységeket folytatja:

a) a gyapot forgalomba hozatala koordinációjának javítása, különösen piackutatás és piaci felmérések által;

b) az uniós szabályokkal összeegyeztethető egységes szerződésminták kidolgozása;

c) a termelés orientálása olyan termékek irányába, amelyek jobban igazodnak a piaci igényekhez és a fogyasztói kereslethez, különösen a minőség és a fogyasztóvédelem tekintetében;

d) a termelési módszerek és eszközök korszerűsítése a termékminőség javítása érdekében;

e) minőségtanúsítási rendszerek révén forgalmazási stratégiák kidolgozása a gyapot promóciója céljából.

(2) A gyapottisztító letelepedési helye szerinti tagállam elismeri azokat az ágazatközi szervezeteket, amelyek megfelelnek a (3) bekezdés alapján megállapítandó kritériumoknak.

(3) A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

a) az ágazatközi szervezetek elismerésére vonatkozó kritériumok;

b) a termelőkre vonatkozó kötelezettségek;

c) arra a helyzetre vonatkozó szabályok, ha az elismert ágazatközi szervezet nem felel meg az a) pontban említett kritériumoknak.

▼B

60. cikk

A támogatás nyújtása

(1) A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatást az 58. cikkben megállapítottak szerint, támogatható hektáronként kell nyújtani.

(2) Az elismert ágazatközi szervezetekben tagsággal rendelkező termelők a gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatást az 58. cikk (1) bekezdésében meghatározott bázisterületen található támogatható hektáronként kapják, 2 EUR összeggel megnövelt értékben.

V. CÍM

MEZŐGAZDASÁGI KISTERMELŐI TÁMOGATÁSI RENDSZER

61. cikk

Általános szabályok

(1) A tagállamok létrehozhatnak egy rendszert a mezőgazdasági kistermelők számára az e címben meghatározott feltételekkel (a továbbiakban: a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer).

Azok a 2015-ben saját vagy szerződéses támogatási jogosultsággal rendelkező, illetve a 36. cikket alkalmazó tagállamokban 2015-ben az egységes területalapú támogatási rendszer keretében támogatást igénylő mezőgazdasági termelők, akik megfelelnek a 10. cikk (1) bekezdésében meghatározott minimumkövetelményeknek, választhatják azt, hogy részt vesznek a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben,.

(2) A mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer keretében nyújtott támogatások felváltják a III. és IV. cím alapján nyújtandó támogatásokat.

Az első albekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha a tagállam a 63. cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) pontjában megállapított támogatási módszert választja. Ebben az esetben a támogatás nyújtásának feltétele, hogy a III. és a IV. címben megállapított vonatkozó feltételek teljesüljenek, e cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül.

(3) A mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő mezőgazdasági termelők mentesülnek a III. cím 3. fejezetében meghatározott mezőgazdasági gyakorlatok alkalmazása alól.

(4) Nem részesíthetők az e cím által biztosított előnyökben azok a mezőgazdasági termelők, akiknek esetében megállapítást nyer, hogy 2011. október 18-át követően mesterségesen olyan feltételeket teremtettek, amelyek lehetőséget adnak számukra arra, hogy kihasználják a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer előnyeit.

62. cikk

Részvétel

(1) Azoknak a mezőgazdasági termelőknek, akik részt kívánnak venni a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben, erre vonatkozó kérelmet kell benyújtaniuk a tagállamok által meghatározandó időpontig, amely nem eshet 2015. október 15-nél későbbi időpontra. A tagállamok által meghatározott időpont azonban nem előzheti meg az alaptámogatási rendszerre vagy az egységes területalapú támogatási rendszerre vonatkozó kérelem benyújtására rendelkezésre álló időtartam utolsó napját.

▼B

Azok a mezőgazdasági termelők, akik a tagállam által meghatározott időpontig nem kérelmezték a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben való részvételüket, vagy az említett időpont után úgy döntenek, hogy már nem kívánnak részt venni a szóban forgó rendszerben, vagy kiválasztásra kerültek az 1305/2013/EU rendelet 19. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében nyújtott támogatásra, többé nem jogosultak részt venni a rendszerben.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy azokat a mezőgazdasági termelőket, akiknek a részére a III. és IV. cím értelmében nyújtott közvetlen támogatás összege alacsonyabb a tagállam által a 63. cikknek megfelelően meghatározott maximális összegnél, automatikusan be kell vonni a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerbe, hacsak a tagállam által az (1) bekezdésben említettek szerint meghatározott időpontig vagy bármely későbbi évben kifejezetten vissza nem lépnek attól. Az e lehetőséggel élő tagállamok kellő időben tájékoztatják az érintett mezőgazdasági termelőket a rendszerben való részvételtől való visszalépési jogukról.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a mezőgazdasági termelők – az alkalmazás vagy a visszalépés tekintetében az egyes tagállamok által meghatározott időpontot megelőzően – kellő időben tájékoztatást kapjanak az 63. cikkben említett támogatás becsült összegéről.

63. cikk

A támogatás összege

(1) A tagállamok meghatározzák a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő egyes mezőgazdasági termelőknek juttatandó éves támogatás összegét az alábbi szintek egyikének megfelelően:

a) a kedvezményezettenkénti átlagos nemzeti támogatás 25 %-át meg nem haladó összeg, amelyet a tagállamok állapítanak meg a II. mellékletben a 2019. naptári évre meghatározott nemzeti felső összeghatár és a 33. cikk (1) bekezdése értelmében vagy a 36. cikk (2) bekezdése alapján támogatható hektárokat bejelentett mezőgazdasági termelők száma alapján;

b) a hektáronkénti átlagos nemzeti támogatásnak megfelelő összeg és a tagállamok által meghatározandó hektárszámnak megfelelő szám – amely legfeljebb öt lehet – szorzata. A hektáronkénti átlagos nemzeti támogatást a tagállamok a II. mellékletben a 2019. naptári évre meghatározott nemzeti felső összeghatár és a 2015-ben a 33. cikk (1) bekezdésének, vagy a 36. cikk (2) bekezdésének megfelelően bejelentett támogatható hektárszám alapján állapítják meg.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett összeg nem lehet 500 EUR-nál kevesebb, valamint 1 250 EUR-nál több.

Abban az esetben, ha az első albekezdés a) és b) pontja alkalmazásának eredményeképpen kapott összeg 500 EUR-nál kisebb, illetve 1 250 EUR-nál nagyobb, az összeget fel kell kerekíteni a minimális összegre, illetve le kell kerekíteni a maximális összegre.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a résztvevő mezőgazdasági termelők részére olyan összegű támogatást nyújtanak, amely:

a) egyenlő a mezőgazdasági termelőnek a III. és IV. cím értelmében minden évben nyújtandó támogatások összértékével, vagy

▼B

b) a III. és IV. cím alapján 2015-ben a mezőgazdasági termelő számára nyújtandó támogatások teljes értékének megfelelő összeg, amelyet a tagállamok a következő években kiigazíthatnak annak érdekében, hogy arányos módon figyelembe vegyék a II. mellékletben megállapított nemzeti felső összeghatárok változásait.

Az első albekezdés a) vagy b) pontjában említett összeg nem lehet magasabb egy, a tagállam által 500 EUR és 1 250 EUR között meghatározott összegnél.

Abban az esetben, ha az első albekezdés a) vagy b) pontjának alkalmazása eredményeként az összege 500 EUR-nál kisebb, az adott tagállam dönthet úgy, hogy az összeget felkerekítik 500 EUR-ra.

(3) Az (1) és a (2) bekezdéstől eltérve, Ciprus, Horvátország, Málta és Szlovénia esetében az említett bekezdésekben említett összeg 500 EUR-nál kisebb is lehet, de legalább 200 EUR-nak, Málta esetében pedig legalább 50 EUR-nak kell lennie.

64. cikk

Különös feltételek

(1) A mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben való részvételük során a mezőgazdasági termelőknek:

a) rendelkezniük kell legalább a birtokukban lévő saját vagy szerződéses támogatási jogosultságok számának vagy a 36. cikk (2) bekezdésével összhangban 2015-ben bejelentett támogatható hektárok számának megfelelő támogatható hektárszámmal;

b) meg kell felelniük a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott minimumkövetelménynek.

(2) A 2015-ben a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő mezőgazdasági termelő által a 32 és 33. cikk alapján aktivált támogatási jogosultságok addig az időtartamig aktivált jogosultságoknak minősülnek, ameddig a mezőgazdasági termelő részt vesz a szóban forgó rendszerben.

A mezőgazdasági termelő említett rendszerben való részvétele alatt a termelő birtokában lévő saját vagy szerződéses támogatási jogosultságok nem tekinthetők a 31. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti, a nemzeti tartalékba vagy regionális tartalékokba visszajuttatandó fel nem használt támogatási jogosultságoknak.

A 36. cikket alkalmazó tagállamokban a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő mezőgazdasági termelő által 36. cikk (2) bekezdésével összhangban 2015-ben bejelentett támogatható hektárok addig az időtartamig minősülnek bejelentettnek, ameddig a mezőgazdasági termelő részt vesz az említett rendszerben.

(3) A 34. cikktől eltérve, a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő mezőgazdasági termelő birtokában lévő támogatási jogosultságok – az öröklés vagy várható öröklés esetének kivételével – nem ruházhatók át.

Az a mezőgazdasági termelő, aki öröklés vagy várható öröklés útján a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő mezőgazdasági termelőtől támogatási jogosultságokat kap, jogosulttá válik a rendszerben való részvételre, feltéve hogy megfelel az alaptámogatási rendszer keretében a támogatásban való részesülésre vonatkozó követelményeknek, valamint hogy az érintett mezőgazdasági termelő összes támogatási jogosultságát megörökli.

▼B

(4) Amennyiben a tagállam a 63. cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) pontjában megállapított támogatási módszert választja a 63. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének alkalmazása nélkül, e cikk (1) és (2) bekezdése, valamint (3) bekezdésének első albekezdése nem alkalmazandó.

(5) A jogbiztonság érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek meghatározzák a rendszerben való részvétel feltételeit abban az esetben, ha a rendszerben részt vevő mezőgazdasági termelő helyzete megváltozik.

65. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) Az e címben említett támogatás finanszírozása céljából a tagállamok levonják az érintett támogatásokra rendelkezésre álló teljes összegből az annak az összegnek megfelelő összeget, amelyre a mezőgazdasági kistermelők jogosultak lennének:

a) a III. cím 1. fejezetében említett alaptámogatásként vagy egységes területalapú támogatásként,

b) a III. cím 2. fejezetében említett átcsoportosítással nyújtható támogatásként,

c) a III. cím 3. fejezetében említett, az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatokra nyújtott támogatásként,

d) a III. cím 4. fejezetében említett, a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatásként,

e) a III. cím 5. fejezetében említett, a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatásként és

f) a IV. címben említett termeléstől függő támogatásként,.

Azokban a tagállamokban, amelyek úgy döntöttek, hogy a támogatás összegét a 63. cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerint számítják ki, ha ezen összegek együttesen valamely mezőgazdasági termelő esetében meghaladják a tagállam által meghatározott maximális összeget, minden összeget arányosan csökkenteni kell.

(2) A mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer keretében járó valamennyi támogatás összege és az (1) bekezdésnek megfelelően finanszírozott teljes összeg közötti különbséget az alábbi módok közül egy vagy több révén kell finanszírozni:

a) a 30. cikk (7) bekezdésének alkalmazása az érintett évben;

b) az érintett évben fel nem használt összegek felhasználása a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott, a III. cím 5. fejezetében meghatározott támogatás finanszírozására;

c) lineáris csökkentés alkalmazása a 32. vagy a 36. cikknek megfelelően nyújtandó összes támogatásra.

(3) Azt az esetet kivéve, amikor a tagállam úgy döntött, hogy az éves támogatás összegét a 63. cikk (2) bekezdése első albekezdése a) pontjának megfelelően határozza meg, azoknak a szempontoknak, amelyek alapján az e cikk (1) bekezdésében említett összegek megállapításra kerülnek, a mezőgazdasági termelőnek a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben való részvételének teljes időtartama alatt változatlannak kell maradniuk.

▼B

(4) Ha a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer keretében járó támogatások teljes összege meghaladja a II. mellékletben meghatározott éves nemzeti felső összeghatár 10 %-át, a tagállamok a szóban forgó százalékos arány betartása érdekében lineárisan csökkentik az e címnek megfelelően fizetendő összegeket, kivéve ha a támogatás összegét a 63. cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerint határozzák meg a 63. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének alkalmazása nélkül.

Ugyanez a kivétel vonatkozik azokra a tagállamokra, amelyek a támogatás összegét a 63. cikk (2) bekezdése első albekezdésének b) pontjával összhangban, a 63. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének alkalmazása nélkül állapították meg, amelyek 2019-re vonatkozó, II. mellékletben szereplő nemzeti felső összeghatára magasabb, mint a 2015-re vonatkozó összeghatár, és amelyek a 25. cikk (1) bekezdésében, vagy a 36. cikk (2) bekezdésében foglalt számítási módszert alkalmazzák.

VI. CÍM

A GYAPOTÁGAZATRA VONATKOZÓ NEMZETI SZERKEZETÁTALAKÍTÁSI PROGRAMOK

66. cikk

A szerkezetátalakítási programokra rendelkezésre álló éves költségvetés felhasználása

(1) A 637/2008/EK rendelet 4. cikke (1) bekezdésének első albekezdését alkalmazó tagállamok esetében az említett rendelet 5. cikkének (1) bekezdése alapján rendelkezésre álló megfelelő éves költségvetést 2014. január 1-jei hatállyal át kell csoportosítani, és azokat az 1305/2013/EU rendelet alapján finanszírozott vidékfejlesztési programozás keretébe tartozó intézkedések kiegészítő uniós finanszírozásának kell tekinteni.

(2) A 637/2008/EK rendelet 4. cikke (1) bekezdésének második albekezdését alkalmazó tagállamok esetében az említett rendelet 5. cikkének (1) bekezdése alapján rendelkezésre álló megfelelő éves költségvetést 2017. január 1-jei hatállyal bele kell számítani az e rendelet II. mellékletében meghatározott nemzeti felső összeghatárokba.

VII. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

Értesítések és szükséghelyzet

67. cikk

Az értesítésre vonatkozó követelmények

(1) Az e rendeletben foglalt szabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló, a tanácsi határozatok útján megkötött nemzetközi megállapodásokban – többek között az értesítésekre vonatkozóan – meghatározott követelményeknek megfelelő jogi aktusokat fogadjon el a tagállamok által e rendelet alkalmazásával kapcsolatban vagy a közvetlen kifizetések vizsgálata, ellenőrzése, monitoringja, értékelése és auditálása céljából a Bizottságnak küldendő értesítésekkel kapcsolatos szükséges intézkedésekre vonatkozóan. A Bizottság ennek során figyelembe veszi, hogy milyen adatokra van szükség, és milyen szinergiák vannak a lehetséges adatforrások között.

▼B

Adott esetben az összegyűjtött információk a személyes adatok és a vállalkozások üzleti titkaik védelmére vonatkozó jogos érdekének védelme mellett — továbbíthatók nemzetközi szervezetek és harmadik országok illetékes hatóságai számára vagy azok rendelkezésére bocsáthatók, valamint nyilvánosságra hozhatók.

(2) Annak érdekében, hogy az (1) bekezdésben említett értesítések gyorsak, hatékonyak, pontosak és költséghatékonyak legyenek, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozó további szabályok megállapítása céljából:

a) azon információk jellege és típusa, amelyekről értesítést kell küldeni;

b) a feldolgozandó adatok kategóriái és a maximális adatmegőrzési időtartamok;

c) a rendelkezésre bocsátott információkhoz vagy információs rendszerekhez való hozzáférés joga;

d) az információk közzétételének feltételei.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a következőket:

a) az értesítés módjai;

b) az e cikk alkalmazásához szükséges információk benyújtására vonatkozó szabályok;

c) a közlendő információk kezelésére vonatkozó rendelkezések, valamint az értesítések tartalmával, formájával, ütemezésével, gyakoriságával és határidőivel kapcsolatos szabályok;

d) a személyes adatok, valamint a mezőgazdasági termelők és a vállalkozások üzleti titkaik védelmére vonatkozó jogos érdekének védelme mellett az információk és dokumentumok tagállamok, nemzetközi szervezetek, harmadik országok illetékes hatóságai vagy a nagyközönség számára történő továbbításával vagy rendelkezésre bocsátásával kapcsolatos szabályok.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

68. cikk

A személyes adatok feldolgozása és védelme

(1) A tagállamok és a Bizottság a 67. cikk (1) bekezdésében foglalt célokra személyes adatokat gyűjtenek. Ezeket az adatokat nem dolgozhatják fel az e célokkal össze nem egyeztethető módon.

(2) Amennyiben a 67. cikk (1) bekezdésében említett monitoring és értékelés céljára dolgoznak fel személyes adatokat, azokat anonimmá kell tenni, és csak összesített formában szabad feldolgozni.

▼B

(3) A személyes adatokat a 95/46/EK irányelvben és a 45/2001/EK rendeletben foglalt szabályoknak megfelelően kell feldolgozni. Ezen belül a személyes adatok tárolásának olyan formában kell történnie, amely az érintettek azonosítását csak az adatok gyűjtésének vagy további feldolgozásának indokát képező célok eléréséhez szükséges ideig teszi lehetővé, figyelembe véve az alkalmazandó nemzeti és uniós jogban megállapított minimális adatmegőrzési időtartamokat.

(4) A tagállamok tájékoztatják az érintetteket, hogy nemzeti és uniós szervek az (1) bekezdésnek megfelelően feldolgozhatják személyes adataikat, és arról is, hogy e tekintetben megilletik őket a 95/46/EK irányelvben, illetve a 45/2001/EK rendeletben megállapított jogok.

(5) E cikk alkalmazásakor figyelembe kell venni az 1306/2013/EU rendelet 111–114. cikkét.

69. cikk

Egyedi problémák megoldására szolgáló intézkedések

(1) A Bizottság szükséghelyzet esetén, egyedi problémák megoldása érdekében szükséges és indokolható végrehajtási jogi aktusokat fogad el. Ezek a végrehajtási jogi aktusok eltérhetnek e rendelet rendelkezéseitől, de csak a feltétlenül szükséges mértékig, és a feltétlenül szükséges időtartamra. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) Kellően indokolt, rendkívül sürgős esetben és az ilyen egyedi problémáknak a közvetlen kifizetések rendszere folyamatos működésének rendkívüli körülmények esetén való biztosítása mellett történő megoldása érdekében, a Bizottság – a 71. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően – azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

(3) Az (1) vagy a (2) bekezdés alapján elfogadott intézkedések egy tizenkét hónapot nem meghaladó időszakra hatályosak. Amennyiben ezen időszak lejártát követően a fenti bekezdésekben említett problémák továbbra is fennállnak, a Bizottság a tartós megoldás kialakítása érdekében megfelelő jogalkotási javaslatokat nyújthat be.

(4) A Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az (1), illetve a (2) bekezdés értelmében elfogadott intézkedésekről, az elfogadásukat követő két munkanapon belül.

2. FEJEZET

Felhatalmazás és végrehajtási rendelkezések

70. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

▼B

(2) A Bizottság a 2014. január 1-jét követő hétéves időtartamra szóló felhatalmazást kap a 2. cikkben, a 4. cikk (3) bekezdésében, a 6. cikk (3) bekezdésében, a 7. cikk (3) bekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésében, a 9. cikk (5) bekezdésében, a 20. cikk (6) bekezdésében, a 35. cikkben, a 36. cikk (6) bekezdésében, a 39. cikk (3) bekezdésében, a 43. cikk (12) bekezdésében, a 44. cikk (5) bekezdésében, a 45. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 46. cikk (9) bekezdésében, az 50. cikk (11) bekezdésében, az 52. cikk (9) bekezdésében, az 57. cikk (3) bekezdésében, az 58. cikk (5) bekezdésében, az 59. cikk (3) bekezdésében, a 64. cikk (5) bekezdésében, a 67. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint a 73. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a hétéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, kivéve, ha az Európai Parlament vagy a Tanács – legkésőbb az adott időszak vége előtt három hónappal – kifogást emel a meghosszabbítás ellen.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikkben, a 4. cikk (3) bekezdésében, a 6. cikk (3) bekezdésében, a 7. cikk (3) bekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésében, a 9. cikk (5) bekezdésében, a 20. cikk (6) bekezdésében, a 35. cikkben, a 36. cikk (6) bekezdésében, a 39. cikk (3) bekezdésében, a 43. cikk (12) bekezdésében, a 44. cikk (5) bekezdésében, a 45. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 46. cikk (9) bekezdésében, az 50. cikk (11) bekezdésében, az 52. cikk (9) bekezdésében, az 57. cikk (3) bekezdésében, az 58. cikk (5) bekezdésében, az 59. cikk (3) bekezdésében, a 64. cikk (5) bekezdésében, a 67. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint a 73. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 2. cikk, a 4. cikk (3) bekezdése, a 6. cikk (3) bekezdése, a 7. cikk (3) bekezdése, a 8. cikk (3) bekezdése, a 9. cikk (5) bekezdése, a 20. cikk (6) bekezdése, a 35. cikk, a 36. cikk (6) bekezdése, a 39. cikk (3) bekezdése, a 43. cikk (12) bekezdése, a 44. cikk (5) bekezdése, a 45. cikk (5) és (6) bekezdése, a 46. cikk (9) bekezdése, az 50. cikk (11) bekezdése, az 52. cikk (9) bekezdése, az 57. cikk (3) bekezdése, az 58. cikk (5) bekezdése, az 59. cikk (3) bekezdése, a 64. cikk (5) bekezdése, a 67. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a 73. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

71. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a közvetlen kifizetésekkel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

▼B

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság a 24. cikk (11) bekezdésében, a 31. cikk (2) bekezdésében és a 67. cikk (3) bekezdésében említett jogi aktusok esetében nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendeletnek az 5. cikkével együtt értelmezett 8. cikkét kell alkalmazni.

3. FEJEZET

Átmeneti és záró rendelkezések

72. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 637/2008/EK rendelet 2014. január 1-jével hatályát veszti.

Azon tagállamok tekintetében azonban, amelyek éltek az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott lehetőséggel, a rendelet 2017. december 31-ig alkalmazandó.

(2) A 73/2009/EK rendelet hatályát veszti.

▼M1

A 2015. január 1. előtt kezdődő igénylési évekkel összefüggő támogatási kérelmekre vonatkozóan azonban továbbra is alkalmazandó.

▼B

A (3) bekezdés sérelme nélkül, a hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat erre a rendeletre vagy az 1306/2013/EU rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, az e rendelet XI. mellékletében szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

(3) Az e rendeletben a 73/2009/EK és az 1782/2003/EK rendeletre tett hivatkozásokat a rendeletek hatályvesztés előtti állapotára való hivatkozásnak kell tekinteni.

73. cikk

Átmeneti szabályok

A 73/2009/EK rendelet rendelkezéseiről az e rendelet rendelkezéseire való zökkenőmentes átállás biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a mezőgazdasági termelők megszerzett jogainak és jogos elvárásainak védelméhez szükséges intézkedésekre vonatkozóan.

74. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

▼B

Ez a rendelet 2015. január 1-jétől kezdve alkalmazandó.

A 8. cikket, a 9. cikk (6) bekezdését, a 11. cikk (6) bekezdését, a 14. cikket, a 16. cikket, a 21. cikk (2) és (3) bekezdését, a 22. cikk (2) bekezdését, a 23. cikk (1) bekezdésének első albekezdését, a 23. cikk (6) bekezdését, a 24. cikk (10) bekezdését, a 29. cikket, a 36. cikk (1) bekezdésének első albekezdését, a 41. cikk (1) bekezdését, a 42. cikk (1) bekezdését, a 43. cikk (2) és (13) bekezdését, a 45. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdését, a 46. cikk (2) és (8) bekezdését, a 49. cikk (1) bekezdését, az 51. cikk (1) bekezdését, az 53. cikket, az 54. cikket, a 66. cikk (1) bekezdését, a 67 és 70. cikket, valamint a 72. cikk (1) bekezdését azonban e rendelet hatálybalépésének napjától kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

I. MELLÉKLET

A támogatási rendszerek jegyzéke

Ágazat	Jogalap	Megjegyzések
Alaptámogatási rendszer	E rendelet III. címe 1. fejezetének 1, 2, 3. és 5. szakasza	Termeléstől független támogatás
Egységes területalapú támogatási rendszer	E rendelet 36. cikke	Termeléstől független támogatás
Átcsoportosítással nyújtható támogatás	E rendelet III. címének 2. fejezete	Termeléstől független támogatás
Az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatra vonatkozóan nyújtott támogatás	E rendelet III. címének 3. fejezete	Termeléstől független támogatás
A hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozóan nyújtott támogatás	E rendelet III. címének 4. fejezete	Termeléstől független támogatás
A fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás	E rendelet III. címének 5. fejezete	Termeléstől független támogatás
Termeléstől függő önkéntes támogatás	E rendelet IV. címének 1. fejezete	
Gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás	E rendelet IV. címének 2. fejezete	Területalapú támogatás
A mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer	E rendelet V. címe	Termeléstől független támogatás
POSEI	A 228/2013/EU rendelet IV. fejezete	Közvetlen kifizetések a programok keretén belül meghatározott intézkedések címén
Égei-tengeri szigetek	A 229/2013/EU rendelet IV. fejezete	Közvetlen kifizetések a programok keretén belül meghatározott intézkedések címén

▼M5

II. MELLÉKLET

A 6. cikkben említett nemzeti felső összeghatárok

(ezer EUR-ban)

Naptári év	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgium	523 658	509 773	502 095	488 964	481 857	505 266
Bulgária	721 251	792 449	793 226	794 759	796 292	796 292
Cseh Köztársaság	844 854	844 041	843 200	861 708	861 698	872 809
Dánia	870 751	852 682	834 791	826 774	818 757	880 384
Németország	4 912 772	4 880 476	4 848 079	4 820 322	4 792 567	5 018 395
Észtország	114 378	114 562	123 704	133 935	143 966	169 366
Írország	1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066	1 211 066
Görögország	1 921 966	1 899 160	1 876 329	1 855 473	1 834 618	1 931 177
Spanyolország	4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433	4 893 433
Franciaország	7 302 140	7 270 670	7 239 017	7 214 279	7 189 541	7 437 200
Horvátország ([1])	183 035	202 065	240 125	278 185	316 245	304 479
Olaszország	3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337	3 704 337
Ciprus	50 784	50 225	49 666	49 155	48 643	48 643
Lettország	181 044	205 764	230 431	255 292	280 154	302 754
Litvánia	417 890	442 510	467 070	492 049	517 028	517 028
Luxemburg	33 604	33 546	33 487	33 460	33 432	33 432
Magyarország	1 345 746	1 344 461	1 343 134	1 343 010	1 342 867	1 269 158
Málta	5 241	5 241	5 242	5 243	5 244	4 690
Hollandia	749 315	736 840	724 362	712 616	700 870	732 370
Ausztria	693 065	692 421	691 754	691 746	691 738	691 738
Lengyelország	3 378 604	3 395 300	3 411 854	3 431 236	3 450 512	3 061 518
Portugália	565 816	573 954	582 057	590 706	599 355	599 355
Románia	1 599 993	1 772 469	1 801 335	1 872 821	1 903 195	1 903 195
Szlovénia	137 987	136 997	136 003	135 141	134 278	134 278
Szlovákia	438 299	441 478	444 636	448 155	451 659	394 385
Finnország	523 333	523 422	523 493	524 062	524 631	524 631
Svédország	696 890	697 295	697 678	698 723	699 768	699 768
Egyesült Királyság	3 173 324	3 179 880	3 186 319	3 195 781	3 205 243	3 591 683

([1]) Horvátország esetében a nemzeti felső összeghatár a 2021. naptári évre 342 539 000 EUR, a 2022. naptári évre pedig 380 599 000 EUR.

▼M5

III. MELLÉKLET

A 7. cikkben említett nettó felső összeghatárok

(millió EUR-ban)

Naptári év	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgium	523,7	509,8	502,1	489,0	481,9	505,3
Bulgária	720,9	788,8	789,6	791,0	792,5	798,9
Cseh Köztársaság	840,1	839,3	838,5	856,7	856,7	872,8
Dánia	870,2	852,2	834,3	826,3	818,3	880,4
Németország	4 912,8	4 880,5	4 848,1	4 820,3	4 792,6	5 018,4
Észtország	114,4	114,5	123,7	133,9	143,9	169,4
Írország	1 214,8	1 213,3	1 211,8	1 211,4	1 211,0	1 211,1
Görögország	2 109,8	2 087,0	2 064,1	2 043,3	2 022,4	2 119,0
Spanyolország	4 902,3	4 911,3	4 926,3	4 939,7	4 953,1	4 954,4
Franciaország	7 302,1	7 270,7	7 239,0	7 214,3	7 189,5	7 437,2
Horvátország [1]	183,0	202,1	240,1	278,2	316,2	304,5
Olaszország	3 897,1	3 847,3	3 797,2	3 750,0	3 702,4	3 704,3
Ciprus	50,8	50,2	49,7	49,1	48,6	48,6
Lettország	181,0	205,7	230,3	255,0	279,8	302,8
Litvánia	417,9	442,5	467,1	492,0	517,0	517,0
Luxemburg	33,6	33,5	33,5	33,5	33,4	33,4
Magyarország	1 276,7	1 275,5	1 274,1	1 274,0	1 273,9	1 269,2
Málta	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	4,7
Hollandia	749,2	736,8	724,3	712,5	700,8	732,4
Ausztria	693,1	692,4	691,8	691,7	691,7	691,7
Lengyelország	3 359,2	3 375,7	3 392,0	3 411,2	3 430,2	3 061,5
Portugália	565,9	574,0	582,1	590,8	599,4	599,5
Románia	1 600,0	1 772,5	1 801,3	1 872,8	1 903,2	1 903,2
Szlovénia	138,0	137,0	136,0	135,1	134,3	134,3
Szlovákia	435,5	438,6	441,8	445,2	448,7	394,4
Finnország	523,3	523,4	523,5	524,1	524,6	524,6
Svédország	696,8	697,2	697,6	698,7	699,7	699,8
Egyesült Királyság	3 169,8	3 176,3	3 182,7	3 191,4	3 200,8	3 591,7

[1] Horvátország esetében a nettó felső összeghatár a 2021. naptári évre 342 539 000 EUR, a 2022. naptári évre pedig 380 599 000 EUR.

▼B

IV. MELLÉKLET

A 10. cikk (2) bekezdésében említett értékhatárok kiigazításának korlátai

Tagállam	Az EUR-ban meghatározott küszöbértékre vonatkozó határérték (10. cikk (1) bekezdés a) pont)	A hektárban meghatározott küszöbértékre vonatkozó határérték (10. cikk (1) bekezdés b) pont)
Belgium	400	2
Bulgária	200	0,5
Cseh Köztársaság	200	5
Dánia	300	5
Németország	300	4
Észtország	100	3
Írország	200	3
Görögország	400	0,4
Spanyolország	300	2
Franciaország	300	4
Horvátország	100	1
Olaszország	400	0,5
Ciprus	300	0,3
Lettország	100	1
Litvánia	100	1
Luxemburg	300	4
Magyarország	200	0,3
Málta	500	0,1
Hollandia	500	2
Ausztria	200	2
Lengyelország	200	0,5
Portugália	200	0,3
Románia	200	0,3
Szlovénia	300	0,3
Szlovákia	200	2
Finnország	200	3
Svédország	200	4
Egyesült Királyság	200	5

▼B

V. MELLÉKLET

A 10, 16. és 18. cikkben említett, Bulgáriára és Romániára alkalmazandó pénzügyi rendelkezések

A. Összegek a 10. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásához, és 2015-ben a 16. cikkben említett, támogatásokra alkalmazandó nemzeti felső összeghatárok kiszámításához:

Bulgária: 790 909 000 EUR

Románia: 1 783 426 000 EUR

B. 2015-ben a 18. cikk (1) bekezdésében említett, az alaptámogatási rendszerhez nyújtható kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések teljes összege:

Bulgária: 69 657 000 EUR

Románia: 153 536 000 EUR

C. A 18. cikk (2) bekezdésében említett, a gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatáshoz nyújtható kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések teljes összege 2015-ben:

Bulgária: 258 952 EUR

▼**M3**

VI. MELLÉKLET

A 10. és a 19. cikkben említett, Horvátországra alkalmazandó pénzügyi rendelkezések

A. A 10. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazására vonatkozó összegek:

380 599 000 EUR

B. A 19. cikk (3) bekezdésében említett kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések teljes összege:

(ezer EUR-ban)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
247 390	228 360	190 300	152 240	114 180	76 120	38 060

▼B

VII. MELLÉKLET

A 20. cikk (2) bekezdésének megfelelően a II. mellékletben rögzített összegekhez hozzáadandó maximális összeg

(ezer EUR-ban)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
3 360	3 840	4 800	5 760	6 720	7 680	8 640	9 600

▼B

VIII. MELLÉKLET

A mezőgazdasági üzem 41. cikk (4) bekezdésében említett átlagos mérete

Tagállam	A mezőgazdasági üzem átlagos mérete (hektárban)
Belgium	29
Bulgária	6
Cseh Köztársaság	89
Dánia	60
Németország	46
Észtország	39
Írország	32
Görögország	5
Spanyolország	24
Franciaország	52
Horvátország	5,9
Olaszország	8
Ciprus	4
Lettország	16
Litvánia	12
Luxemburg	57
Magyarország	7
Málta	1
Hollandia	25
Ausztria	19
Lengyelország	6
Portugália	13
Románia	3
Szlovénia	6
Szlovákia	28
Finnország	34
Svédország	43
Egyesült Királyság	54

▼B

IX. MELLÉKLET

A 43. cikk (3) bekezdésében említett, egyenértékű gyakorlatok listája

I. A növénytermesztés diverzifikálásával egyenértékű gyakorlatok:

1. A növénytermesztés diverzifikálása

Követelmény: legalább három növénykultúra, a fő növénykultúra legfeljebb 75 %-ot foglalhat el, és egy vagy több megvalósul az alábbi lehetőségek közül:

— legalább négy növénykultúra van jelen,

— alacsonyabb felső határok vonatkoznak rá,

— megfelelőbb növénykultúra-választék, mint például hüvelyes növények, fehérjenövények, adott esetben öntözést vagy növényvédőszerek alkalmazását nem igénylő növények

— az idős/hagyományos/veszélyeztetett növénykultúrák regionális változatait is magában foglalja (a vetésforgatott terület legalább 5 %-án)

2. Vetésforgó

Követelmény: legalább három növénykultúra, a fő növénykultúra legfeljebb 75 %-ot foglalhat el, és egy vagy több megvalósul az alábbi lehetőségek közül:

— a növénykultúrák és/vagy parlag környezeti szempontból előnyösebb többéves sorozatát alkalmazzák,

— legalább négy növénykultúra van jelen.

3. Téli talajborítás (*)

4. Köztes kultúrák (*)

II. Az állandó gyepterület fenntartásával egyenértékű gyakorlatok:

1. Legelők vagy gyepek kezelése

Követelmény: állandó gyepterület fenntartása és egy vagy több az alábbi lehetőségek közül:

— Vágási rendszer vagy megfelelő kaszálás (időpontok, módszerek, határok),

— Tájképi elemek fenntartása az állandó gyepterületen és a cserjések karbantartása,

— Meghatározott fűfélék és/vagy vetésrend alkalmazása a megújítás érdekében, a gyepterület típusától függően (a magas természeti érték megóvásával),

— Szálastakarmány vagy széna kimentése,

— Meredek lejtők megfelelő kezelése,

— Trágyázási rend,

— Növényvédő szerek alkalmazásának korlátozása

(*) A 43. cikk (12) bekezdésének c) pontjában említett számítás alá tartozó gyakorlatok.

▼B

2. Külterjes legeltetési rendszerek

Követelmény: állandó gyepterület fenntartása és egy vagy több az alábbi lehetőségek közül:

— Külterjes legeltetés (időzítés, maximális állománysűrűség),

— Juhtartás vagy hegyvidéki pásztorkodás,

— Helyi vagy hagyományos fajták legeltetése az állandó gyepterületen.

III. Az ökológiai jelentőségű területekkel egyenértékű gyakorlatok:

Követelmény: a szántóterületnek legalább a 46. cikk (1) bekezdése alapján megállapított százalékán az alábbi gyakorlatok legalább egyikének alkalmazása:

1. Ökológiai területpihentetés

2. Védelmi sávok létrehozása a magas természeti értékű területeken, Natura 2000 vagy egyéb, biológiai sokféleség szempontjából védett területen, ideértve a sövénynövényeket és a vízfolyásokat is

3. A műveletlen védelmi sávok és mezőhatárok karbantartása (vágási rend, helyi, vagy meghatározott fűfajták és/vagy vetési rend, újravetés regionális fajtákkal, növényvédő-szerek használatának mellőzése, trágya és/vagy műtrágya hiánya, öntözés hiánya, talaj vízzáróvá tételének mellőzése)

4. Határok, mezőközi sávok és a vadvilág, vagy meghatározott állatvilág érdekében kezelt területrészek (egynyárinövény-sövény, fészekvédelem, vadvirág-sávok, helyi magkeverék, nem betakarított növények)

5. A tájképi elemek (fák, sövények, partmenti fás vegetáció, kőfalak (teraszok), vizesárkok, tavak) karbantartása (metszés, tisztítás, időpontok, módszerek, helyreállítás)

6. A szántható tőzeges vagy vizes talajok gyepesítése (műtrágya és növényvédőszer-használat nélkül)

7. Szántóföldi termesztés műtrágyák (ásványi műtrágya és trágya), valamint növényvédő-szerek használata és öntözés nélkül, rögzített helyen, ahol két egymás követő évben nem vetik ugyanazt a növénykultúrát (*)

8. Szántóterület külterjesen használt állandó gyepterületté alakítása

▼M2

X. MELLÉKLET

A 46. cikk (3) bekezdésében említett átváltási és súlyozási tényezők [1]

Jellemzők	Átváltási tényező (m/fa – m^2)	Súlyozási tényező	Ökológiai jelentőségű terület (ha mindkét tényező alkalmazandó)
Parlagon hagyott földterület (egység:1 m^2)	n.a.	1	1 m^2
Teraszok (egység:1 m)	2	1	2 m^2
Tájképi jellegzetességek:			
Sövények/erdősávok (egység: 1 m)	5	2	10 m^2
Elszigetelten álló fa (db fa)	20	1,5	30 m^2
Fasorok (egység:1 m)	5	2	10 m^2
Facsoportok/Bozótfoltok (egység:1 m^2)	n.a.	1,5	1,5 m^2
Táblaszegély (egység:1 m)	6	1,5	9 m^2
Tavak (egység:1 m^2)	n.a.	1,5	1,5 m^2
Árkok (egység:1 m)	3	2	6 m^2
Hagyományos kőfalak (egység:1 m)	1	1	1 m^2
Egyéb, fent fel nem sorolt, a GAEC7, az SMR 2 vagy az SMR 3 értelmében védett jellegzetességek (egység: 1 m^2)	n.a.	1	1 m^2
Védelmi sávok (egység:1 m)	6	1,5	9 m^2
Agrár-erdészeti hektárok (egység:1 m^2)	n.a.	1	1 m^2
Erdőszélek mentén fekvő támogatható hektársávok (egység: 1 m) Ebből termelés alatt nem álló Ebből termelés alatt álló	 6 6	 1,5 0,3	 9 m^2 1,8 m^2
Rövid vágásfordulójú sarjerdővel beültetett területek (egység: 1 m^2)	n.a.	0,3	0,3 m^2
A 32. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett erdősített területek (egység:1 m^2)	n.a.	1	1 m^2
Köztes kultúrákkal és takarónövényzettel borított területek (egység:1 m^2)	n.a.	0,3	0,3m^2
Nitrogénmegkötő növényekkel beültetett területek (egység: 1 m^2)	n.a.	►M4 0,7 ◄	0,3 m^2

[1] Az átváltási és súlyozási tényezők – kizárólag a mezőgazdasági üzemen belül elhelyezkedő ökológiai jelentőségű terület e rendelet 46. cikkének (1) bekezdésében foglaltak szerinti kiszámítása céljából – a IX. melléklet III. szakaszában felsorolt egyenértékű gyakorlatok jegyzékében szereplő – a jelen mellékletben felsorolt és a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet kiegészítéséről és X. mellékletének módosításáról szóló, 2014. március 11-i 639/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL L 181., 2014.6.20., 1. o.) 45. cikkében meghatározott jellemzőkkel megegyező – jellemzőkre is alkalmazandók.

▼B

XI. MELLÉKLET

Megfelelési Táblázat

a 72. cikk (2) bekezdése szerint

A 73/2009/EK rendelet	Ez a rendelet	A 1306/2013/EU rendelet
1. cikk	1. cikk	—
2. cikk	4. cikk	—
3. cikk	5. cikk	—
4. cikk (1) bekezdés	—	91. cikk
4. cikk (2) bekezdés	—	95. cikk
5. cikk	—	93. cikk
6. cikk (1) bekezdés	—	94. cikk
6. cikk (2) bekezdés	—	—
7. cikk	—	—
8. cikk	7. cikk	—
9. cikk	—	—
10. cikk	—	—
10a. cikk	—	—
10b. cikk	—	—
10c. cikk	—	—
10d. cikk	—	—
11. cikk	8. cikk	26. cikk (1) és (2) bekezdés
11. cikk (3) bekezdés	8. cikk (2) bekezdés	—
11a. cikk	8. cikk (3) bekezdés	—
12. cikk (1) és (2) bekezdés	—	12. cikk
12. cikk (3) bekezdés	—	14. cikk
12. cikk (4) bekezdés	—	—
13. cikk	—	13. cikk (2) bekezdés
14. cikk	—	67. cikk
15. cikk	—	68. cikk (1) és (2) bekezdés
16. cikk	—	69. cikk
17. cikk	—	70. cikk
18. cikk	—	71. cikk
19. cikk	—	72. cikk

▼B

A 73/2009/EK rendelet	Ez a rendelet	A 1306/2013/EU rendelet
20. cikk	—	74. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
21. cikk	—	74. cikk (4) bekezdés
22. cikk	—	96. cikk
23. cikk	—	97. cikk
24. cikk	—	99. cikk
25. cikk	—	100. cikk
26. cikk	—	61. cikk
27. cikk (1) bekezdés	—	102. cikk (3) bekezdés
27. cikk (2) bekezdés	—	47. cikk
27. cikk (3) bekezdés	—	68. cikk (3) bekezdés
28. cikk (1) bekezdés	10. cikk	—
28. cikk (2) bekezdés	9. cikk (3) bekezdés	—
28. cikk (3) bekezdés	31. cikk (1) bekezdés a) pont i. és ii. alpont	—
29. cikk	—	75. cikk
30. cikk	—	60. cikk
31. cikk	—	2. cikk (2) bekezdés
32. cikk	15. cikk	—
33. cikk	—	—
34. cikk (2) bekezdés	32. cikk (2) és (4) bekezdés	—
35. cikk	33. cikk	—
36. cikk	—	—
37. cikk	12. cikk	—
38. cikk	—	—
39. cikk (1) bekezdés	32. cikk (6) bekezdés	—
39. cikk (2) bekezdés	35. cikk (3) bekezdés	—
40. cikk (1) bekezdés	6. cikk (1) bekezdés	—
41. cikk (1) bekezdés	30. cikk (1) bekezdés	—
41. cikk (2) bekezdés	30. cikk (3) és (6) bekezdés	—
41. cikk (3) bekezdés	30. cikk (3) bekezdés és (7) bekezdés a) pont	—
41. cikk (4) bekezdés	—	—
41. cikk (5) bekezdés	3. cikk (10) bekezdés	—
41. cikk (6) bekezdés	—	—
42. cikk	31. cikk (1) bekezdés b) pont	—
43. cikk (1) bekezdés	34. cikk (1), (2) és (3) bekezdés	—

▼B

A 73/2009/EK rendelet	Ez a rendelet	A 1306/2013/EU rendelet
43. cikk (2) bekezdés	—	
43. cikk (3) bekezdés	34. cikk (4) bekezdés	—
44. cikk	—	—
45. cikk	—	—
46. cikk	—	—
47. cikk	—	—
48. cikk	—	—
49. cikk	—	—
50. cikk	—	—
51. cikk	—	—
52. cikk	—	—
53. cikk	—	—
54. cikk	—	—
55. cikk	—	—
56. cikk	—	—
57. cikk	—	—
57a. cikk	20. cikk és VII. melléklet	—
58. cikk	—	—
59. cikk	—	—
60. cikk	—	—
61. cikk	—	—
62. cikk	—	—
63. cikk	—	—
64. cikk	—	—
65. cikk	—	—
66. cikk	—	—
67. cikk	—	—
68. cikk	—	—
69. cikk	—	—
70. cikk	—	—
71. cikk	—	—
72. cikk	—	—
73. cikk	—	—
74. cikk	—	—

▼B

A 73/2009/EK rendelet	Ez a rendelet	A 1306/2013/EU rendelet
75. cikk	—	—
76. cikk	—	—
77. cikk	—	—
78. cikk	—	—
79. cikk	—	—
80. cikk	—	—
81. cikk	—	—
82. cikk	—	—
83. cikk	—	—
84. cikk	—	—
85. cikk	—	—
86. cikk	—	—
87. cikk	—	—
88. cikk	56. cikk	—
89. cikk	57. cikk	—
90. cikk	58. cikk	—
91. cikk	59. cikk	—
92. cikk	60. cikk	—
93. cikk	—	—
94. cikk	—	—
95. cikk	—	—
96. cikk	—	—
97. cikk	—	—
98. cikk	—	—
99. cikk	—	—
100. cikk	—	—
101. cikk	—	—
102. cikk	—	—
103. cikk	—	—
104. cikk	—	—
105. cikk	—	—
106. cikk	—	—
107. cikk	—	—
108. cikk	—	—

▼B

A 73/2009/EK rendelet	Ez a rendelet	A 1306/2013/EU rendelet
109. cikk	—	—
110. cikk	—	—
111. cikk	—	—
112. cikk	—	—
113. cikk	—	—
114. cikk	—	—
115. cikk	—	—
116. cikk	—	—
117. cikk	—	—
118. cikk	—	—
119. cikk	—	—
120. cikk	—	—
121. cikk	16. és 17. cikk	—
121a. cikk	—	98. cikk, második albekezdés
122. cikk	—	—
123. cikk	—	—
124. cikk (1)–(5), (7) és (8) bekezdés	—	—
124. cikk (6) bekezdés	—	98. cikk, első albekezdés
125. cikk	—	—
126. cikk	—	—
127. cikk	—	—
128. cikk	—	—
129. cikk	—	—
130. cikk	—	—
131. cikk	—	—
132. cikk	18. és 19. cikk	—
133. cikk	—	—
133a. cikk	37. cikk	—
134. cikk (törölve)	—	—
135. cikk (törölve)	—	—
136. cikk	—	—
137. cikk	—	—
138. cikk	3. cikk	—
139. cikk	13. cikk	—
140. cikk	67. cikk	—

▼B

A 73/2009/EK rendelet	Ez a rendelet	A 1306/2013/EU rendelet
141. cikk	71. cik	—
142. cikk a)–q) és s) pont	70. cikk	—
142. cikk r) pont	69. cikk	—
143. cikk	—	—
144. cikk	—	—
145. cikk	—	—
146. cikk	72. cikk	—
146a. cikk	—	—
147. cikk	73. cikk	—
148. cikk	—	—
149. cikk	74. cikk	—
I. melléklet	I. melléklet	—
II. melléklet	—	II. melléklet
III. melléklet	—	II. melléklet
IV. melléklet	III. melléklet	—
V. melléklet	—	—
VI. melléklet	—	—
VII. melléklet	IV. melléklet	—
VIII. melléklet	II. melléklet	—
IX. melléklet	—	—
X. melléklet	—	—
XI. melléklet	—	—
XII. melléklet	—	—
XIII. melléklet	—	—
XIV. melléklet	—	—
XV. melléklet	—	—
XVI. melléklet	—	—
XVII. melléklet	—	—
XVIIa. melléklet	—	—